கல்கி

கல்கி

நாளுக்கு நாள் அதிக மிருதுவான
எழிலோங்கும் சருமம்
ரெக்ஸோனா
Rexona

கல்கி
பொருளடக்கம்

மலர் 12 / இதழ் 31	1953 மார்ச் 1	நந்தன ஸ்ரீ / மாசி 18உ

ஜனாதிபதி விஜயம்	(தலையங்கம்)	...	3
மாதர்கள் பெருமன்றம்	...	...	4
ராணா குலத்தின் வெற்றி	(அட்டைப் படம்)	...	5
வீண் பழி!	(கார்ட்டூன்)	...	7
பொன்னியின் செல்வன்	கல்கி	...	8
"மருமகள்" வந்தாள்	...	...	19
விதியின் சாகஸம்	ஆர். ராஜகோபாலன்	...	22
வட்ட மேஜை	...	...	26
படித்துப் பாருங்கள்!	...	...	29
அதிர்ஷ்டக் குழந்தை (பாப்பா மலர்)	விஜயம்	...	30
மணமகன் கிடைத்தான்	நாடகம்	...	33
அபூர்வ புஷ்பம்	சம்பவம்	...	37
கோழி மிதித்த குஞ்சு	சங்கர்	...	43
பாலகோபனின் சம்பந்தம்	அனுபவம்	...	48
மாயக் கனி	தெலுங்கிலிருந்து—பாரதி	...	52
பாவம் குருசாமி!	துரோணன்	...	59
பிரச்னை தீர்ந்தது!	விஜய்	...	64
ஆரோக்கிய ரகசியம்	வி. என். குமாரசாமி	...	71

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள்; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

தபால் மூலம் இலவசக் கல்வி போதனை

1. மெட்ரிகுலேஷன். 2. ஆந்திர மெட்ரிகுலேஷன். 3. S. S. L. C. 4. தமிழ் வித்வான். 5. E. S. L. C. (தமிழ் 8ம் வகுப்பு) 6. மத்தியமா பரீக்ஷை. 7. ஹிந்தி (1953 ஆகஸ்ட், பிராதமிக் பரீட்சை முதல் விசாரத் வரை). 8. ஜெனரல் நாலெட்ஜ். 9. வியாபாரம். 10. பேசிக் ஆங்கிலம் (ஆரம்ப ஆங்கிலப் பாடம் முதல் 8ம் பாரம் இறுதிப் பாடம் வரை) முதலிய 1953-54ம் வருட சர்க்கார் பரீட்சைகளுக்கு தபால் மூலம் மாதக் கட்டணம், வகுப்புக் கட்டணமின்றி "இலவசமாக" வாரம் ஒருமுறை பாடங்களனுப்பிப் பயிற்சி அளிக்கப்படும். சர்க்கார் பரீட்சையில் வெற்றிக்கும் மாணவர்களுக்குத் தகுந்த பாடங்கள் அனுப்பிப் பயிற்சி அளிக்கப்படும் என்பதற்கும் உத்திரவாதப் பத்திரம் அளிக்கப்படும். மேற்கண்டவாறு எம்மால் செய்யத் தவறின், மாணவர்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு நாங்கள் பொறுப்பு என்பதை இப் பத்திரம் உறுதிப் படுத்துகிறது. ஆகவே, 11-3-53 முதல் ஆரம்பமாகும் இவ்வகுப்புகளின் முழு விவரங்களுக்கு உடன் 2 அணா ஸ்டாம்புடன் எழுதி சேர்ந்து கொள்ளவும்.

குறிப்பு:—"மெட்ரிகுலேஷன் பரீட்சையில் பாஸ் செய்த, 18 முதல் 28 வயதுக்கிடையே உள்ள மாணவர்கள் இனி தபால், தந்தி இலாகாவில் குமாஸ்தா வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவர். தபாலாபீஸ் பரீட்சை எழுதத் தேவையில்லை" என்று 14-2-53ல் சர்க்காரால் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீ முருகன் டுடோரியல் இன்ஸ்டிட்யூட்

கிளியனூர் P. O. • (Via) திருக்கோவிலூர் • S. A. Dt.

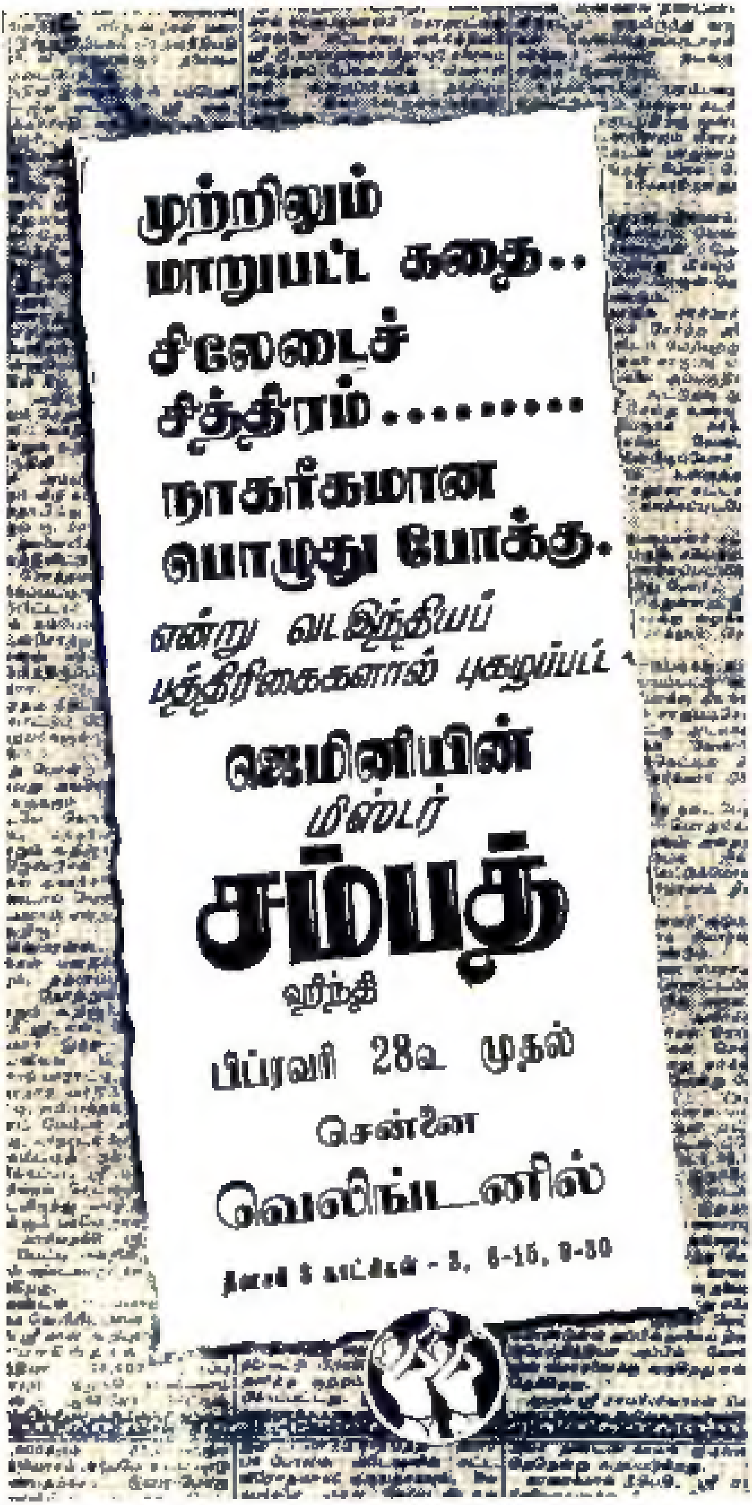
முற்றிலும்
மாறுபட்ட கதை..
சிலேடைச்
சித்திரம்..........
நாகரீகமான
பொழுது போக்கு.
என்று வடஇந்தியப்
பத்திரிகைகளால் புகழப்பட்ட
ஜெமினியின்
மிஸ்டர்
சம்பத்
ஹிந்தி
பிப்ரவரி 28உ முதல்
சென்னை
வெலிங்டனில்
தினசரி 3 காட்சிகள் - 3, 6-15, 9-30

கல்கி

மலர் 12 } தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப் — பெற்ற தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா. —பாரதியார். { இதழ் 31

ஜனாதிபதி விஜயம்

ஒரு சமயம் விசித்திரமான ஒத்துழையாமைப் போராட்டம் நடந்தது.

தேகத்தின் உள்ள உறுப்புக்கள் ஒவ்வொன்றும் தான் தான் பெரியவன் என்று கர்வம் கொண்டன. ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துழைக்க மறுத்தன. தம் தம் கடமையைச் செய்யாமல் வாளாவிருந்தன.

கைகள், நாங்கள் வேலை செய்யாவிடில் மற்ற உறுப்புக்கள் உணவின்றி மெலிந்து போக நேரும் என்று மார் தட்டின.

கால்களோவெனில், நாங்கள் குறிப்பிட்ட இடத்துக்கு நடந்து சென்றால்தானே கைகள் வேலை செய்ய முடியும் என்று கூறின.

"நாங்கள் இல்லாவிட்டால் கால்கள் எங்கு போக முடியும்? கைகள் எப்படி வேலை செய்ய முடியும்?" — இவ்விதம் கண்கள் கேட்டன.

இறுதியில் எல்லா உறுப்புக்களும் பரஸ்பரம் ஒத்துழைக்க மறுத்ததால் உணவின்றி உடல் நலியத் தொடங்கியது.

அதன் விளைவாகக் கண்கள் பஞ்சடைந்தன; கைகள் சோர்ந்து விழுந்தன; கால்கள் துவண்டு விட்டன.

அதன் பிறகுதான் அவை ஒவ்வொன்றும் மற்ற உறுப்புக்களின் ஒத்துழைப்பின்றித் தாங்கள் தனியாக எதுவும் செய்ய முடியாது என்பதை உணர்ந்து கொண்டன.

இவ்விதமாக, வாழ்க்கைத் தத்துவம் அடங்கிய ஒரு கதை சொல்லுவது உண்டு.

அதைப் போலவே தேசமாகிற உடலுக்கு மாகாணங்கள் உறுப்புக்கள் போன்றவை.

அவைகள் பரஸ்பரம் ஒத்துழைத்துத் தம் கடமையைச் செய்தாலன்றி, தேசம் சுபிட்சமாக இருக்க முடியாது. சுபிட்சமற்ற தேசத்தில் தனி ஒரு மாகாணம் மாத்திரம் சந்தோஷமாக இருப்பது என்பது முடியாத காரியம்.

தேசத்தின் சுக துக்கங்களையும் லாப நஷ்டங்களையும் ஒவ்வொரு மாகாணமும் பகிர்ந்து கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

சென்ற சில தினங்களைத் தென்னிந்தியாவில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த இந்தியா ஜனாதிபதி பாபு ராஜேந்திரப் பிரசாத் இவ்வுண்மையைத்தான் வற்புறுத்தினார்.

சுதந்திரம் பெறுவதற்காக அன்னிய ஆட்சியுடன் ஒத்துழைக்க மறுத்த பாரத நாட்டு மக்கள், சுதந்திரம் பெற்றபின் தங்களுக்குள்ளேயே பரஸ்பரம் ஒத்துழைக்க மறுப்பது தேசத்தைப் பலவீனப்படுத்துவதாக முடியும் என்று குறிப்பிட்டார்.

சத்திய வழிக்கும் சத்துவிகத் தன்மைக்கும் உதாரண புருஷராக விளங்கிவரும் ஜனாதிபதி ராஜேந்திரப் பிரசாத், தமிழ் நாட்டுக்கே பெருமையைக் கொடுக்கும் ராமேசுவரம், மதுரை, ஸ்ரீரங்கம், சிதம்பரம், திருப்பதி முதலிய பல புனித ஸ்தலங்களுக்கும் சென்று தரிசனம் செய்தார்.

சாதாரணமாக, மற்ற மாகாணங்களுக்கு விஜயம் செய்யும் பிரமுகர்கள் அங்கங்கேயுள்ள நகரங்களைச் சுற்றிப் பார்ப்பார்கள்; பிரசங்கங்கள் செய்வார்கள்; சிற்றுண்டி அருந்துவார்கள். ஆனால் தெய்வ பக்தியுள்ள நமது ஜனாதிபதியின் அபிருசியைக் கவரும் சிற்பச் சிறப்பு வாய்ந்த புனித ஆலயங்கள் நம் செந்தமிழ் நாட்டிலேதான் இருக்கின்றன. வடநாட்டிலிருந்தும் வெளிநாடுகளிலிருந்தும் விஜயம் செய்யும் பிரமுகர்கள் அனைவரும் நம் புராதன ஆலயங்களைத் தரிசித்து அதிசயம் அடைகிறார்கள். இது தமிழ்நாட்டின் தனிப்பெரும் பாக்கியமே ஆகும்.

நமது ஜனாதிபதி சென்னை நகருக்கு விஜயம் செய்தபோது மகோன்னதமான அப் பதவிக்கு உகந்த ராஜோபசாரங்களுடன் அவர் வரவேற்கப்பட்டார். லட்சக்கணக்கான பொது மக்கள் கூடி அவரைத் தரிசித்து மரியாதை செய்தனர்.

"பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை எதிர்த்துப் பாரத நாடு சுதந்திரப் போர் தொடுத்தபோது, எல்லையற்ற பல கஷ்டங்கள் சூழ்ந்து கொண்டன. மேற்படி கஷ்டங்களைச் சமாளித்து வெற்றி பெற முடியுமா என்று தேச மக்கள் கலங்கினர். ஆனால், அவ்விதம் வெற்றி பெறும் வழியைத் தேசபிதாவான காந்தி மகான் மக்களுக்குக் காட்டினார்.

"இப்போது பாரத நாட்டு மக்களை மற்றொரு விதமான கஷ்டங்கள் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. மேற்படி கஷ்டங்களுக்கு நாம் அன்னியர் எவரையும் குறை கூறுவதற்கில்லை. அக் கஷ்டங்களுக்குப் பெரிதும் இயற்கையே காரணம். ஆனபோதும் நாம் மேலும் காந்திய வழியையே உறுதியுடன் பிடிப்போமானால் இக் கஷ்டங்களையும் சமாளித்து வெற்றி பெறலாம்."

சென்னை கார்ப்பொரேஷன் ஸ்டேடியத்தில் நடந்த பிரம்மாண்டமான கூட்டத்தில் மேற்படி அபிப்பிராயம் குறிப்பிட்டார்.

மாகாணப் பிரிவினை தேசத்தின் ஒற்றுமையைக் குலைத்து, துவேஷத்தை வளர்ப்பதாக இருக்கக் கூடாது என்றும் பாபு ராஜேந்திரர் கூறினார்.

முக்கியமாக, ஆந்திர மாகாணப் பிரிவினை சம்பந்தமாகத் துவேஷத் தீயை மூட்டி வரும் ஆந்திரப் பிரமுகர்கள் இந்த அறிவுரையைப் பின்பற்றித் தங்கள் போக்கை மாற்றிக் கொள்ள முற்படுவார்களாக!

வசதிகள் பெருகுகின்றன

இந்தியாவின் ஏழைகளின் பஞ்ச நிலைமையை உணர்த்துக்கும் பிரகடனம் செய்வதற்காக மகாத்மா காந்தி ஒரு முழத் துண்டையே மந்திரமே அணிவதென்று பிரதிக்ஞை செய்தார். அதே போலவே மூன்றாவது வகுப்புப் பிரயாணிகளின் அவஸ்தையைத் தக்க முடியாமல் மூன்றாவது வகுப்பு வண்டிகளில் பிரயாணம் செய்வாருமே. மேற்படி வண்டிகள் அன்னிய ஆட்சியின் அசிரத்தையான நிர்வாகத்துக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கி வந்தன.

ஆனால் அவையெல்லாம் இன்று பழங் கதையாகி விட்டன. அன்னியர் ஆட்சியின் நூறு வருஷங்களாக அடைய முடியாத வசதிகளைச் சென்ற நான்கு ஆண்டுகளில் மூன்றாவது வகுப்புப் பிரயாணிகள் அடைந்திருக்கின்றனர்.

"இப்போது பாரத நாட்டு மக்களை மற்றொரு விதமான கஷ்டங்கள் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. மேற்படி கஷ்டங்களுக்கு நாம் அன்னியர் எவரையும் குறை கூறுவதற்கில்லை. அக் கஷ்டங்களுக்குப் பெரிதும் இயற்கையே காரணம். ஆனபோதும் நாம் மேலும் காந்திய வழியையே உறுதியுடன் பிடிப்போமானால் இக்

வசதிகள் போவதாக ரயில்வே மந்திரி அறிவித்துள்ளார். இவ்வாறாக, எதிர்காலத்தில் ரயில் பிரயாணிகளின் வசதிகள் இன்னும் அதிகமாகும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

*

1952—53-ம் வருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்தின்படி செலவு போக இருபத்து மூன்றரைக் கோடி ரூபாய் மிச்சம் ஏற்படும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் இப்போது திருத்தப்பட்டுள்ள திட்டத்தின்படி ஒன்பதரைக் கோடி ரூபாய்தான் மிச்சம் கிடைத்திருக்கிறது. அதாவது எதிர்பார்த்த வருமானத்தில் பதினாலு கோடி ரூபாய் குறைந்திருக்கிறது.

மாகாணப் பிரிவினை தேசத்தின் ஒற்றுமையைக் குலைத்து, துவேஷத்தை வளர்ப்பதாக இருக்கக் கூடாது என்றும் பாபு ராஜேந்திரர் கூறினார்.

முக்கியமாக, ஆந்திர மாகாணப் பிரிவினை சம்பந்தமாகத் துவேஷத் தீயை மூட்டி வரும் ஆந்திரப் பிரமுகர்கள் இந்த அறிவுரையைப் பின்பற்றித் தங்கள் போக்கை மாற்றிக் கொள்ள முற்படுவார்களாக!

வசதிகள் பெருகுகின்றன

இந்தியாவின் ஏழைகளின் பஞ்ச நிலைமையை உணர்த்துக்கும் பிரகடனம் செய்வதற்காக மகாத்மா காந்தி ஒரு முழத் துண்டையே மந்திரமே அணிவதென்று பிரதிக்ஞை செய்தார். அதே போலவே மூன்றாவது வகுப்புப் பிரயாணிகளின் அவஸ்தையைத் தக்க முடியாமல் மூன்றாவது வகுப்பு வண்டிகளில் பிரயாணம் செய்வாருமே. மேற்படி வண்டிகள் அன்னிய ஆட்சியின் அசிரத்தையான நிர்வாகத்துக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கி வந்தன.

ஆனால் அவையெல்லாம் இன்று பழங் கதையாகி விட்டன. அன்னியர் ஆட்சியின் நூறு வருஷங்களாக அடைய முடியாத வசதிகளைச் சென்ற நான்கு ஆண்டுகளில் மூன்றாவது வகுப்புப் பிரயாணிகள் அடைந்திருக்கின்றனர். ஏக வேதனையாகத் தோன்றிய மூன்றாவது வகுப்புப் பிரயாணத்தில் இப்போது பல அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

சில தினங்களுக்கு முன் பார்லிமெண்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 1953—54-ம் வருஷத்திய ரயில்வே வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் மூன்றாவது வகுப்புப் பிரயாணிகளுக்கு அதிகப்படியான வசதிகள் போவதாக ரயில்வே மந்திரி அறிவித்துள்ளார். இவ்வாறாக, எதிர்காலத்தில் ரயில் பிரயாணிகளின் வசதிகள் இன்னும் அதிகமாகும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

*

1952—53-ம் வருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்தின்படி செலவு போக இருபத்து மூன்றரைக் கோடி ரூபாய் மிச்சம் ஏற்படும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் இப்போது திருத்தப்பட்டுள்ள திட்டத்தின்படி ஒன்பதரைக் கோடி ரூபாய்தான் மிச்சம் கிடைத்திருக்கிறது. அதாவது எதிர்பார்த்த வருமானத்தில் பதினாலு கோடி ரூபாய் குறைந்திருக்கிறது.

ரயில்வேக் கட்டணத்தை அதிகமாக்கியதுதான் அவ்விதம் கோடிக் கணக்கில் வருமானம் குறைந்து விட்டது என்று பார்லிமெண்டில் அங்கத்தினர்கள் சிலர் கூறினர். ஆனால் ரயில்வே மந்திரி லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் அதை ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. வெள்ளம், புயல், பஞ்சம் போன்ற இயற்கைக் காரணங்களால் தான் ஜனங்களின் பிரயாணம் குறைந்து, வருமானம் வீழ்ந்து

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அட்டைப்பட விளக்கம்

பெண் குலத்தின் வெற்றி

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

"பெண் குலத்தின் வெற்றி" [illegible]

* * *

[illegible]

ஒருவர் மாதர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த பெண்களை அழைத்து, பத்து வயதுச் சிறுமி ஒருத்தியைச் சங்கத்துக்கு அழைத்து வந்தார். "இந்தப் பெண் பிரசங்கம் செய்யப் போகிறாள்; எல்லாரும் கேளுங்கள்!" என்றார். ஏதோ தமாஷ் என்று நினைத்துப் பெண்மணிகள் வந்து கூடினார்கள். அந்தச் சிறுமி பிரசங்கம் செய்தாள். பிரசங்கத்துக்கு நடுவில் இரண்டொரு பாட்டுக்களும் பாடினாள். வேடிக்கை என்று எண்ணி வந்த பெண்மணிகள் மெய்மறந்து கேட்டு மகிழ்ந்தார்கள்.

[illegible]

வீண் பழி !

"ஜீலம் நதி தண்ணீர் இன்றி வற்றிவிட்டது. ஆனால் பாகிஸ்தான் பிரதமர் நாஜிமுதீனே இந்தியாமீது அநாவசியமாகப் பாய்கிறார்" என்று ஜின்னா அவாமி லீக்கின் தலைவர் சுஹ்ரவர்த்தி உண்மையை அம்பலப்படுத்தி யிருக்கிறார்.

சொன்னார்கள். ஸ்திரீகள் ஹரிகதை செய்வது என்று ஏற்பட்டு விட்டால் தங்களுடைய வியாபகத்துக்கும் பங்கம் வந்து விடுமோ என்று எண்ணிய பாகவதர்கள் மூர்க்கத்தனமாக எதிர்த்தார்கள். "சரஸ்வதி பாயைக் கதைக்குக் கூப்பிட்டால் நாங்கள் வரமாட்டோம்" என்றார்கள்.

இத்தகைய எதிர்ப்புகளுக்கெல்லாம் ஈடு கொடுத்துத் தளர்வில்லாத மனோ தைரியத்துடன் நின்று ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாய் மேலும் மேலும் முன்னேறி வந்தார்.

[illegible] மனிதர்களில் தீரச்செயல்கள் புரிவோரை வீராங்கனைகள் என்று சொல்லுவதுண்டு. இதிகாசங்களில் சீதை, திரௌபதி, சாவித்திரி, சத்தியபாமா முதலிய வீராங்கனைகள் இன்று பற்று விளங்குகிறார்கள். இராஜபுத்திர நாட்டுப் பெண்கள் தங்கள் கணவன்மார்களையும், புதல்வர்களையும் போர்க்களத்துக்கு அனுப்பி விட்டுத் தாங்கள் தீயில் குதித்து இறந்து 'வீராங்கனைகள்' எனச் சரித்திரப் புகழ் பெற்றார்கள். ஜான்ஸி ராணி போன்று போர்க்களத்திற்கே சென்று போரிட்டு மடிந்த வீராங்கனைகளும் உண்டு.

சமூகத்துறையில் அர்த்தமற்ற சம்பிரதாயங்களையும் மூடத்தனமான கட்டுப்பாடுகளையும் உடைத்து எறிந்து விட்டு வந்து முன்னேற்றப் பாதையில் வழி காட்டுகிறவர்களையும் வீராங்கனைகள் என்று கூறலாம் அல்லவா! நம் காலத்தில் தென்னாட்டில் பிறந்த வீராங்கனைகளில் ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாய் தனிச்சிறந்து விளங்குகிறார்.

ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாயின் காலட்சேபங்களின் மூலமாக எத்தனையோ ஆயிரமாயிரம் ஜனங்கள் சங்கீத ரஸிகத் தன்மை பெற்றிருக்கிறார்கள்; இதிகாச புராணங்களின் சிறப்புக்களை அறிந்திருக்கிறார்கள். 'நந்தன் சரித்திரம்' ஒன்றின் மூலமாக மட்டும் ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாய் தமிழ் மொழிக்குச் செய்திருக்கும் தொண்டு மகத்தானது.

ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாய்க்கு இப்போது அறுபது பிராயம் ஆகிறது. இன்னும் அவருடைய குரல் கணீரென்று ஒலித்து, எளிதில் எட்டமுடியாத இடங்களை யெல்லாம் எட்டிச் சஞ்சரித்து, முத்து மழை பொழிவது போன்ற சங்கதிகளைப் பொழியக் கூடியதாயிருக்கிறது. அவருடைய வாக்கு வன்மையும் அப்படியே சிறந்து விளங்குகிறது.

* *

தென்னாட்டில் பல காலமாகக் கலை, கவிதை, தேசத் தொண்டு ஆகிய துறைகளில் சேவை செய்தவர்களைப் பாராட்டுவது என்ற சிறந்த வழக்கம் பரவி வருகிறது. [illegible] ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாயின் சஷ்டியப்த பூர்த்தியை யொட்டி வருகிற மார்ச் மாதம் 10உ ஒரு வைபவம் நடத்துவதற்குப் பிரமுகர்கள் பெரு பிரயத்தனம் செய்து வருகிறார்கள். அன்று ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாய்க்கு ஒரு நிதி முடிப்பும், தங்கத் தோடாவும் அளித்துச் சிறப்பிப்பது என்றும், அவருடைய குரு பண்டித இலக்ஷ்மணாச்சாருக்கும் பொற் சால்வை போர்த்திக் கௌரவிப்பதென்றும் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். இந்த வைபவம் ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாய் ஐம்பது வருஷமாகச் செய்து வரும் கலைப் பணிக்கு உகந்தவாறு சிறப்புற நடைபெற வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். அதற்குரிய உதவிகள் அனைத்தும் செய்யுமாறு நேயர்களை வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

அத்தியாயம் 43
"புலி எங்கே?"

ஆதித்த கரிகாலர் எப்பேர்ப்பட்ட அபாயத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டார் என்பதை வந்தியத்தேவன் கவனித்தான். கண்மூடித் திறக்கும் நேரத்தில் குதிரையைச் செலுத்திக் கொண்டு வந்து பன்றியின்மீது தன் கையிலிருந்த வேலைச் செலுத்தினான். வேல் பன்றியின் முதுகுத் தோலின் மீது மேலாகக் குத்தியது. பன்றி உடம்பை ஒரு குலுக்குக் குலுக்கிக் கொண்டு திரும்பியது. அந்த வேகத்தில்

வம் ஒரு காட்டுப் பன்றியினாலேயா கொல்லப்பட வேண்டும்?......

நல்ல வேளையாக, அருகாமையிலேயே தாழ்ந்து படர்ந்த மரம் ஒன்று இருந்தது. வந்தியத் தேவன் குதிரை மீதிருந்து பாய்ந்து மரத்தின் கிளை ஒன்றைத் தாவிப் பிடித்துக் கொண்டான். கால் முதல் தோள் வரையில் அவனுடைய பலத்தை முழுதும் பிரயோகித்து எழும்பிக் கிளைமீது ஏறிக் கொண்டான். அதே

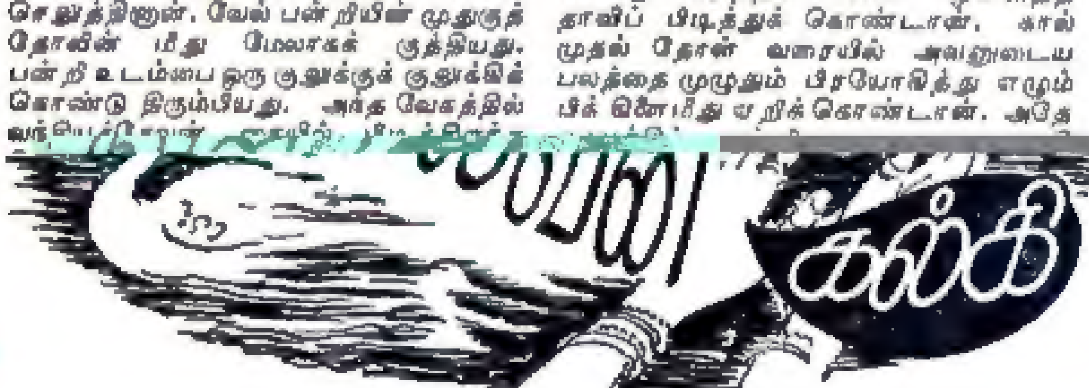

அத்தியாயம் 43
"புலி எங்கே?"

ஆதித்த கரிகாலர் எப்பேர்ப்பட்ட அபாயத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டார் என்பதை வந்தியத்தேவன் கவனித்தான். கண்மூடித் திறக்கும் நேரத்தில் குதிரை

வம் ஒரு காட்டுப் பன்றியினாலேயா கொல்லப்பட வேண்டும்?......

நல்ல வேளையாக, அருகாமையிலேயே தாழ்ந்து படர்ந்த மரம் ஒன்று இருந்தது.

தாக்குதலை அவரால் அச்சமயம் சமாளிக்க முடியுமா என்பது சந்தேகந்தான். அவர் கையில் உடனே பிரயோகிக்கக் கூடிய ஆயுதம் இல்லை. வில்லை வளைத்து அம்பு விடவேண்டும். குதிரைக்கு அடியில் விழுந்து அகப்பட்டுக் கொண்டதில் அவருக்குப் பலமான காயம் பட்டிருந்தாலும் பட்டிருக்கலாம். எப்படியும் இளவரசருக்குச் சிறிது சாவகாசம் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது அவசியம். இவ்வளவையும் மின்னல் மின்னும் நேரத்தில் வந்தியத்தேவன் யோசனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தான். தான் ஏறியிருந்த மரக்கிளையைப் பலமாக உலுக்கி ஆட்டிக் கொண்டே "ஆகா ஊ" என்று பெரிதாகச் சத்தமிட்டான்.

அவனுடைய யுக்தி பலித்தது. பன்றி மூர்க்காவேசத்துடன் அவன் ஏறியிருந்த மரத்தை நோக்கிப் பாய்ந்து வந்தது.

"வரட்டும்; வரட்டும். வந்து மரத்தின் பேரில் முட்டிக் கொள்ளட்டும்" என்று வந்தியத்தேவன் எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் போதே, அவன் ஏறி உட்கார்ந்து உலுக்கிய மரக்கிளை மடமட வென்று முறிந்தது. கடவுளே! இது என்ன ஆபத்து?—கிளையுடன் தரையில் விழுந்தால்? அடுத்த நிமிடமே பன்றியின் கோரப் பற்கள் அவனைச் சின்னாபின்னமாகக் கிழித்து விடும். வேறு கிளை ஒன்றைத் தாவிப் பிடித்துக் கொண்டால் தான் பிழைக்கலாம். அப்படித் தாவிப் பிடிக்க முயன்றான். பிடிக்க முயன்ற கிளை சற்றுத் தூரத்தில் இருந்தபடியால் ஒரு கை மட்டுந்தான் பிடித்தது. பிடித்த கிளை மெல்லியதாயிருந்தபடியால் வளைந்து கொடுத்தது. கைப்பிடி நழுவத் தொடங்கியது. கால்கள் ஊசலாடின! சரி! கீழே விழ வேண்டியதுதான். உடனே மரணந்தான்! சந்தேகமில்லை. ஏதோ, கடைசி கடைசியாக ஆதித்த கரிகாலரைக் காப்பாற்ற முடிந்தது அல்லவா? இளையபிராட்டி இதை அறியும் போது மகிழ்ச்சி அடைவாள் அல்லவா? தன்னுடைய மரணத்துக்காக ஒரு துளி கண்ணீர் விடுவாள் அல்லவா?......

ஏதோ ஒரு பயங்கரமான சத்தம் கேட்டது! அதே சமயத்தில் கைப்பிடியும் நழுவி விட்டது! வந்தியத்தேவன் கண்களை இறுக மூடிக் கொண்டான். தடால் என்று கீழே விழுந்தான். விழும் போதே நினைவை இழந்தான்!

வந்தியத்தேவன் நினைவு வந்து கண் விழித்துப் பார்த்தபோது ஆதித்த கரிகாலர் அவன் முகத்தில் தண்ணீர் தெளித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். சட்டென்று சிலிர்த்து எழுந்து உட்கார்ந்து, "இளவரசே! பிழைத்திருக்கிறீர்களா?" என்றான்.

"ஆமாம்; உன்னுடைய தயவினால் இன்னும் பிழைத்திருக்கிறேன்" என்றார் ஆதித்த கரிகாலர்.

"காட்டுப் பன்றி என்ன ஆயிற்று?" என்று கேட்டான்.

"அதோ!" என்று இளவரசர் சுட்டிக் காட்டிய இடத்தில், காட்டுப் பன்றி செத்துக் கிடந்தது.

வந்தியத்தேவன் அதைச் சற்று உற்றுப் பார்த்துவிட்டு, "அரசே! இவ்வளவு சின்ன உருவமுள்ள பிராணி என்ன பாடு படுத்தி விட்டது? கந்தமாறன் காட்டுப் பன்றியைக் குறித்துச் சொன்னது அவ்வளவும் உண்மைதான். கடைசியில் அதை எப்படித்தான் கொன்றீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

"நான் கொல்லவில்லை. உன்னுடைய வேலும் நீயுமாகச் சேர்ந்து தான் கொன்றீர்கள்!" என்றார் இளவரசர்.

வந்தியத் தேவன் அதன் பொருள் விளங்காதவனைப் போல் இளவரசரின் முகத்தைப் பார்த்தான்.

"என்னுடைய வேலைத் தாங்கள் நன்றாக உபயோகப் படுத்தியிருக்கிறீர்கள்! ஆனால் நான் ஒன்றும் செய்யவில்லையே! ஆபத்தான சமயத்தில் தங்களுக்கு உதவி செய்ய முடியாதவனாகி விட்டேனே!" என்றான்.

"நீ மரக் கிளையைப் பிடித்து உலுக்கிச் சத்தமிட்டாய் அல்லவா? அப்போது நான் குதிரை அடியிலிருந்து வெளிவந்து உன் வேலை எடுத்துக் கொண்டேன். என் மனத்தில் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்த கோபத்தை யெல்லாம், பாவம், இந்தப் பன்றியின் பேரில் பிரயோகித்தேன். வேலினால் குத்தப் பட்டதும் அது பயங்கரமாகச் சத்தமிட்டது. என் காதே செவிடாகிவிடும் போலிருந்தது. ஆனால் வேலினால் மட்டும் அது சாகவில்லை. நீ மரக் கிளையிலிருந்து நழுவி அதன் பேரில் விழுந்தாய்; அந்த அதிர்ச்சியினால் தான் செத்தது!" என்று கரிகாலர் சொல்லி விட்டுச் சிரித்தார். வந்தியத்தேவனும் அதை நினைத்து நினைத்துச் சிரித்தான். உடம்பைத் தடவிப் பார்த்துக் கொண்டு "பன்றியின் மேல் விழுந்ததினாலே தான், காயம் படாமல் தப்பினேன் போலிருக்கிறது. மகாவிஷ்ணு வராக அவதாரம் எடுத்து இரணியாட்சனைக் கொன்றார்

என்பதை இனி என்னால் நம்ப முடியும்! அப்பா! எவ்வளவு மூர்க்கமான பிராணி?" என்றான்.

"இந்தச் சிறு காட்டுப் பன்றியைப் பார்த்து விட்டு வராகாவதாரத்தை மதிப்பிடாதே, தம்பி! வடக்கே விந்திய மலையைச் சேர்ந்த காடுகளிலே தலையிலே ஒற்றைக் கொம்பு உள்ள பன்றி ஒன்று இருக்கிறதாம். ஏறக்குறைய யானை அவ்வளவு பெரிதாயிருக்குமாம். அந்த மாதிரி பன்றியாயிருந்து, நீ ஏறியிருந்த மரத்தை முட்டியிருந்தால், மரம் என்ன பாடு பட்டிருக்கும் என்று யோசித்துப் பார்!" என்றார் இளவரசர்.

"மரம் அடியோடு முறிந்து விழுந்திருக்கும். தாங்கள் எறிந்த வேலும் முறிந்திருக்கும். நம் கதி அதோகதியாயிருக்கும். சோழ குலத்தின் எதிரிகளுக்கு வெகு திருப்தியாகப் போயிருக்கும்" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"தம்பி! உண்மையைச் சொல்லு! என் குதிரை தடுமாறி விழுந்தவுடனே நீ வேலை எறிந்தாயே? அந்தக் காட்டுப் பன்றியின் மேல் எறிந்தாயா? என் மேலேயே எறிந்தாயா?" என்று ஆதித்த கரிகாலர் கேட்டார்.

வந்தியத்தேவன் ஆத்திரத்துடன் "ஐயா! உண்மையாகவே தாங்கள் இந்தக் கேள்வி

கேட்டீர்களா? அப்படித் தாங்கள் சந்தேகப்படுவதா யிருந்தால் பன்றியைக் கொன்று என்னைக் காப்பாற்றியிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையே?" என்றான்.

"ஆமாம், ஆமாம். உன் பேரில் சந்தேகப்படக் கூடாதுதான். நீ மரக்கிளையை ஆட்டிக் கொண்டு கூச்சல் போட்டிரா விட்டால் எனக்கே அந்தப் பன்றி யானை இருந்திருக்கும். ஆனாலும் நீ கேலி செய்தபோது ஒருகணம் எனக்கு அத்தகைய சந்தேகம் உண்டாயிற்று. இப்போதெல்லாம் எனக்கு எதைப் பார்த்தாலும், யாரைப் பார்த்தாலும் இந்த சந்தேகம் தோன்றுகிறது. யாரோ என்னைத் தொடர்ந்து வந்து கொண்டே இருக்கிறான் என்ற பிரமையைப் போக்கிக் கொள்ளவே முடியவில்லை. யார் இந்தப் பன்றியின் உருவத்தில் என்னைக் கொல்ல வந்ததாயைப் பார்த்தேன்..."

"அப்படியானால் மிக ஆச்சரியம் [illegible]. அப்பா! உங்களைத் தொடர்ந்து வந்தவன் செத்து விழுந்தான். இனி என்ன கவலை? சக்கரவர்த்தியின் [illegible] கவலைக்கேயில்லை [illegible] விட்டோம். பன்றியை இருத்துக் கொண்டு போக

வேண்டியது தானே? புறப்படலாம் அல்லவா?" என்றான் வல்லவரையன்.

"புறப்பட வேண்டியதுதான்! ஆனால் அவசரம் என்ன? சற்று இங்கே தங்கிக் களைப்பு ஆறி விட்டுப் போகலாம்" என்றார் இளவரசர்.

"தாங்கள் களைப் படைந்ததாகச் சொல்வதை இப்போதுதான் முதன் முதலாகக் கேட்கிறேன். ஆம், குதிரையின் அடியில் சிக்கி ரொம்பக் கஷ்டப் பட்டுப் போயிருப்பீர்கள்."

"அது ஒன்றுமில்லை. உடலின் களைப்பைக் காட்டிலும் உள்ளத்தின் களைப்புத்தான் அதிகமாயிருக்கிறது. வந்த வழியாகவே அவ்வளவு தூரமும் காட்டு வழியில் திரும்பிப் போக வேண்டுமா? மறுபடியும் அந்த மூடர்களுடன் சேர்ந்தல்லவா பிரயாணம் செய்ய வேண்டி வரும்? அதைக் காட்டிலும் இந்த ஏரியைக் கடந்து போய் விட்டால் என்ன?"

"கடவுளே! இந்தச் சமுத்திரம் போன்ற ஏரியை நீந்திக் கடக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள்? பன்றியிடமிருந்து என்னைத் தப்ப வைத்து ஏரியில் மூழ்கடித்துக் கொல்ல வேண்டும் என்று உத்தேசமா?" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"உனக்கு நீந்தத் தெரியாது என்பது நினைவிருக்கிறது. என்னால் கூட இவ்வளவு பெரிய ஏரியை நீந்திக் கடக்க முடியாது. ஒரு படகு கிடைத்தால் காரியம் சுலபமாகி விடும். சற்று முன் ஒரு படகு பார்த்தோமே, அது எங்கேயாவது சமீபத்தில் கரையோரமாகத் தானே தங்கியிருக்கும்? அதைத் தேடிப் பிடித்தால் என்ன?"

"குதிரைகளின் கதி என்ன ஆவது? காட்டு மிருகங்களுக்கு உணவாகட்டும் என்று விட்டு விட்டுப் போய் விடலாமா?" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

உடனே ஏதோ ஞாபகம் வந்து திடுக்கிட்டவன்போல் துள்ளிக் குதித்து எழுந்து "ஐயா! புலி எங்கே?" என்று கேட்டான்.

"நானும் அதை மறந்து விட்டேன். பக்கத்தில் எங்கேயாவது மறைந்திருக்கப் போகிறது. யமன் பன்றி ரூபத்தில் வராமல் ஒருவேளை புலி ரூபத்திலும்

"உனக்கு நீந்தத் தெரியாது என்பது நினைவிருக்கிறது. என்னால் கூட இவ்வளவு பெரிய ஏரியை நீந்திக் கடக்க முடியாது. ஒரு படகு கிடைத்தால் காரியம் சுலபமாகி விடும். சற்று முன் ஒரு படகு பார்த்தோமே, அது எங்கேயாவது சமீபத்தில் கரையோரமாகத் தானே தங்கியிருக்கும்? அதைத் தேடிப் பிடித்தால் என்ன?"

ஏரியில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து சேர்த்த அந்த வாய்க்கால் வடக்கே போகப் போகக் குறுகலாகிக் கொண்டு சென்றது. அவ்விதம் குறுகலாகியிருந்த இடத்தில் வாய்க்காலின்மீது ஒரு பெரிய மரம் விழுந்து இரு கரைகளையும் தொட்டுக் கொண்டிருந்தது. புலி அந்த மரப் பாலத்தின் மீது மெல்ல ஊர்ந்து சென்று அக்கரையை நெருங்கிக் கொண்டிருந்ததை இரண்டு பேரும் கவனித்தார்கள். இரண்டு பேருடைய மனத்திலும் ஒரே எண்ணம் உதித்தது.

"ஆகா! படகிலே வந்த பெண்கள்!" என்று இருவரும் ஏக காலத்தில் வாய் விட்டுக் கூறினார்கள்.

பின்னர், "இந்த வாய்க்காலை அடுத்துள்ள தீவின் கரையிலேதான் அந்தப் பெண்கள் இறங்கியிருக்க வேண்டும்" என்றான் வல்லவரையன்.

"காயம்பட்ட மிருகத்தை மிக அபாயகரமானது" என்றார் இளவரசர்.

"பன்றியுடன் புலியையும் கொன்று எடுத்துப் போகத்தான் வேண்டும்."

"இந்த வாய்க்காலை எப்படித் தாண்டுவது? குதிரைகள் மரப் பாலத்தின்மேல் போக முடியாதே?"

"தண்ணீர் கொஞ்சமாகத்தான் இருக்கும். இறங்கிப் போகலாம்."

களிங்காவலின் குதிரையும் அதற்குள் எழுந்து வந்தியத்தேவன் குதிரைக்கு அருகே போய் நின்று கொண்டிருந்தது. எஜமானர்கள் அந்தரங்கம் பேசியது போல் அவையும் தங்களுக்குச் சற்று முன் நேர்ந்த அபாயத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டன போலும்.

இருவரும் தத்தம் குதிரைமீது தாவி ஏறினார்கள். வாய்க்காலில் குதிரைகளை இறக்கினார்கள்.

வாய்க்காலில் தண்ணீர் அதிகமாக இல்லைதான். ஆனால் சேறும் களையும் அதிகமாயிருந்தன. குதிரைகள் தட்டுத் தடுமாறித் தத்தளித்துச் சென்றன.

தோடிக்கரைப் புதை சேற்றுக் குழிகளை நினைத்துக் கொண்டு வந்தியத்தேவன் "இந்தச் சேறு ஒன்றும் பிரமாதமில்லை" என்று தைரியமடைந்தான்.

"தண்ணீர் கொஞ்சமாகத்தான் இருக்கும். இறங்கிப் போகலாம்."

களிங்காவலின் குதிரையும் அதற்குள் எழுந்து வந்தியத்தேவன் குதிரைக்கு அருகே போய் நின்று கொண்டிருந்தது. எஜமானர்கள் அந்தரங்கம் பேசியது போல் அவையும் தங்களுக்குச் சற்று முன் நேர்ந்த அபாயத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டன போலும்.

ஒரு தடவை நீயே என்னைமாதிற சேற்றில் இறங்குகிறவர்கள் மீண்டு கரை ஏறுவது எவ்வளவு கடினம் தெரியுமா?" என்று கரிகாலர் கேட்டார். இளவரசரின் உள்ளம் உண்மையில் சேறு போலக் குழம்பி யிருக்கிறது என்று வந்தியத் தேவன் எண்ணிக் கொண்டான்.

குதிரைகள் மிகப் பிரயாசையுடன் அக்கரையை அடைந்தன.

காட்டுக்குள்ளே மிக ஜாக்கிரதை யுடன் நாலாபுறமும் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு இருவரும் சென்றார்கள்.

கரிகாலரின் கையில் வில்லும் அம்பும் தயாரா யிருந்தன.

வந்தியத்தேவன் தன் வேலையும் புலி யின் பேரில் எறிவதற்கு ஆயத்தமாக வைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

திடீரென்று, காட்டில் சாதாரண மாகக் கேட்கும் சத்தங்களை அடக்கிக் கொண்டு ஒரு பெண்ணின் 'கிறீச்' என்ற குரல், "அம்மா! அம்மா! புலி!" என்று கதறுவது கேட்டது.

மணிமேகலை மரக்கிளையின் மீது சிறுத் தையைப் பார்த்த அதே சமயத்தில் வசந்த மண்டபத்தில் சமையல் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்த தோழிப் பெண் ஒருத்தி யும் அந்தப் புலியைப் பார்த்து விட்டு அவ்விதம் அலறினாள்.

அந்தக் குரல் இரு நண்பர்களின் செவி களிலும் விழுந்து ரோமாஞ்சனத்தை உண்டு பண்ணியது.

குதிரைகளை வேகமாகச் செலுத்திக் கொண்டு குரல் வந்த திசையை நோக்கி அவர்கள் சென்றார்கள்.

ஏரிக் கரையின் ஒரு திருப்பம் திரும்பி யதும் அவர்கள் கண்ட காட்சி இருவரை யும் திடுக்கிட்டுத் திகில் கொள்ளும் படிச் செய்து விட்டது.

நந்தினியும் மணிமேகலையும் படித் துறையில் குளிப்பதற்காக இறங்கிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில், அருகில் சாய்ந்திருந்த மரக்கிளை ஒன்றின்மீது சிறுத்தை சிறிது சிறிதாக ஊர்ந்து போலேறிக் கொண்டிருந்தது.

பன்றியோடு போட்ட சண்டையில் நன்றாக அடிபட்டுக் காயமுற்றிருந்த அந்தச் சிறுத்தை அப்போது தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டால் போதும் என்ற நிலையில் இருந்தது.

ஆனால் இது அந்தப் புலியைத் தவிர வேறு யாருக்கும் தெரிந்திருக்கவில்லை.

அடுத்த கணம் சிறுத்தை தண்ணீரில் நின்ற பெண்களின் மீது பாயப்போகிற தென்று கரிகாலரும் வந்தியத்தேவனும் எண்ணினார்கள்.

வந்தியத்தேவன் வேலை உபயோகிக்கத் தயங்கினான். வேல் தவறிப் பெண்களின் மீது விழுந்து விட்டால் என்ன செய்வது என்று பயந்தான்.

கரிகாலருக்கு அத்தகைய தயக்கம் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. வளைத்திருந்த வில்லில் அம்பைக் கோத்து நன்றாகக் குறி பார்த்து இழுத்து விட்டார்.

அம்பு விர்ரென்று சென்று சிறுத்தை யின் அடி வயிற்றில் பாய்ந்தது.

சிறுத்தை பயங்கரமாக உறுமிக் கொண்டு அப்பாலிருந்த பெண்களின் மீது பாய்ந்தது.

அடுத்த கணத்தில் என்ன நேர்ந்தது என்பதைத் தெளிவாகப் பார்க்க முடி யாதபடி ஒரே குழப்பமாகி விட்டது.

சிறுத்தையும் பெண்கள் இருவரும் திடீரென்று மறைந்து விட்டார்கள்.

சில கண நேரம் கழித்து மூவரும் வெவ்வேறு இடத்தில் தண்ணீருக்குள் ளிருந்து வெளியே தலையை நீட்டினார்கள்.

ஏரியின் நீரோடு இரத்தம் கலந்து செக்கச் செவேலென்று ஆயிற்று.

அத்தியாயம் 44

காதலும் பழியும்

இரு நண்பர்களும் மேற் கூறிய வற்றை யெல்லாம் திகிலுடன் பார்த்துக் கொண்டு தானிருந்தார்கள். குதிரைகள் மீதிருந்து குதித்தார்கள். தண்ணீர்க் கரையோரம் பாய்ந்து வந்தார்கள்.

இதற்குள் சிறுத்தை தண்ணீரிலே வெகு தூரம் சென்று விட்டது! அது ஒரு வழியாகப் பிராணனை விட்டு விட்டது என்று தோன்றியது.

பெண்மணிகள் இருவரும் புலியினால் எவ்வளவு காயப்படுத்தப் பட்டார்கள் என்பது ஒன்றும் தெரியவில்லை.

இருவரும் தண்ணீரில் குதித்துப் பெண்

முதலில் வந்தியத்தேவன் மணிமேகலையை அணுகிச் சென்றான். ஏனெனில் கந்தமாறனை நெருங்குவதற்கு அவனுக்கு அச்சமாக இருந்தது.

மணிமேகலைக்குக் காயம் எதுவும் ஏற்படவில்லை. புலி விழுந்த வேகத்தில் அவளும் தண்ணீரில் விழுந்து முழுகியிருந்தாலும் மூச்சுத் திணறியதைத் தவிர வேறொன்றும் அவளுக்கு நேரவில்லை.

வந்தியத்தேவன் தன் அருகில் வருவதைப் பார்த்ததும் அவள் எல்லையில்லாத உள்ளக் கிளர்ச்சி அடைந்து கண்களை இறுக மூடிக் கொண்டாள்.

கரிகாலர் வந்தியத்தேவனுடைய கையைப் பிடித்து நிறுத்தி கந்தமாறன் பக்கம் அனுப்பி விட்டுத் தன்னை நோக்கி வருவதை அவள் அறியவில்லை. இரண்டு கைகளிலும் கரிகாலர் அவளைத் தூக்கி

கந்தமாறனை நெருங்குவதற்கு அவனுக்கு அச்சமாக இருந்தது.

மணிமேகலைக்குக் காயம் எதுவும் ஏற்படவில்லை. புலி விழுந்த வேகத்தில் அவளும் தண்ணீரில் விழுந்து முழுகியிருந்தாலும் மூச்சுத் திணறியதைத் தவிர வேறொன்றும் அவளுக்கு நேரவில்லை.

வந்தியத்தேவன் தன் அருகில் வருவதைப் பார்த்ததும் அவள் எல்லையில்லாத உள்ளக் கிளர்ச்சி அடைந்து கண்களை இறுக மூடிக் கொண்டாள்.

கரிகாலர் வந்தியத்தேவனுடைய கையைப் பிடித்து நிறுத்தி கந்தமாறன் பக்கம் அனுப்பி விட்டுத் தன்னை நோக்கி வருவதை அவள் அறியவில்லை. இரண்டு கைகளிலும் கரிகாலர் அவளைத் தூக்கி

எடுத்துக் கொண்டு படித் துறைப் படிகளில் ஏறி மேலே போய்ச் சேர்ந்து தரையில் மெதுவாக அவளை வைக்கும் வரையில் கண்ணை விழித்துப் பார்க்கவில்லை. மூக்கில் சுவாசம் வருகிறதா என்று கரிகாலர் விரலை வைத்துப் பார்த்தபோதுதான் கண்களை மெள்ள மெள்ளத் திறந்தாள். திறக்கும்போதே வந்தியத்தேவனிடம் தன் கரை காணாக் காதலைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு,

அவனுக்கு அச்சமாக இருந்தது.

மணிமேகலைக்குக் காயம் எதுவும் ஏற்படவில்லை. புலி விழுந்த வேகத்தில் அவளும் தண்ணீரில் விழுந்து முழுகியிருந்தாலும் மூச்சுத் திணறியதைத் தவிர வேறொன்றும் அவளுக்கு நேரவில்லை.

வந்தியத்தேவன் தன் அருகில் வருவதைப் பார்த்ததும் அவள் எல்லையில்லாத உள்ளக் கிளர்ச்சி அடைந்து கண்களை இறுக மூடிக் கொண்டாள்.

கடம்பூர் இளவரசி சற்று யோசித்து விட்டு, "ஐயா! தாங்கள் சோழகுலத் தோன்றல்; எல்லாம் அறிந்த புத்திமான். இது பெண்ணாகிய என்னிடம் இவ்விதம் பேசலாமா? என் தந்தையிடமல்லவா கேட்க வேண்டும்?" என்றாள்.

"பெண்ணே! உன் தந்தை சம்மதித்தால் நீ சம்மதிப்பாயா?"

"என் தந்தை சம்மதித்த பிறகு அவர் கேட்டால் சொல்லுவேன். தங்களிடம் இதைப் பற்றிப் பேசவே எனக்குக் கூச்சமாயிருக்கிறது. புலி என்னைக் கொல்லாமலும் நான் தண்ணீரில் மூழ்கிப் போகாமலும் என்னைக் காப்பாற்றினீர்கள். அதனால் தங்களிடம் எனக்கு ஏற்பட்டுள்ள நன்றி காரணமாக இத்தனை நேரமும் பொறுமையாக இருக்கிறேன்......"

தோன்றல்; எல்லாம் அறிந்த புத்திமான். இது பெண்ணாகிய என்னிடம் இவ்விதம் பேசலாமா? என் தந்தையிடமல்லவா கேட்க வேண்டும்?" என்றாள்.

"பெண்ணே! உன் தந்தை சம்மதித்தால் நீ சம்மதிப்பாயா?"

"என் தந்தை சம்மதித்த பிறகு அவர் கேட்டால் சொல்லுவேன். தங்களிடம் இதைப் பற்றிப் பேசவே எனக்குக் கூச்சமாயிருக்கிறது. புலி என்னைக் கொல்லாமலும் நான் தண்ணீரில் மூழ்கிப் போகாமலும் என்னைக் காப்பாற்றினீர்கள். அதனால் தங்களிடம் எனக்கு ஏற்பட்டுள்ள நன்றி காரணமாக இத்தனை நேரமும் பொறுமையாக இருக்கிறேன்......"

கரிகாலர் சிரித்து விட்டு, "மணிமேகலை! நீ வெகு கெட்டிக்காரி; மிக அழுத்தமானவள். ஆனாலும் போகட்டும்! அதற்காக என்னை ஏமாற்றப் பார்க்க வேண்டாம்!" என்றார்.

"ஐயா! இது என்ன வார்த்தை! தங்களை இந்த அற்பப் பெண் ஏமாற்றுவதா? எதற்காக? எந்த முறையில்?"

"வீணாக ஏன் சுற்றி வளைத்துப் பேசுகிறாய்? [illegible]

மான். இது பெண்ணாகிய என்னிடம் இவ்விதம் பேசலாமா? என் தந்தையிடமல்லவா கேட்க வேண்டும்?" என்றாள்.

"பெண்ணே! உன் தந்தை சம்மதித்தால் நீ சம்மதிப்பாயா?"

"என் தந்தை சம்மதித்த பிறகு அவர் கேட்டால் சொல்லுவேன். தங்களிடம் இதைப் பற்றிப் பேசவே எனக்குக் கூச்சமாயிருக்கிறது. புலி என்னைக் கொல்லாமலும்

மணிமேகலை அவர் காட்டிய திசையைப் பார்த்தாள். அந்தக் கணத்தில் அசூயை என்னும் விஷம் அவளுடைய பால் போன்ற நெஞ்சில் ஏறிவிட்டது.

* * *

அதே சமயத்தில் வந்தியத்தேவனும் நந்தினியும் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். நந்தினியின் தோள் ஒன்றில் புலி நகம் பட்டு இரத்தம் கசிந்து கொண்டிருந்தது.

மணிமேகலையைப் போல நந்தினி கண்ணை மூடிக் கொள்ளவும் இல்லை. வந்தியத்தேவன் கைகளிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள அவசரப்படவும் இல்லை. வந்தியத்தேவனே, தன் கையைச் சுட்டுக் கொண்டிருந்த நெருப்புத் தணலைக் கீழே போடுவது போல அவசரமாக இளைய ராணியைக் கரையில் இறக்கி விட்டான். தண்ணீரில் மூழ்கி இருந்த போதிலும் நந்தினியின் உடம்பு உஷ்ணமயமாகவே சுட்டுக் கொண்டிருந்தது.

வந்தியத்தேவன் உள்ளத்தில் இனந் தெரியாத பீதி குடி கொண்டது. அவன் உடம்பு பதறியது.

நந்தினி புன்னகையுடன் "ஐயா! ஏன் இவ்வளவு பதட்டம்? என்னைப் புலி என்று நினைத்துக் கொண்டீரா? அல்லது புலியைக் காக்க நினைத்துத் தவறி என்னைக் கரை சேர்த்து விட்டதற்காக வருத்தப்படுகிறீரா?" என்றாள்.

"அம்மணி! இவ்வளவு கொடூரமான வார்த்தைகளைச் சொல்ல வேண்டாம். தங்களைத் தொட்டு எடுத்து வரும்படி நேர்ந்து விட்டதை நினைத்து நெஞ்சு சிறிது வெட்கம் அடைந்தது......"

"குற்றம் உள்ள நெஞ்சு அல்லவா? அதனால் வெட்குகிறது!"

"தேவி! நான் ஒரு குற்றமும் செய்யவில்லையே!"

"குற்றம் செய்யவில்லையா? தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் பிரவேசிப்பதற்கு என் உதவியை நாடினீர். முத்திரை மோதிரத்தைக் கொடுத்து உதவினேன். பிறகு என் அந்தப்புரத்தில் திருட்டுத் தனமாகப் பிரவேசித்தீர்...... [illegible] குறிவை நிறைவேற்றவில்லை. இவை எல்லாம் குற்றமல்லவா?"

"அந்தக் குற்றங்களை ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் காரணம் இருக்கிறது. நான் பிறரிடம் சேவகம் செய்பவன். ஆதித்த கரிகாலருடைய கட்டளைக்குக் கட்டுப்பட்டவன். இதைத் தாங்கள் எண்ணிப் பார்த்தால் என் பேரில் குற்றம் சாட்ட மாட்டீர்கள்......"

"ஆமாம்; புலியின் வாயிலிருந்து ஒரு பெண்ணைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால் கூடக் கரிகாலரின் கட்டளை உமக்கு வேண்டும். தண்ணீரில் மூழ்கும் பெண்ணைக் கரை சேர்ப்பதற்கும் அவருடைய அனுமதி வேண்டும். நான் கவனித்துக் கொண்டுதானிருந்தேன். அடடா! மணிமேகலையைக் காப்பாற்றுவதில் இளைஞர் எத்தனை பரபரப்புக் காட்டினீர்? நான் நீரில் மூழ்கிச் செத்துப் போயிருந்தால் சந்தோஷப் பட்டிருப்பீர். அவருடைய மனதை அறியாமல் நீர் என்னைக் கரை சேர்த்து விட்டீர்......"

"அம்மணி! அவ்வாறு சொல்ல வேண்டாம்! தாங்கள் ஓலை அனுப்பியபடியால் தான் கரிகாலர் காஞ்சியிலிருந்து இவ்வளவு தூரம் வந்திருக்கிறார்......"

"ஆனால் அவர் இங்கு வராமல் தடை செய்வதற்காக நீர் அவசர அவசரமாக ஓடிவந்தீர். இளைய பிராட்டியின் செய்தியுடன் வந்தீர். ஆனால் உம்முடைய முயற்சி பலிக்கவில்லை. என்னுடைய காரியத்தில் நீர் தலையிடுவதற்குச் செய்யும் முயற்சி எல்லாம் இவ்வாறு தான் தோற்றுப் போகும்!"

நந்தினியின் இந்த வார்த்தைகள் வந்தியத்தேவனின் மனக் குழப்பத்தை அதிகமாக்கின. அந்த வார்த்தைகளின் உட்கருத்தை நந்தினியின் முகபாவத்திலிருந்து தெரிந்து கொள்ளும் நோக்கத்துடன் அவளை உற்றுப் பார்த்தான். ஆனால் நந்தினியின் முகம் எவ்வித மாறுதலும் இன்றி வழக்கம் போலப் புன்னகை பூத்து விளங்கியது.

மணிமேகலையைப் போல நந்தினி கண்ணை மூடிக் கொள்ளவும் இல்லை. வந்தியத்தேவன் கைகளிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள அவசரப்படவும் இல்லை. வந்தியத்தேவனே, தன் கையைச் சுட்டுக் கொண்டிருந்த நெருப்புத் தணலைக் கீழே போடுவது போல அவசரமாக இளைய ராணியைக் கரையில் இறக்கி விட்டான்.

டீர்கள்......

"ஆமாம்; புலியின் வாயிலிருந்து ஒரு பெண்ணைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால் கூடக் கரிகாலரின் கட்டளை உமக்கு வேண்டும். தண்ணீரில் மூழ்கும் பெண்ணைக் கரை சேர்ப்பதற்கும் அவருடைய அனுமதி வேண்டும். நான் கவனித்துக் கொண்டுதானிருந்தேன். அடடா! மணிமேகலையைக் காப்பாற்றுவதில் இளைஞர்

அனுப்பினேன். அதற்குக்கூட உமக்கு நன்றி இல்லை. உம்மைப் போல் நன்றி கெட்ட மனிதரை இந்த உலகத்தில் நான் பார்த்ததே இல்லை..."

"தேவி! என் மனத்தில் தங்களிடம் பரிபூரண நன்றி குடி கொண்டிருக்கிறது. சத்தியமாகச் சொல்கிறேன்."

"ஆனால் இந்த ஊருக்கு நாம் வந்து இத்தனை நாளாகியும் உமது நன்றியைத் தெரிவிப்பதற்கு நீர் ஒரு முயற்சியும் செய்யவில்லையே? உமது வார்த்தையை நான் எப்படி நம்புவது?"

"தங்களைத் தனியாகச் சந்திக்கும் போது தெரிவித்துக் கொள்ளலாம் என்றிருந்தேன். அதற்குரிய சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை..."

"சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்திக் கொள்ள நீர் ஒருவித முயற்சியும் செய்யவில்லை. முகத் தோற்றத்தினால், கண் பார்வையினால் ஒரு குறிப்பு வெளியிடக் கூடவில்லை. ஏன்? இத்தனை நாளாக என் பக்கம் நீர் ஒரு தடவையாவது திரும்பிப் பார்க்கக்கூட இல்லை..."

"தேவி! தாங்கள் சோழ நாட்டுத் தனாதிகாரி பெரிய பழுவேட்டரையரின் தர்மபத்தினி..."

"அதாவது கிழவனைக் கலியாணம் செய்து கொண்டவள் என்று என்னைப் பரிகசிக்கிறீர்; இல்லையா?"

"ஐயோ! தங்களை நான் பரிகசித்தால் கொடிய நரகத்துக்குப் போவேன்......"

"வேண்டாம், வேண்டாம்! எது எப்படியிருந்தாலும் சரி, பழுவேட்டரையரின் 'தர்ம பத்தினி' என்று என்னைக் குறிப்பிட வேண்டாம். நான் அவருடைய மனைவியே அல்ல......"

"ஐயோ! இது என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?"

"உண்மையைத்தான் சொல்கிறேன். பலவந்தமாக ஒரு பெண்ணைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து வைத்திருந்தால், அவள் மனைவி ஆகி விடுவாளா?"

"தேவி! தாங்கள் தமிழ் நாட்டுப் பெண் குலத்தில் வந்தவர். பெண் குலத்தின் தர்மத்துக்கு மாறாகத் தாங்கள் எதுவும் செய்ய மாட்டீர்கள்!"

"பெண் குலத்தின் தர்மத்தை நான் அறிந்துதானிருக்கிறேன். பழந் தமிழ் நாட்டுப் பெண்கள் மனதினால் யாரைக் காதலித்தார்களோ, அவரையே கணவனாகக் கொண்டார்கள். பலவந்த மணத்துக்கு அவர்கள் உடன் படுவதில்லை!"

"ஆனால் தாங்கள்......?"

"நீர் சொல்லப் போவது எனக்குத் தெரியும். பழுவேட்டரையருடைய பலவந்த மணத்துக்கு நான் எப்படி உடன்பட்டேன் என்று கேட்கிறீர். ஒரு முக்கிய நோக்கத்துக்காகவே உடன்பட்டேன். பழந் தமிழ் நாட்டுப் பெண்களுக்கு மற்றொரு சிறப்பியல்பும் உண்டு. அவர்கள் தங்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிக்குப் பழிக்குப் பழி வாங்கியே தீர்வார்கள். ஐயா! நீர் எனது காதல் நிறைவேறுவதற்குத்தான் உதவி செய்யவில்லை; என் விரோதிகள் மீது பழி வாங்குவதற்காவது உதவி செய்வீரா?"

கடைசியாக நந்தினி கூறிய மொழிகள் ஏககாலத்தில் வந்தியத் தேவனுடைய நெஞ்சை வஜ்ராயுதத்தினால் பிளப்பது போலவும் அவன் தலையில் திடீரென்று பேரிடி விழுவது போலவும் அவனைத் திணறித் திண்டாடச் செய்தன.

"தேவி! தேவி! இது என்ன?...... காதலாவது? பழியாவது? எனக்கும் தாங்கள் காதலுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? காதலுக்கும் பழி வாங்குவதற்கும் என்ன சம்பந்தம்?......"

"சம்பந்தம் உண்டு. ஆனால் அதைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு இப்போது நேரம் இல்லை. அதோ இளவரசரும் மணிமேகலையும் நெருங்கி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நாளை நள்ளிரவு நேரத்தில் நான் இருக்கும் அறைக்குத் தனியாக வந்தால் சொல்லுகிறேன்......"

"அது எப்படிச் சாத்தியம், தேவி! தாங்கள் அந்தப்புரத்தில் இருக்கிறீர்கள். நான் எப்படி அங்கே இரவில் தனியாக வர முடியும்?"

"அதே அந்தப்புர அறையிலிருந்து ஒரு நாள் நீர் யாரும் அறியாமல் தப்பித்துக் கொண்டு செல்லவில்லையா? போன வழியாகவே அங்கே திரும்பி வரலாம் அல்லவா? உமக்கு மனம் மட்டும் இருந்தால்......"

வந்தியத் தேவனுடைய திகைப்பு இப்போது பரிபூரணமாகி விட்டது.

ஆனால் நந்தினியின் முகத்தில் எவ்வித மாறுதலும் இல்லை. எப்போதும் போலப் புன்னகை தவழ்ந்தது. (தொடரும்)

ஸ்பென்ஸர்ஸ்
ஸூதிங் ஸிரப்
குழந்தைகளை
சிரிப்பாக வைக்கிறது
SPENCER'S
SOOTHING SYRUP
REMEDY FOR INFANT DISORDERS
வாயுப் பொருமல், தேக அசௌகரியங்கள், அதிக அமிலச் சேர்க்கை முதலான காரணங்களால் ஏற்படும் வேதனைகளை மிக விரைவில் நிவர்த்திக்கிறது.
ஸ்பென்ஸர் & கோ. லிமிடெட்.
மவுண்ட் ரோட், சென்னை 2 இந்தியா

"நீங்கள் துணி வாங்கும்போதெல்லாம் கைத்தறித் துணிகளையே வாங்குங்கள்!"
—தேச மக்களுக்கு ராஜாஜியின் வேண்டுகோள்.
கோ-ஆப்டெக்ஸ்
கைத்தறித் துணிகளையே வாங்குங்கள்
★ அழகு
★ சிக்கனம்
★ உழைப்பு
யாவும் ஒருங்கே கொண்டது
கோ-ஆப்டெக்ஸ் ஆடைகள்
சென்னை மாகாண கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கம் லிமிடெட்

ராஜபுத்திரன்

குலப் பெருமை உடையவன் ராஜபுத்திரன். ராஜபுத்திரன் தன் தந்தையும், பாட்டனும் சொன்ன வீரம் ததும்பிய கதைகளைக் கேட்டு தன்னுடைய சமூகத்தின் மேன்மையை முற்றிலும் உணர்ந்தவன். மும்முறை முறியடிக்கப்பட்ட சித்தூர் வாசிகள் எதிரியிடம் பணிவதைவிட மகிழ்ச்சியுடன் மரணத்தை வரவேற்றதையும், பல வீரச்செயல்களின் நிகழ்ச்சிகளையும் சென்றகால நிகழ்ச்சியாக காணப்படலாம். ஆனால் இப்பண்பாடு அன்றும் இன்றும் இவர்களிடத்தில் காணப்படுகிறது.

நாங்கள் இந்தியாவினை ஆண்ட முதிர்ந்தவர்களுள் அநேகம் சமூகங்களோடு உறவாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் எங்களின் நம்பிக்கைக்குரியவர்கள். நாங்களும் அவர்களுக்கு பணி செய்வதில் பெருமை அடைகிறோம்.

மருமகள் வந்தாள்

பிரஸிடெண்டுகள், மந்திரிகள், கெஜட்டட் ஆபீஸர்கள், நீதிபதிகள், மாஜிஸ்ட்ரேட்கள் முதலியவர்கள்தான் 'விஜயம்' செய்யலாம். என். ஜி. ஓ.க்கள், உபாத்தியாயர்கள், மாட்டுப் பெண்கள் முதலியோர் வெறுமனே வரத்தான் வேண்டும்.—இது நவீன சம்பிரதாயம்.

ஆகையால், "மருமகள் வந்தாள்" என்று தலைப்புக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

அதிலும், கிருஷ்ணா பிக்சர்ஸின் மருமகள் வந்தவுடனே மாமியாரை அதட்டி உருட்டி "பீரோ சாவியை இப்படிக் கொடு!" என்று கேட்கிற மருமகளாக இல்லை. அடக்க ஒடுக்கத்துடன் வருகிறாள். பழைய காலத்தில் சாவித்திரி சென்ற பாதையிலே சென்று ஒரு லக்ஷிய மருமகளாக விளங்குகிறாள்.

சின்னஞ் சிறு வயதில், பிஞ்சு உள்ளத்தில், குழந்தை உஷாவுக்கும் பாலன் குமாருக்கும் இடையே தோன்றிய பிரேமை தடையின்றி வளர்ந்தது. உஷாவும் குமாரும் ஆரம்பப் பள்ளி வகுப்பில் படிக்கும்போதே, சிறு வீடு கட்டி விளையாடினர்; வருங்கால வாழ்க்கையில் தாங்கள் இருவரும் கணவனும் மனைவியுமாக இருக்கப் போவது பற்றிக் கனவு கண்டனர்.

உஷாவின் தகப்பனான கிருஷ்ணசாமியும், குமாரின் தகப்பனான ராமசாமியும் தங்கள் குழந்தைகளின் வாழ்க்கைப் பாதையில் ஒருவருக்கொருவர் துணையாக இருக்கச் செய்யத் தீர்மானித்தனர்.

மனிதர்களின் தீர்மானப்படி உலகத்தில் எல்லாம் நடப்பதாயிருந்தால், வாழ்க்கையில் ரசிப்பதற்கு அப்புறம் என்ன இருக்கிறது?

பட்டணத்தில் கண்டிராக்டு தொழிலில் சம்பாதிக்க விரும்பிய ராமசாமி கையில் பணம் இல்லாமல் தவித்தான். அவன் நண்பன் கிருஷ்ணசாமி தன் மனைவி ராஜம்மாளின் நகையைக் கழற்றிக் கொடுத்து அவனைப் பட்டணத்துக்கு அனுப்பினான்.

பட்டணத்தில் ராமசாமி பணம் பண்ணி விட்டான். தன் மகன் குமாரைப் பட்டணத்தில் படிக்க வைத்தான். குமார் பட்டணம் போவதைப் பார்த்து உஷாவும் பட்டணத்தில் படிக்க வேண்டும் என்று அழுதாள். கிருஷ்ணசாமி உஷாவையும் பட்டணத்துக்கு அனுப்பிப் படிக்க வைத்தான். இதனால்தான் குமாருக்கும் உஷாவுக்கும் இடையே இருந்த அன்பு இடையறாமல் வளர்ந்து காதலாக மாற உதவியாயிருந்தது.

பணம் ராமசாமியின் மனத்தைப் பலவிதத்திலும் மாற்றி விட்டது. அவன் அகம்பாவக் குன்றில் ஏறி விட்டான். அவர்கள் மூத்த மகள் துளசிக்குத் திருமணம் நடந்தது. அச்சமயம் கிருஷ்ண சாமியையும் அவன் மனைவி ராஜம்மாளையும் அவன் இழிவாகப் பேசி அவமதித்தான். இதைக் கேட்டுக் கோபம் கொண்ட கிருஷ்ணசாமி தன் மனைவி ராஜம்மாளுடன் பந்தியிலிருந்து வெளியேறினான்.

அப்பொழுதே உஷாவுக்கு வேறு இடத்தில் மணம் செய்யத் தீர்மானித்துப் பட்டணத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்த உஷாவை ஊருக்கு அழைத்து வந்தான் கிருஷ்ணசாமி.

கிருஷ்ணசாமி வரன் வேட்டையில் ஊருக்குப் போயிருந்த போது, உஷாவின் கல்லூரி மாணவிகளும் மாணவர்களும் கிராமத்துக்கு வந்து அவளை அழைத்துச் சென்று குமாருக்கும் அவளுக்கும் ரிஜிஸ்டர் திருமணம் செய்து வைக்கின்றனர்.

கிருஷ்ணசாமி விஷயம் தெரிந்தும் உஷாவை நிராகரிக்கிறான்.

"இந்தக் கிருஷ்ணசாமி ஒன்றையும் சொல்லமாட்டான்; ஒன்றைச் சொல்லிவிட்டால் அதன்படி நடக்காமல் இருக்கமாட்டான்!" என்று தன் பாணத்தோடு அவன் மார்தட்டிப் பேசுவது படத்தின் கடைசி

வரையில் பக்கபலமாக அமைந்திருக்கிறது.

குமாரின் தமையன் சுந்தரின் மனைவி சந்திரா ஒரு முரட்டுப் பெண்; ராமன், மாமி, கணவன் எல்லோரையும் இம்சிக்கிறாள். மனைவியின் முரட்டுக் குணமும் காரணமாகத் துரைக்கு விடு கொத்து [illegible] கிறது; கடன்கார நாராவின் வீட்டிலேயே தங்க ஆரம்பிக்கிறான்.

சந்திராவாகத் தோன்றும் லலிதா, இந்தப் படத்தில் நல்ல முக பாவங்களுடன் நன்கு நடித்திருக்கிறார்.

இந்தப் படத்தின் கதாநாயகி — லட்சிய மருமகளாக நடிக்கிறார் ஸ்ரீமதி பத்மினி.

சந்திரா சுந்தரின் முரட்டுக் குணத்தைப் பழிப்புப்படியாக மாற்றி, அவன் கணவன் தன்மையையும் திருத்தி, நாராவின் வீட்டுக்கே சென்று, அவனை அழைத்து வந்து குடும்ப கௌரவத்தை நிலை நாட்டுகிறாள் உஷா.

படத்தின் நகைச்சுவைப் பகுதியை சிறப்பு ஸ்ரீ டி. ஆர். ராமச்சந்திரன், தம்முடைய பெரிய விழிகளாலும், பாட்டாலும், நகைச்சுவைப் பேச்சுக்களாலும் உதவி செய்து பரிமளிக்கச் செய்திருக்கிறார்.

குசி என்னும் கிளிப் பைத்தியம் (டி. ஆர். ராமச்சந்திரன்) தன் நண்பர்களுடன் ராமநாடக நாடகத்துக்கு ஒத்திகை நடத்திக் கொண்டிருக்கும்போது அவன் தந்தை வந்து அவனை அழைத்துச் செல்லும் கட்டம் எப்படிப்பட்ட சிடுமூஞ்சியையும் சிரிக்க வைத்துவிடும்.

குசிக்குப் பெண் கொடுக்க வந்த இருஞ்சன் சாமி (உஷாவின் தந்தை)யின் எதிரே ராமன் மாதிரி வேஷம் புனைந்து பாலத்தோடும் பாட்டோடும் குசி நடிக்கும் காட்சி, படம் பார்த்து முடிந்த பிறகும் கூட நினைந்து நினைந்து சிரிக்கும்படி இருக்கிறது.

குசியின் கிளியாக் கம்பெனியில் உஷாவின் சாந்துணர் குமார் தெய்வாத்தனமாகச் சிக்குகிறான். அவனுக்கு வாய்ப்புச் சொல்லித் தருவதாகச் சொல்லி, குசி அவனை ஏமாற்றுகிறான். குமார் பெரியனையின் விசார வைப்பட்டுக் கைப்பல் அடைகிறான்.

உஷா இதை அறிந்து குடும்ப கௌரவத்தைக் காக்க முனைகிறாள்; தன் பிறந்தகம் போவதாகவும், குமாரையும் தன்னுடன் அழைத்துப் போவதாகவும் சொல்லி விட்டுத் தந்திரமாக இரும்பையூர் ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துச்சென்று தன் தோழி டாக்டர் உதவியால், கைப் பிரசவம் ஆக உதவுகிறாள்.

இந்த சமயத்தில் போயிருந்த ராமசாமியும் அவன் மனைவியும் ஊர் வம்பிகள் மூலம், உஷா களங்கமாகக் குழந்தை பெற்றிருப்பதாகக் கேள்வியுற்று ஓடோடியும் இரும்பையூர் ஆஸ்பத்திரிக்கு வருகின்றனர்; உதவி உஷா குமாரைக் காட்டிக் கொடுக்க விரும்பவில்லை. அதனால் பழி உஷாவின் தலையில் விழுந்தது.

இது சிரமமான கட்டம். ஆதமனின் உயர்ந்த, அவள் வாழ்வில் ஒரு ஆதார் தெரியைச் சுத்திக்க, இந்தக் கொடிய சோதனையைப் படப் பிடிப்பாளர் உஷாவின் தலையில் சுமத்தி விட்டனர்.

கத்தி முனையில் நடப்பது போன்ற அத்தகைய சங்கடமான கட்டங்களிலெல்லாம் உஷா (பத்மினி) திறமையாகவும் உணர்ச்சியுடனும் நடித்துப் படத்தில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்.

துண்டு துண்டாகச் சிதறும் சம்பவங்களையும், ஒன்றோடொன்று முடிச்சுப் போட்டு முடிக்க வேண்டிய கட்டங்களையும் ஒன்று சேர்க்க இந்த "மருமகள்" படத்தில் ஒரு மோட்டார் விபத்து வருகிறது. பயப்படாதீர்கள்! அந்த மோட்டார் விபத்து, பிரிந்த காதலர்களை ஒன்று சேர்த்து வைக்கிறது.

குமார் அமெரிக்காவில் படிப்பு முடிந்து திரும்புகிறான். உஷாவின் மீது ஏற்பட்ட களங்கத்தைக் கேள்வியுற்று, காரில் ஏறி, கார் வேகத்தில் இரும்பையூர் ஆஸ்பத்திரிக்கு விரைகிறான். வழியில் விபத்துக்குள்ளாகிறான். குமாரின் நிலைமையை அறிந்து குழந்தையுடன் உஷா வீட்டுக்கு வருகிறாள். மாமியார் [illegible] எடுத்து அவளை வெளியேற்றுகிறாள். அப்பொழுது குமார் தன் குற்றத்தை ஒப்புக் கொள்கிறான். உஷாவின் மீது சுமத்தப்பட்ட பழி நீங்குகிறது. குடும்பத்தை விளக்க வந்த குல தீபமாக உஷா போற்றப் படுகிறாள்.

மானமாகத் தெரிந்த பெண்ணை மயக்கி, அவளை வழுக்கி விழச் செய்த குசி, அந்தப் பெண் குமாரியையே மணந்து கொள்ள நேருகிறது! குசியின் தந்தையிடம் வரதட்சிணையாக அவளுக்குப் பிறந்த குழந்தையைத் துணியில் மறைத்து வழங்குகின்றனர்!

"மருமகள்" படத்திலிருக்கும் சிக்கலான சம்பவங்களை விளக்க ஊர் வம்பிகள் இருவர் தந்தி, தபால், டெலிபோன் இல்லாமல் செய்தி இலாக்காவின் வேலையைத் திறமையாகச் செய்கின்றனர்!

"மருமகள்" படம் — இன்பம், துன்பம், சிரிப்பு, வழுக்கி விழுதல், எழுந்திருத்தல், நகைச்சுவை, சோகம், ஏக்கம், வீரம் — முதலிய பல ரஸ பாவங்களும் அடங்கிய படம்.

கடாவ்
வாயில்

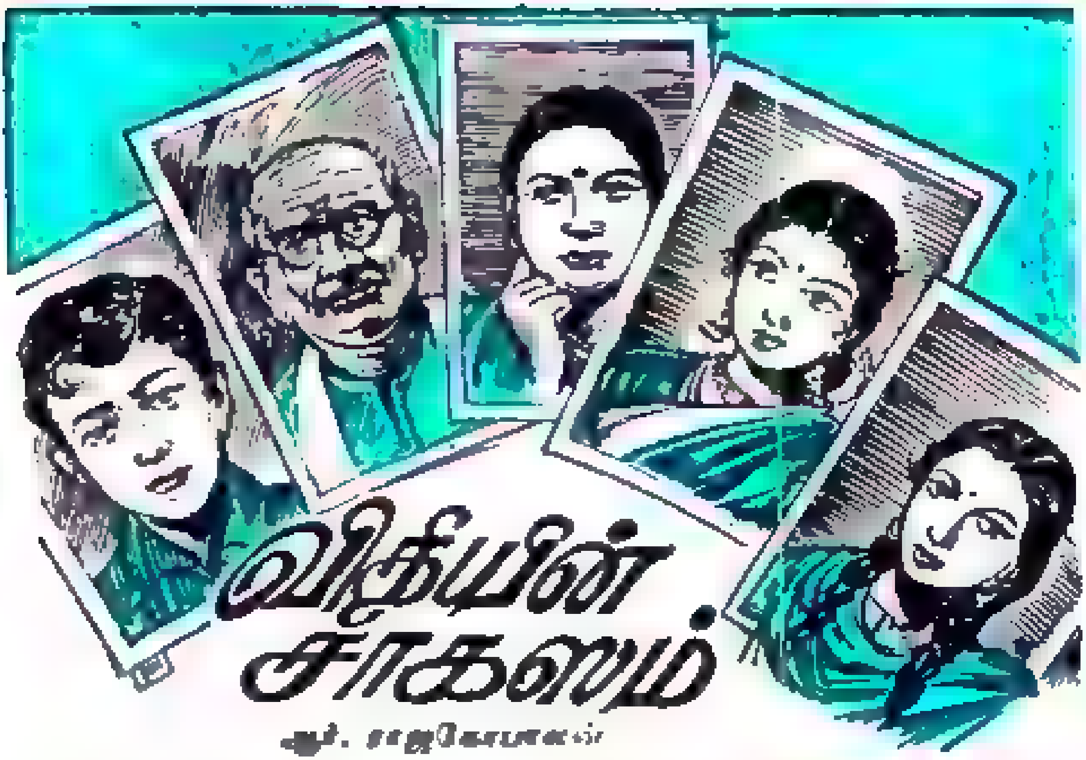

விதியின் சாகஸம்

னுக்கு ஒரு வீடு இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று ஏக்கர் நிலமும் இருக்கிறது. நமக்கும் பின் நம்முடைய சொத்து லக்ஷ்மிக்கு. அதனால் லக்ஷ்மியை அவனுக்குக் கொடுத்து விட்டால் பணமும் நாமும் அவனுக்கும் போய்ச் சேருகிறது......"

"நீங்கள் கோட்டை கட்டுவதெல்லாம் இருக்கட்டும். அவன் சொத்தை அவனே விருத்தி செய்து கொள்ளலாம்......"

"லோகம், அவனுக்கு ஏற்ற காலம் வரும் பொழுது அவனும் சம்பாதிப்பான். அவர்களுக்கு வரும் பணம் ஒப்பிப் போய் விட்டார்கள். ஆனாலும் அவன் அவனுக்குத்தான்......"

"எதற்கும் குதர்க்கமாகச் சொல்றவள் உங்களுடன் எப்படிப் பேசுவது!"

பேச்சு அத்துடன் நின்று விட்டது. கைலாச மய்யர்—என் மாமா—எனக்காக வாதாடுகிறார். ஆனால் மாமி குறுக்கே நிற்கிறாள். அதுவும் பணமில்லை, அந்தஸ்து இல்லை என்ற காரணத்தினால். ஆமாம், புகை வெளிப்படும், நீ எங்கிருக்கிறது என்பதையும் கண்டு கொண்டேன். லக்ஷ்மியின் வாழ்க்கையை நிர்ணயம் செய்யும் அதிகாரம் எனக்கு இல்லை. ஏன், அவளைப் பெற்றெடுத்த பெற்றோர்களுக்கு மில்லை. பின், யாருக்கிருக்கிறது! பணத்திற்கு இருக்கிறது. அந்தப் பணம் என்னிடமிருந்தால், அதை நான் சம்பாதித்து விட்டால், லக்ஷ்மி என்னுடையவள்தான். ஆனால் பணம் சேகரிப்பது எப்படி!

கைலாசம் சொல்லுகிறார்:

இந்தக் காலத்துப் பிள்ளைகள் நிகர் சம்பாதிக்காமல் விடுவது அல்லது நிமிர்ந்து ஏதாவது புதிர் போடுவது, அல்லது நினைத்த மந்திரத்தை எதையாவது நிர்ணயம் செய்வது என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பிள்ளைகள் தாம் பிறந்த குடும்பத்துக்கு முன்னேற்றம் காண்பவர்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டு வேறு செய்கிறார்கள். அப்படித்தான் இருக்கிறது. சேகர் 'நான் பட்டணத்திற்குப் போகப் போகிறேன்' என்று சொன்னதும், இருக்கிற நிலத்தைச் சீர்திருத்த கவனித்து வந்தான். அவனுக்குச் சாப்பாட்டுக்குக் கவலையில்லை. ஊருக்குள்ளேயே இருந்து ஏதாவது செய்து கொண்டிருப்பான் என்று நினைத்தால், 'பட்டணத்தில் சேரப் போகிறேன்' என்று பிடிவாதம் செய்கிறான். அவனுக்கு லக்ஷ்மியைக் கொடுத்து வீட்டோடு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று எண்ணம் எனக்கு. இவன் பட்டணத்திற்குப் போய்ச் சம்பாதித்துக் கொட்டி என்ன செய்யப் போகிறான்! யாரைக் காப்பாற்றப் போகிறான்! நானும் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்து விட்டேன். அவன் கேட்டால்தானே!

ஆசை வண்டி வந்து நின்றது. "மாமா! என் அருமையான என் தாயாரை நீங்கள் தான் காப்பாற்ற வேண்டும்" என்று சொல்லி விடை பெற்றுக் கொண்டான். பட்டணத்தில் சேர்வது, ஏமாற்றிக்கு டிக்கெட் வாங்குவது போல என்று நினைப்பின் அவன் தாயாரான என் தங்கை அழுதழுது அழ ஆரம்பித்தாள். அழுகை என்ன வேண்டி இருக்கிறது! அவளைப் 'போய்விட்டுச் சொல்கிறோம் வா' என்று ஆசிர்வதித்துக் கொண்டேன். வண்டி புறப்பட்டு விட்டது. லக்ஷ்மியும் பெட்டிப் பெட்டகம் கண்ணீர்த் துளிகள் சிந்திக் கொண்டு நின்றாள். சேகரின் பிரிவு அவளை அம்மா படுத்தி விட்டது.

அவன் ஏன் பட்டணத்திற்குப் போக நினைத்தான் என்பது எனக்குத் தெரியும். லோகமும் நானும் பேசிக் கொண்டிருந்தது, சேகருக்குத் தெரிந்து விட்டது. பணம் இல்லாத காரணத்தால், லக்ஷ்மியைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று அவள் விவாதித்தது எல்லாம் அவனுக்குத் தெரியும். ஆனால் இதற்காகப் பட்டணத்திற்குப் போகலானான் என்பதை மறைமுகமாக அவனுக்கு அறிவித்தேன். ஆனால் அவன் அதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. நல்ல பையன்! இதற்குமேல் வயதில் பெரியவனான நான் அவனுக்கு என்ன சொல்வது? எப்படிச் சொல்வது!

* * *

'ஸேர், மணியார்டர்' என்று தபால்காரன் எத்தனையோ முறை என்னை அழைத்திருக்கிறான். எங்கிருந்து எனக்கு மணியார்டர் வரும்! சேகர் பணம்தான் வந்திருந்தது; கையெழுத்துப் போட்டு வாங்கிக் கொண்டேன். "சேகர் பட்டணத்தில் எங்கே இருக்கிறான் என்பது கூடத் தெரியாமல் ஒரு கடிதம்போலும். ஆனாலும் கவனமாகச் சம்பாதிக்கிறான். சீக்கிரம் வந்து லக்ஷ்மியைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டு வாழவேண்டும்" என்றேன். இதைக் கேட்டதில் அதுமுதலாய்க்கும் பரம சந்தோஷம். அப்படியே புரிந்துப் போய் விடுவாள். ஆனால் லோகத்துக்கு எதிலும் ஒரு குறை இருக்கும். இடக்காக ஏதாவது சொல்வாள். ஏன், அவனுக்கு அவள்மேல் அந்தளவு கொடுமை தெரியவில்லை!

நூறுபேருக்கு சரியாக இருந்தாலும் அடுத்த வீட்டு வக்கீல் மகனையனையே லோகம் மறந்ததில்லை. லக்ஷ்மி பரிசை பாஸ் செய்து விட்டு சமையலை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும்பொழுது லோகம் மிக்கும் பொழுது போக அந்த மகனை கவனமாக விட்டால் வேறு வழியில்லை என்றுவிட்டது! அன்றைக்கு என்னவோ விஜயேந்திரா நிறுவி வந்து சேர்ந்ததும், "இதைக்கேள்" என்று என்னைக்

கடித்தேன். ஏன் என்னவோ ஏதோ என்று பார்த்து எழுந்திருந்து போனேன்.

"என்ன கண்டிராக்டர் ஸ்ரீனிவாசன்..."

"அவனுக்கு என்ன ஆச்சு...?"

"எடுத்தவுடனேயே குதர்க்கம் ஆரம்பிச்சுட்டேளே..." என்றாள் லோகம்.

"சத்தான் சொல்லேன். அவன் தன்னுடைய தாரைக் காலிலும் சாமான்களையும், குபேர பட்டணத்தில் சொத்து சேர்த்து போகிறது போல் வீட்டுக் கொண்டு போகிறானாமே! அதாவது 'ஆக்ஸிடென்டிலே மாட்டிக் கொண்டு விட்டானோ' என்றுதான் கேட்டேன்......"

"சரிதான். உங்க கேலி. போதுமே!"

"சரி, அவனுக்கு வக்கீலைக் கொடுத்தால் என்ன, என்றுதானே கேட்கிறேன்?"

'ஆமாம்' என்பதற்கடையாளமாக அவள் தலையை அசைத்து விட்டு, "நிறையச் சொத்து இருக்கிறது. பட்டணத்து கண்டிராக்ட் எடுத்திருக்கானே, இப்போ நிறையச் சம்பாதித்துத் தள்ளுகிறான். பார்க்கிறதுக்கு கண்ணுக்கும் இருக்கான்" என்று ஸ்ரீனிவாசனைப் பற்றிய விவரங்களை படபடவென்று ஒப்புவித்தாள்.

"கையிலே வெண்ணெயை வைத்துக் கொண்டு நெய்க்கு யாராவது அலைவார்களோ? இந்தக் குபேரனைவிட நம்ம சேகரே தேவலை" என்று குறுகலாகச் சொன்னேன். அவள் விடவில்லை, பேசிக் கொண்டே போனாள்!

ஊற்று நலத்தை ஆற்று வெள்ளம் அடித்துக் கொண்டு போகும்! வக்கீலின் சம்மதம் இல்லாமல், ஸ்ரீனிவாசன் எப்படி என் மாப்பிள்ளையாக முடியும் என்ற எண்ணத்தில் அவள் என்ன வாதிலும் செய்து கொள்ளட்டும் என்று அவள் வழியே விட்டு விட்டேன்.

லோகம் சொல்லுகிறாள்:

இந்தக் காலத்துப் பெண்கள் ஏனோ இப்படி இருக்கிறார்கள். தலை மயிரைக் கத்தரித்துக் கொண்டு திரிகிறார்கள். பவுடரை அப்பிக் கொள்கிறார்கள். இன்னும் என்ன வெல்லாம் உண்டோ அதெல்லாம் செய்து கொண்டு நாகரிகம் என்று சொல்லுகிறார்கள்! என்ன நாகரிகமோ தெரியவில்லை. கல்யாணம் என்றால், 'நான் இவனைத்தான் கல்யாணம் செய்து கொள்வேன்' என்று அடம் பிடிக்கிறார்கள். இந்தமாதிரி அக் காலத்தில் நான் கனவு கண்டிருந்தால்கூட அது குற்றமாயிருந்திருக்குமே!

எப்படியோ, அவருக்குப் பட்டு, ஸ்ரீனிவாசனுக்கும் வசந்திக்கும் கல்யாணம் செய்து வைத்துவிட வேண்டும் என்று உத்தேசித்திருக்கிறேன். அப்பாவுக்கும் பெண்ணுக்கும் இதில் கொஞ்சம் கூட இஷ்டமில்லை. என் பிடிவாதத்திற்காக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று சாயங்காலம் ஸ்ரீனிவாசன் வரப் போகிறான். இவர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்களோ!

சாயங்காலம் வந்தது. பெண் பார்க்க ஸ்ரீனிவாசனும் வந்தான். தலை வசந்தி ஒன்றும் சொல்லாமல் டீ கொண்டு வைத்து, நமஸ்கரித்துவிட்டு வந்தாள். என் அதிர்ஷ்டம், அவனுக்கும் பெண் பிடித்துப் போயிற்று. வக்கீலை சரிக்கட்டி வைக்க வேண்டும். பிறகு என்ன! கொட்டு மேளம் கொட்ட வேண்டியதுதான்.

"பையன் எப்படி?" என்று கேட்டேன் அவளை. அவள் பதிலுக்கு, "ஷேக்ஸ்பியர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் தெரியுமா, அம்மா?" என்றாள். ஷேக்ஸ்பியர் என்பவன் யாரோ, என்னவோ! எதையாவது உளறி விட்டுப் போயிருப்பான்,

தண்ணீர் பேய் - எதிராய - "லாம்போரைன்"

குபேரனைவிட நம்ம சேகரே தேவலை" என்று குறுகலாகச் சொன்னேன். அவள் விடவில்லை, பேசிக் கொண்டே போனாள்!

ஊற்று நலத்தை ஆற்று வெள்ளம் அடித்துக் கொண்டு போகும்! வக்கீலின் சம்மதம் இல்லாமல், ஸ்ரீனிவாசன் எப்படி என் மாப்பிள்ளையாக முடியும் என்ற எண்ணத்தில் அவள் என்ன வாதிலும் செய்து கொள்ளட்டும் என்று அவள் வழியே விட்டு விட்டேன்.

அவனுக்கும் பெண் பிடித்துப் போயிற்று. வக்கீலை சரிக்கட்டி வைக்க வேண்டும். பிறகு என்ன! கொட்டு மேளம் கொட்ட வேண்டியதுதான்.

"பையன் எப்படி?" என்று கேட்டேன் அவளை. அவள் பதிலுக்கு, "ஷேக்ஸ்பியர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் தெரியுமா, அம்மா?" என்றாள். ஷேக்ஸ்பியர் என்பவன் யாரோ, என்னவோ! எதையாவது உளறி விட்டுப் போயிருப்பான்,

இதெல்லாம் எனக்கு எதற்கு! அது பள்ளிக்கூடம் பாடமா இருந்தால் பரீட்சை எழுத வைத்துக் கொள்ளட்டுமே!

"அடிபெண்ணே! நான் எதையோ கேட்கிறேன், நீ எதையோ சொல்கிறாயே!" என்றேன்.

"அதைத்தான் சொல்லுகிறேன். அழகு என்பது உடம்பைப் பற்றியது. பணம்கூட அப்படித்தான். பணமிருந்தால் மனிதன் அழகு செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் இரண்டும் அறிவும் தன்மை புடையவை."

"வேதாந்தம் போதும். எனக்கு வேண்டியது பதில்" என்றேன்.

"சரி, அந்தாள் வரட்டும். அவன் பார்த்து யாரைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளச் சொல்கிறாரோ அவரை......"

"இதற்கு அந்தாள் என்னடி! பெற்றெடுத்தவள் என்னைவிட அவன் உனக்கு என்னடி உசத்தி! இந்த இடத்தில் சம்பந்தம் அவனுக்குச் சம்மதமா என்ன!" என்றேன்.

கடைசியில் அவளும் ஒரு வழியாக "உன் இஷ்டம்" என்று சொல்லி முடித்தாள். என் இஷ்டம் என்ன இருக்கிறது! கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டியது அவளல்லவா......இருந்தாலும் 'சரி' என்று எப்படிச் சொல்வது என்ற காரணத்தால், அவள் கூறியது சம்மதம் என்பதன் அறிகுறி என்றே எனக்குப் பட்டது.

கல்யாணம் நிச்சயிக்கப்பட்டது. என் கணவர் ஏதோ இயந்திரம்போல வேலை செய்தாரே தவிர, 'நம் பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் செய்து வைக்கிறோம்' என்ற பூரிப்பில்லாமலே இருந்தார். அவர் தான் லக்ஷ்மியின் கட்சி பாவிதரோ! லக்ஷ்மியே 'சரி' என்று சொன்ன பிறகு அவருக்கு என்ன! பத்திரிகை போட்டாகிவிட்டது. முஹூர்த்தம் குறித்தாகி விட்டது. ஆனால் கல்யாணத்திற்கு முந்தைய தினம் காலை லக்ஷ்மி என் தலையில் கல்லைப் போட்டு விட்டு எங்கேயோ போய்விட்டாள். என் மனம் நிம்மதிப் படவில்லை! என் கணவர் அவள் எழுதிப் போட்டு விட்டுப் போயிருந்த கடிதத்தை எடுத்துப் படித்தார்:

"எனக்குப் பிடிக்காத கல்யாணத்தை எதற்குச் செய்கிறீர்கள். நான் ஊரை விட்டுப் போகிறேன். தற்கொலை செய்து கொள்ளமாட்டேன். சாதாரண ஸ்திரீயைப் போல் தேடிக் கொண்டு வாழுவேன். என்னை யாரும் தேட வேண்டாம். தெருவிலும் அலைய மாட்டேன். ஆனால் நிச்சயமாக திரும்பி வந்து [illegible] விடுவேன்-லக்ஷ்மி."

இதைக் கேட்டதும் எனக்குச் சொல்லமுடியாத துக்கம் தொண்டையை அடைத்தது.

சேகர் சொல்லுகிறான்:

ஊரை விட்டு வந்தபோதே தவிர, என் மனம் எப்பொழுதும் லக்ஷ்மியைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தது. லக்ஷ்மியின் அதிர்ஷ்டமோ என்னவோ, எனக்கும் பதவி உயர்வு வந்தது. புது சினேகிதர்கள் என் ஆபீஸ் விஷயங்களைக் கவனித்துக் கொள்ள உதவியாக ஒரு பத்திரிகை மாது வந்தாள். பாவம், வாழ்க்கை என்பது எல்லோரையும் எப்படி உருப்படுத்துகிறது, என்னவோ தெரியவில்லை. என்னிடம் அவள் - சாரை - அன்பும் பரிவும் காட்டினாள்.

அருகிலிருந்த ஊரில் ஒரு நாள் படமெடுக்கச் சென்றிருந்தேன். அவளும் கூடவே இருந்தாள். ஆனால் அப்பொழுது லக்ஷ்மி என்னுடன்

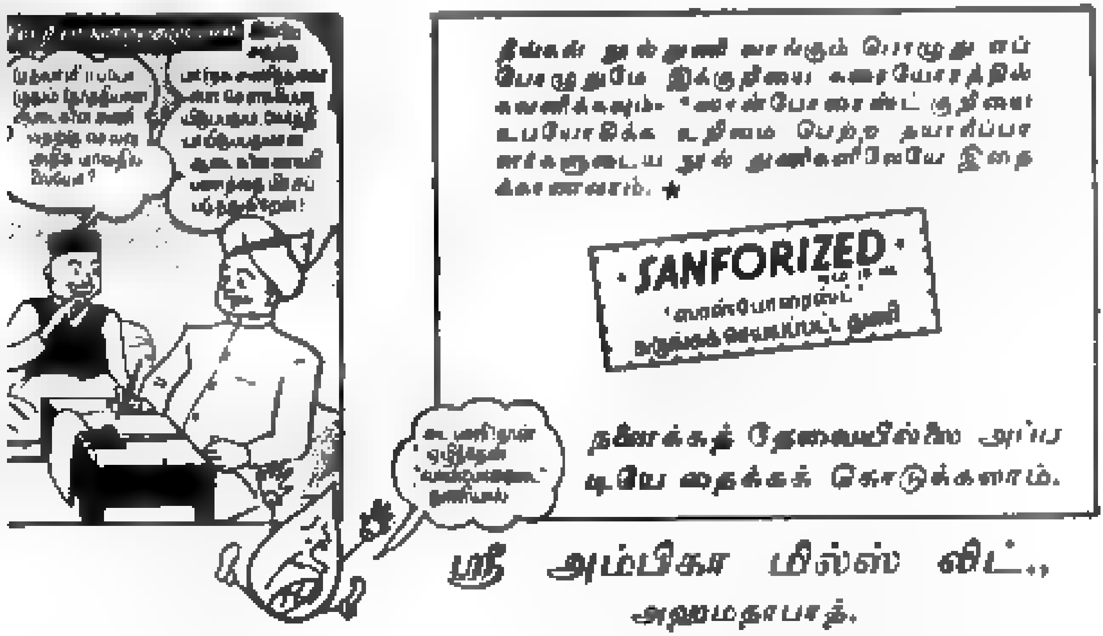

[illegible]

வீட்டில் சேர்க்கும் :

[illegible]

இனி மேலும் அக்குரூர வசைக் கிருக்க வேண்டிய நிலைமை இல்லாமல் போகவே, நான் மறுபடியும் ஊர் போய்ச் சேர்ந்தேன்.

என் தாயார் என்னை இருட்டில் சந்தோஷத்தோடு வரவேற்றாள். முதலாவதாக நான் திரும்பி வந்தது; இரண்டாவதாக ஜெயிலுக்குப் போனவன் மகனாக இல்லாமல் தப்பித்துச் சென்றது. என்னை விசாரித்துக் கொண்டாள். அதில் ஒரு ஆச்சரியம் என்னவென்றால், "என் பேர் கேட்டிருக்கிறவர்களுக்குச் சோறு [illegible] தேவை" என்று தீர்மானித்து, என் தாயார் எனக்குப் பெருமையாக மணம் செய்து கொடுப்பதாகத் திருந்திய மனத்துடன் சொன்னதுதான்!

வேலை செய்கிறேன்:

நான் ஒரு வருஷகாலம் சமூகத்தில் வேலை செய்துவிட்டுத் திரும்பினேன், எனக்கு எதிரிலே மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு மாறுதலைப் பார்த்தபோது, எனக்கு ஏற்பட்டுள்ள மற்ற மாறுதல்கள் கால் தூசுக்குப் பெறாது என்று நினைக்கச் செய்கிறது. ஆம், மாமியிடம் கண்ட மாறுதலைத் தான் சொல்லுகிறேன். "பணம், எவ்வளவு பணம்! பணம் இன்றைக்கு வரும் நாளைக்குப் போகும். குணம் அவ்வாறு [illegible] வேண்டியது! உன்னைப் போன்ற குணவானைக் கணவனாகப் பெற லக்ஷ்மி புண்ணியம் செய்திருக்க வேண்டும்" என்றாள் என் மாமி.

மாமியின் மன மாறுதலைப் பற்றி என்னுடன் [illegible] நண்பனிடம் கூறினேன்.

"இதில் வியப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது! என் [illegible]!" என்றான் அவன்.

இந்த சமயத்தில் "அக்கா! [illegible] நடக்கிறதா! அவர் உள்ளே வரலாமோ!" என்று புன்முறுவலுடன் கேட்டாள் லக்ஷ்மி.

[illegible]

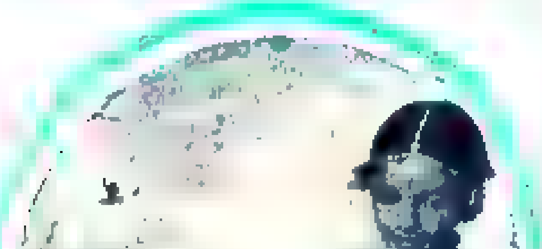

[illegible]

படித்துப் பாருங்கள்

[illegible]

6. [illegible]

[illegible]

6. [illegible]

[illegible]

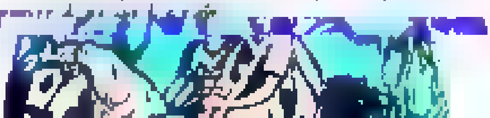

அதிக பாதுகாப்பும் உழைப்பும் அளிக்கவே

Firestone டயர்கள்

இம்முறைகளில் பரிசோதனை செய்யப்பட்டு அளிக்கப்படுகின்றன.

டயர்கள் பல்வேறுபட்டதாகவும் நீடித்து உழைக்கவும் தகுந்த முன்னணியே பெறுவதை பயர்ஸ்டோனின் பரிசோதனை போர்டுகள் டயர்களை 25,000 மைல்களுக்கு மேலாக அதாவது பூமத்தியரேகை வழியாக பூமியின் சுற்றளவுள்ள அத்தனை மைல்கள்— ஓடவிட்டுப் பரிசோதனை செய்கின்றனர். சேற்றுமான ரஸ்தாக்களிலும் கரடுமுரடான சாலைகளிலும் மேடு பள்ளமான ரோடுகளிலும் மணிக்கு 60 மைல் வேகத்தில் செலுத்தி டயர்கள் பாதுகாப்புக்கும் நீண்ட உழைப்புக்கும் பயர்ஸ்டோன் டயர்களே சிறந்தவை என்று நிரூபிக்கப் படுகின்றது.

இந்தச் சோதனைகள் மட்டுமின்றி, ஏராளமான ஆராய்ச்சிக் கூடங்களின் முயற்சிகளாலும், சென்ற 29 ஆண்டுகளாக 'இண்டியானாபோலிஸ்' வட்டப்பாதையில் இடைவிடாது பெற்ற வெற்றியே பயர்ஸ்டோன் டயர்கள் இன்று சிறந்தவை; நாளை அதைவிடச் சிறந்தவை என்பதை பறைசாற்றிக் காட்டுகின்றன.

தி பயர்ஸ்டோன் டயர் அண்டு ரப்பர் கம்பெனி ஆப் இந்தியா லிட், பம்பாய்.

மணமகன் கிடைத்தான்

கடகம்

"இன்டர் பாஸ் செய்து, சங்கீதம், தமிழ், வீட்டு வேலைகளில் தேர்ச்சியுள்ள பெண்ணுக்கு மணமகன் தேவை. விவரங்களுக்குத் தபால் பெட்டி நெம்பர் 9999 C/o. 'அதிசயம்.' சென்னை" என்ற விளம்பரத்தைக் கண்ட ரங்கராஜன் உள்ளத்தில் ஒரு வித உணர்ச்சி எழுந்தது. இதைப் போன்ற ஆயிரமாயிரம் விளம்பரங்களைப் படித்துப் படித்து அலுத்துப் போயிருந்த அவனுக்கு இன்று மட்டும் ஏனோ, அதைப் பற்றியே சிந்தித்துப் பார்க்கத் தோன்றியது.

அந்த விளம்பரத்துக்குப் பதில் எழுதினான். தன் தாய்க்கு இது தெரிய வேண்டாம் என்று தன் விலாசத்தை, தன் நண்பன் வீட்டு விலாசத்துக்குக் கொடுத்திருந்தான். கடிதத்தைத் தபாலில் சேர்த்து விட்டு வந்த பின்தான் அவனுக்கு திருப்தி ஏற்பட்டது.

"என்ன இருந்தாலும், பக்கத்து வீட்டு நளினிக்கு இத்தனை செருக்கு வேண்டியதில்லை. யார்தான் அவளை வந்து கல்யாணம் செய்து கொள்ளப் போகிறான்! அதைத்தான் பார்ப்போமே" என்று எண்ணியவனாய் அவன் வீட்டை அடைந்தான்.

அன்றிரவு அவனுக்குத் தூக்கம் பிடிக்கவில்லை. அவன் சிந்தை எல்லாம் அந்தக் கவி நளினியைச் சுற்றியே வளைய வளைய வந்து கொண்டிருந்தது. "அவசரப்பட்டு அந்த விளம்பரத்துக்குப் பதில் போட்டிருக்கக் கூடாது" என்று ஒரு சமயம் அவன் எண்ணம் ஓடும், மறுகணம் "பக்கத்து வீட்டு நளினியினால் எனக்கு என்ன பிரயோஜனம்? அவளுக்கு வரன் பார்க்க ஏற்பாடுகள் நடப்பதாகத்தான் தெரிகிறது. நான் ஒருவன் இருப்பது அவர்கள் கண்ணில் படவில்லையே! போகட்டுமே. இந்த நளினி இல்லாவிட்டால், வேறு நளினி எனக்குக் கிடைக்காமலா போகிறாள்?" என்று சிந்தித்துப் பார்த்தான் ரங்கராஜன். அவனைக் கண்டால், ஓடி ஒடிப் பதுங்கும் நளினியின் மேல் ஆத்திரமும், ஒரு வித வெறுப்புந்தான் ஏற்பட்டது.

• • •

அவர்கள் பக்கத்து வீட்டில் குடியேறிய அன்றே, ரங்கராஜன் மனத்தைப் பறித்துக் கொண்டிருந்தாள் நளினி. அவன் படித்த காலேஜில்தான், அவளும் படித்தாள். ஆனால் ஒரு முறை கூட, அவனை அவள் ஏறெடுத்துப் பார்த்ததில்லை. என்றாலும் ஒரு நாள் அவன் பாடசம்பந்தமான சந்தேகம் கேட்டுப்போகத் [illegible] அவள் கேட்கிறாள் என்று வாங்கிப் போவான். அவளும் சளைக்கவில்லை. தன்னிடமிருந்த புத்தகங்களைக் கொடுத்தனுப்பினான். அவளும் சளைக்காமல் படித்துத் தீர்த்தாள். மேலும் மேலும் புத்தகங்கள் கேட்டு அனுப்பினாள். நண்பர்களிடமிருந்த புத்தகங்களை யெல்லாம் இரவலாக வாங்கி வந்து அவன் கொடுத்தான். தன்னிடமிருந்த சரக்கையெல்லாம் கொட்டி, புதுப் புத்தகங்களாக வேறு வாங்கி யனுப்பினான். என்ன பிரயோஜனம்? மரியாதைக்கு "நன்றி" என்று ஒரு வார்த்தை எழுதி யனுப்பியிருக்கக் கூடாதா? அவனுக்கு அலுப்பும் சலிப்புந்தான் உண்டாயிற்று. வேலை மிஞ்சாமல், தெருப் பக்கம் வருவதையே நிறுத்திக் கொண்டான். வேறு புத்தகங்கள் ஏதுமில்லை என்று கையை விரித்து விட்டான். இந்த ஏமாற்றம் அவனால் சகிக்க முடியவில்லை. அவளைப் பற்றி அவன் மறக்கத் தலைப்பட்டான்.

ரங்கராஜன் தந்தையை இழந்தவன். தாயிருந்தாள். நிறையச் சொத்து இருந்தது. பெற்றோர்களுக்கு ஒரே பிள்ளை. செல்லப் பிள்ளை. அவன் படிப்பிலும் நல்ல கெட்டிகை.

அவன் கல்லூரிப் படிப்பு முடிவடைந்ததும், அவனுக்குக் கல்யாணம் பண்ணி, மரு

துணிக் கடைக்காரர்:—நீங்கள் வாங்கிக் கொண்டு போன சட்டைத் துணி நன்றாய் இருந்ததா?

வாடிக்கைக்காரர்:—ஆ. ரொம்ப நன்றாயிருந்தது! என் பிள்ளைகள் எல்லோரும் அதைப் போட்டுக் கொண்டார்கள்!

துணிக்கடைக்காரர் (ஆச்சரியத்துடன்):— அது எப்படி, ஸார்!

வாடிக்கைக்காரர்:—மூத்த பையனுக்கு அந்தத் துணியில் சட்டை தைத்தேன்! அவன் [illegible] போய்விட்டு அந்த

மகனும், பின்னையுமாகப் பார்க்க வேண்டு மென்று அவன் தாய் மீனாட்சி விரும்பினாள்.

அதற்கேற்ப, பக்கத்து வீட்டில் குடி வந்திருந்த சுந்தரத்தின் மகள் வனஜா கண்ணுக்கு அழகாய், பாந்தமா யிருந்தது அவன் மனத்துக்குப் பிடித்துப் போயிருந்தது. மீனாட்சி அடிக்கடி அவர்கள் வீட்டுக்குப் போய்ப் பேசி விட்டு வருவாள். வனஜாவின் தாயும் சில சமயங்களில் மீனாட்சியின் வீட்டுக்கு வந்திருந்துவிட்டுப் போவாள். வனஜாவும் ஒருநாள் தன் தாயுடன் வருவாள் என்று சங்கரராஜன் எண்ணியதுண்டு. அவன்தான் அசடோ, அவள்தான் அசடோ சங்கரராஜன் எண்ணியபடி ஏதும் நடக்கவில்லை.

தன்னிடம் வனஜாவுக்கு அந்த 'அன்பு' இருக்கிறதா என்பதை வெளிப்படையாக, சந்தேகமற அறிந்து கொள்ளத்தான் அவன் அத்தனை தூரம் பிரயத்தனப்பட்டான்.

ஒரு நாள், மீனாட்சி மகனைப் பார்த்து, "அப்பா, உன் படிப்பு இன்னும் இரண்டொரு மாதத்தில் முடிந்து விடும். என் மூச்சிருக்கும்போதே, உனக்குக் கல்யாணம் செய்து விட்டால், என் கவலை விட்டது. நானும் நிம்மதியாகக் கண்ணை மூடுவேன். பக்கத்து வீட்டு வனஜாவை உனக்குப் பிடித் திருக்கிறதா? நல்ல பெண்! என்ன சமர்த்து! வனஜாப் பாடுகிறேன். உனக்குப் பிடித்திருக்

தால், அவர்களும் சம்மதித்தால், வனஜாவையே உனக்குப் பெண் பார்த்து விடலாம். என்ன சொல்கிறாய்?" என்று அவள் தன் மனத்தில் உள்ளதை மூச்சுவிடக் கூட நேர மில்லாமல் சொல்லி முடித்தாள்.

"அம்மா, நீ சொல்றது சரியில்லை. நாமா கப் போவதும் நல்லதில்லை. அந்தப் பெண்ணின் மிடுக்கையும் செருக்கையும் பார்த் தாலே எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவள் கர்வி போலிருக்கிறது. அவர்களாக வந்தால் பிறகு பார்த்துக் கொள்வோம். ஒன்றும் அவசர மில்லை" என்று சங்கரராஜன் தன் தாயின் ஆவலை அடக்கும் வகையில் பதில் சொன்னான். அவர்கள் எல்லாருமே கர்வம் பிடித்தவர்கள் என்று அபிப்பிராயம் அவனுக்கு.

பரீட்சை முடிந்து, முடிவும் வெளியாகி யது. சங்கரராஜன் பி. ஏ. படித்து முடித்து விட்டான். வனஜாவும் தேறியிருந்தாள்.

அப்பொழுதுதான் வனஜாவின் பெற் றோர்கள், பெண் கல்யாணத்தைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டதாகத் தெரிந்தது. மீனாட்சி ஒரு வார்த்தை தன் மகனைப் பற்றி அவர்கள் கேட்க மாட்டார்களா என்று ஏங்கினாள். அவ்வளவு தூரம் வனஜா அவ ளுக்குப் பிடித்துப் போயிருந்தாள்.

"பார்த்தாயா, அம்மா, நாமாகப் பெண் கேட்கப் போயிருந்தால், எவ்வளவு மானக் கேடாகப் போயிருக்கும். நீ வாயை மூடிக் கொண்டு சும்மா இரு. போதும்!" என்று சங்கரராஜன் தன் தாயாரிடம் சொன்னான்.

இந்தச் சமயத்தில்தான் அவன் பத்திரி கையில் வந்திருந்த விவாக விளம்பரத்தைக் கண்டதும் கடிதம் எழுதியதும்.

ஒரு வாரத்துக்குப் பிறகு, அவன் நண்பன் தன் வீட்டு விலாசத்துக்கு சங்கரராஜனுக்கு வந்திருந்த கடிதத்தைக் கொடுத்து விட்டுப் போனான். அவன் கடிதத்தைப் பிரித்துப் படித்தான். அவன் கண்களை அவனால் நம்ப முடியவில்லை. ஒரே ஆச்சரியத்தில் மூழ்கிப் போனான் அவன்.

அந்த விளம்பரம் கொடுத்தவர் வேறு யாருமில்லை. அவன் பக்கத்து வீட்டில் குடி யிருந்த வனஜாவின் தந்தைதான் அவர். அவன் வாயை மூடிக் கொண்டு அந்தக் கடிதத்துக் குப் பதில் எழுதாமலே யிருந்து விட்டான்.

இப்படி இரண்டு மூன்று நாட்கள் கழிந்தன.

மீனாட்சி மகனைப் பார்த்து, "ஒரு வேடிக்கை பார்த்தாயாடா! நமக்கு, வனஜாவைக் கொடுக்க

ள் கொடுத்திருந்த விலாசத்துக்கு எழுதினேனாம். இன்றைக்கும் பக்கத்து வீட்டு மாமி கதை கதையாய்ச் சொன்னாள். எனக்கு அவமானமாய்ப் போச்சு!" என்று சொன்னாள்.

"ஏன்னையா, இந்த அனாமதேயப் பெண்ணைப் பெற்றவர்களுக்கு விளம்பரம் கொடுக்க எவ்வளவு உரிமையிருக்கிறதோ, அவ்வளவு உரிமை பெண்ணைக் கொள்கிறவர்களுக்கும் இருக்கிறது. இதோ பார் அவர்கள் எழுதிய கடிதத்தை. என் பதில் போடவில்லை. பெண் வீடும், பிள்ளை வீடும் தெரிந்து போய் விட்டது. இனிமேல் ஆக வேண்டியதற்கு அவர்கள் பொறுப்பு. சம்மதிச்சு" என்று ரங்கநாதன் மீனாட்சிக்குச் சொன்னான்.

மறுநாளே மீனாட்சி கன்னுவின் வீட்டுக்குப் போனபோது, அவர்கள் அவள் சம்மதம், அவள் பிள்ளை சம்மதம் என்ன என்பதைக் கேட்டார்கள்.

"சாதமா, தாயா? பக்கத்திலேதானே இருக்கிறேன்! வந்து கேட்டு விடுங்களேன்" என்று சொல்லி விட்டு மீனாட்சி வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தாள்.

—ரி—

டாக்டர்: உங்களுக்கும் [illegible]

"ஏன்னையா, இந்த அனாமதேயப் பெண்ணைப் பெற்றவர்களுக்கு விளம்பரம் கொடுக்க எவ்வளவு உரிமையிருக்கிறதோ, அவ்வளவு உரிமை பெண்ணைக் கொள்கிறவர்களுக்கும் இருக்கிறது. இதோ பார் அவர்கள் எழுதிய கடிதத்தை. என் பதில் போடவில்லை. பெண் வீடும், பிள்ளை வீடும் தெரிந்து போய் விட்டது. இனிமேல் ஆக வேண்டியதற்கு அவர்கள் பொறுப்பு. சம்மதிச்சு" என்று ரங்கநாதன் மீனாட்சிக்குச் சொன்னான்.

மறுநாளே மீனாட்சி கன்னுவின் வீட்டுக்குப் போனபோது, அவர்கள் அவள் சம்மதம், அவள் பிள்ளை சம்மதம் என்ன என்பதைக் கேட்டார்கள்.

"சாதமா, தாயா? பக்கத்திலேதானே இருக்கிறேன்! வந்து கேட்டு விடுங்களேன்" என்று சொல்லி விட்டு மீனாட்சி வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தாள்.

சுந்தரம் ரங்கநாதனிடம் வந்தார். "உங்கள் தாயார் என்னைச் சொல்லி விடுவாள் என்று நினைக்கிறேன். ஒன்றும் வித்தியாசமாக நினைக்கக் கூடாது. இது விஷயமாக உங்கள் தாயார் ஏதாவது பேசுவாளோ என்று எதிர் பார்த்தோம். [illegible] எங்களுக்குக் கேட்க வேண்டியதாக இருந்தது. இப்போது நாம் ஒருவரை ஒருவர் தெரிந்து கொண்டு விட்டோம். கல்யாணப் பத்திரிகை [illegible] பெண் பார்க்க வரவேண்டும்" என்றார் அவர்.

"உங்கள் பெண்ணை நான் பார்க்கவில்லை [illegible]

—ரி—

டாக்டர்: உங்களுக்கும் [illegible]

[illegible]

டாக்டர் (ஆச்சரியத்துடன்):—ஏன்?

[illegible]

"[illegible] என்று சொல்லு[illegible]

"ஏன்னையா, இந்த அனாமதேயப் பெண்ணைப் பெற்றவர்களுக்கு விளம்பரம் கொடுக்க எவ்வளவு உரிமையிருக்கிறதோ, அவ்வளவு உரிமை பெண்ணைக் கொள்கிறவர்களுக்கும் இருக்கிறது. இதோ பார் அவர்கள் எழுதிய

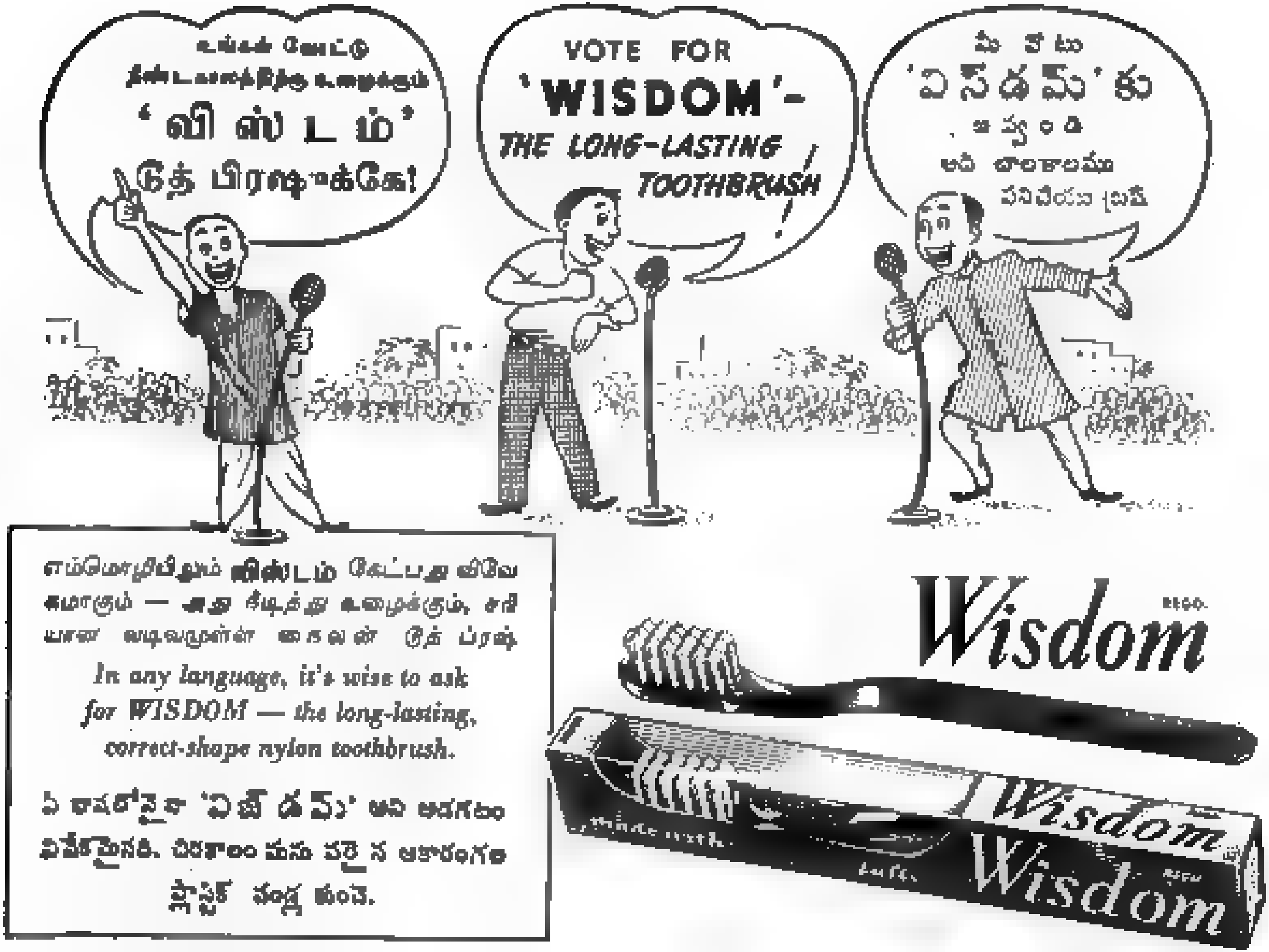

'விஸ்டம்'
டூத் பிரஷுக்கே!
VOTE FOR
'WISDOM'-
THE LONG-LASTING
TOOTHBRUSH!
எம்மொழியிலும் விஸ்டம் கேட்பது விவேகமாகும் — அது நீடித்து உழைக்கும், சரியான வடிவமுள்ள நைலன் டூத் பிரஷ்
In any language, it's wise to ask for WISDOM — the long-lasting, correct-shape nylon toothbrush.
Wisdom REGD.
Wisdom
Wisdom

சம்பந்தம்

அன்று முழுவதும் அவள் மனம் ஆனந்தக் கடலாடியது.

இதுவரை நாட்களாக எத்தனை எத்தனையோ பெண்களைப் பார்த்துவிட்டு, அவர்களுக்கு ஒரு குறையைச் சொல்லி 'வேண்டாம்' என்று மறுதளித்து வந்த அதே சுந்தரம்தான் அன்று புஷ்பாவைப் பார்க்க வந்திருந்தான். பளிச்சென்ற நாகத்துடன் அவன் ஜம்மென்று நாற்காலியில் வந்து அமர்ந்த பொழுதே புஷ்பா தன் அறையிலிருந்து பார்த்து விட்டாள். அப்பொழுதே அவள் தலையை இலேசாக மேலும் கீழுமாக ஆட்டிக் கொண்டாள்.

பிறகு பூர்வாங்கமாய்ப் பெண் பார்க்கும் படலம் நடந்தது. புஷ்பா தன் அம்மாவின் [illegible] வழக்கப்படி நமஸ்கரித்தெழுந்தாள். பிறகு பாடினாள். பலகாரம் பரிமாறிக் காப்பியும் ஆற்றிக் கொடுத்தாள்.

சுந்தரம் அவளின் செய்கையையும் ரசித்தான். மேல் படிப்பு படித்த வாலிபன். அவனுக்கென்ன கேட்கும்! அவளை வென்று சிரித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

புஷ்பாவின் பெற்றோர்கள் அவனுக்கும் பெண் பிடித்துவிட்டதென்று அப்பொழுதே ஒருவாறு ஊகித்துக் கொண்டார்கள். கல்லூரியில் அந்த வருஷக்கடை அழகுப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்றவள் புஷ்பாதான் என்றால் பிறகு கேட்பானேன்!

அந்த காரியத்தை முடித்துக் கொண்டு வந்தவர்கள் புறப்பட்டார்கள். சுந்தரம் அந்த வீட்டை விட்டுப் பிரியா விடை பெற்றுச் சென்றான்.

போகும்பொழுது 'அதற்கென்ன இந்த மாதக் கடைசியிலேயே முகூர்த்தம் வைத்துக் கொண்டால் போச்சு' என்று சூசகமாகச் சொல்லி விட்டுப் போகவே, புஷ்பாவின் பெற்றோர்களுக்கு அளவற்ற ஆனந்தம்.

"புஷ்பா அதிர்ஷ்டக்காரிதான்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே உள்ளே வந்தவள், அங்கு புஷ்பாவைக் காணாமல் திகைத்துப் போனாள், புஷ்பாவின் தாயார். "புஷ்பா! புஷ்பா!" என்று ஆவலாய்க் கூப்பிட்டுக் கொண்டே அறையை எட்டிப் பார்த்தாள். அங்கு அவள் நாற்காலியில் கால்மேல் கால் போட்டுக் கொண்டு பதில் குரல் கொடுக்காமல் அமர்ந்திருப்பதைப் பார்த்து விட்டு, "என்ன புஷ்பா இது! ஏன்?" என்று அவளை அன்புடன் அணைத்துக் கொண்டாள். ஒரே பெண்; செல்லப் பெண் அல்லவா!

"எனக்கு அந்த மாப்பிள்ளை கொஞ்சம் கூடப் பிடிக்கவில்லை, அம்மா!"

"என்னடி உளறுகிறாய்!" என்று சற்றுக் குரலை உயர்த்தினாள் அம்மா.

"ஆமாம்; நான் அவனைக் கலியாணம் செய்து கொள்ள முடியாது!"

"இப்படியும் உண்டா! உனக்கென்ன அப்பா கவலையாக ஏற்பாடு செய்யப் போகிறார்!" என்று கேட்டாள் தாயார்.

"அது என்னவோ, நீ போ அம்மா!" என்றெழுந்தாள் புஷ்பா. 'லல்லல்லா லல்லல்லா' என்று பாடிக்கொண்டே மேஜை மேலிருந்த சில புத்தகங்களை எடுத்துக் கொண்டு தன் பிரிய சகி சுஜாதா வீட்டுக்குப் புறப்பட்டு விட்டாள் புஷ்பா.

"அது, சரி! புஷ்பாவுக்குப் பிடிக்கவில்லையென்றால் நாம்தான் என்ன செய்கிறதாம்! நிர்ப்பந்தப் படுத்தி அவள் வாழ்க்கையைக் குட்டிச் சுவராக்குகிறதா, என்ன!" என்று அவள் அப்பா அப்படியே அப்பட்டமாக அவர்களுக்கு எழுதிவிட்டார்.

மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்கு இது ஒரு எதிர்பாராத ஏமாற்றம்.

மறு நாள் கல்லூரியில் புஷ்பாவுக்கும் பெண்கள் பகுதியில் பிரமாதமான வரவேற்பு கிடைத்தது. அதற்குள் அவர்களுக்கு விஷயம் எப்படித்தான் எட்டியதோ! "கலியாண

பெண்ணடி நீ! நம் பெண் குலத்தின் பெருமையையே காப்பாற்றி விட்டாய்!" என்று அனைவரும் அவளைச் சூழ்ந்துகொண்டு கொண்டு போற்றிப் புகழ்ந்தார்கள்.

"எனக்கென்னவோ அவன் பிடிக்கவில்லை; வேண்டாமென்று சொல்லி விட்டேன்!" என்று கூறி கலகலவென சிரித்தாள்.

அன்று, நாள் முழுவதும் ஒரே குஷியான பேச்சுதான். புஷ்பாவின் தோள்களை அடிக்கடி அவர்கள் குலுக்கிக் குலுக்கிப் பேசினதால் அவளுக்கு இலேசான வலி கூட ஏற்பட்டிருந்தது. இருந்தும் அந்தக் குஷியில் அவள் அதை உணரவேயில்லை.

சாதாரண மட்டங்களிலேயே புஷ்பா ஒரு மாதிரி. இந்த புகழ் வார்த்தைகளுக்கு அப்புறம் கேட்க வேண்டுமா! தன் தலையை ஒரே அடியாய் சிலிர்த்துக் கொண்டுவிட்டாள். நாளுக்கு நாள், 'பெண்கள் ஆண்களை மணந்து கொண்டுதான் ஆகவேண்டுமா' என்று தீவிரப் பிரச்சாரத்தில்கூட இறங்கி விட்டாள்.

இந்த கிளர்ச்சிக்கு அப்புறம் கஸ்தூரி மாணவிகள் புஷ்பாவின் பேச்சுக்குப் போவதேயில்லை. 'அவளிடம் பேசக் கொடுப்பானேன்! பிறகு அவள் சொல்வதை வாங்கிக் கட்டிக்கொண்டு வருத்தப்பட்டுக் கொள்வானேன்' என்றிருந்து விட்டார்கள்.

[illegible]

ளோர், செய்யட்டும்!" என்று தன் சக ஆசிரியர்களிடத்திலெல்லாம் மிகவும் பெருமையாகப் பேசிக் கொண்டார். அவர்களும் 'அது சரி! அது சரி!' என்று தலையைப் பலமாய் ஆட்டி வைத்தார்கள்.

நாளுக்கு நாள் புஷ்பாவுக்குப் புதும் புது சிநேகிதங்கள் கிடைத்துக் கொண்டிருந்தன. வெவ்வேறு கல்லூரி மாணவிகள் கூட அவளிடம் வலிய வந்து பழகிக் கொண்டார்கள். எப்பொழுதும் பத்து பெண்கள் கும்பலாய்ப் பல்லை இளித்துக் கொண்டு பேசிக்கொண்டிருப்பார்களென்றால், அங்கு அவசியம் புஷ்பா இருப்பாள்.

அவளுடைய புகழ் அந்நகர் சேகரத்தில் எங்கும் பரவியது.

அன்று, வழக்கப்படி புஷ்பா, தன் நீண்ட பின்னல்கள் இரண்டும் முன்னால் மார்பில் வந்து புரள இரு இடங்களிலும் ஒரு மனோகரமான ரோஜாக் கொத்தைத் தலையில் அழகுறச் செருகிக் கொண்டு ஒய்யாரமாய் நடந்து கல்லூரிக்குச் சென்று கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய நாகரீகப் புடவை அடிக்கடி தோளிலிருந்து சரிந்து விழுவதுகூட ஒரு 'பாஷ'னுக்குத்தானிருந்தது.

மெல்லிய ராகம் ஒன்றை மனதோடு

யது புஷ்பாவுக்கு. சட்டென திகைத்தாள். அப்பொழுதுதான் நடராஜனும் அவளைத் தேடி வந்து ஒரு கடிதத்தைக் கொடுத்து விட்டுச் சென்றான்.

என்ன ஆச்சரியம்! அதுவும் அவளுக்கு யாரோ எழுதின ஒரு காதல் கடிதம்! தலை சுழன்றது புஷ்பாவுக்கு. இன்னது செய்வதென்றே விளங்காமல் சற்று நேரம் கல்லாய்ச் சமைந்து கிடந்தாள். பிறகு 'எதற்கும் இருக்கட்டும்' என்று பிரின்ஸிபாலிடம் சென்று அந்தக் காதல் கடிதத்தைக் கொடுத்தாள். அவர் வாங்கிக்கொண்டு அவளை அனுப்பினார்.

உடனே ஆங்காங்கு சுவரில் எழுதியிருந்ததையெல்லாம் அழிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து விட்டு, அந்தந்த ஆசிரியர்களையும் அழைப்பித்தார் பிரின்ஸிபால். அந்தக் காதல் கடிதத்தைக் காட்டி அவரவர் வகுப்பு மாணவன் கையெழுத்துக்கு ஏதாவது ஒத்திருக்குமா என்று பார்க்கவும் சொன்னார்.

கல்லூரியிலே அக் காதல் கடிதம் எங்கும் விளம்பரமானதுதான் மிச்சம். அதை எழுதினவர் யாரென்று கண்டு பிடிக்கவே முடியவில்லை. 'இப்பேர்ப்பட்ட மாணவன் கல்லூரியிலே வாசம் இல்லாதவன். உடனே அவன் கல்லூரியை விட்டு வெளியேறட்டும்' என்று நோட்டீஸ் போர்டில் கூட எழுதி ஒட்டினார் பிரின்ஸிபால். பிரயோஜனம்!

அன்று புஷ்பா, சோகத்தில் தோய்ந்து உருமாறித் தன் வீட்டிற்குத் திரும்பினாள். அதற்குள் இச் செய்தி அவள் வீட்டிற்கு எப்படித்தான் எட்டியதோ! புஷ்பாவைக் கண்டதும் அவள் அம்மா தலை தலையாய் அடித்துக் கொண்டாள். புஷ்பாவின் கண்களிலும் நீர் வழிந்தது. அவளின் கையைப் பிடித்து அருகிலிழுத்து "என்டி புஷ்பா, ஏதோ உன்னை மனதில் வைத்துக் கொண்டுதானே, அன்று அந்த மாப்பிள்ளை வேண்டாமென்று சொன்னாய்!" என்று சற்று உரக்கவே கேட்டாள் அம்மா. "ஆ! நீ கூட என்னைச் சந்தேகிக்கிறாயா அம்மா!" என்று

யாரோ எழுதின ஒரு காதல் கடிதம்! தலை சுழன்றது புஷ்பாவுக்கு. இன்னது செய்வதென்றே விளங்காமல் சற்று நேரம் கல்லாய்ச் சமைந்து கிடந்தாள். பிறகு 'எதற்கும் இருக்கட்டும்' என்று பிரின்ஸிபாலிடம் சென்று அந்தக் காதல் கடிதத்தைக் கொடுத்தாள். அவர் வாங்கிக்கொண்டு அவளை அனுப்பினார்.

உடனே ஆங்காங்கு சுவரில் எழுதியிருந்ததையெல்லாம் அழிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து விட்டு, அந்தந்த ஆசிரியர்களையும் அழைப்பித்தார் பிரின்ஸிபால். அந்தக் காதல் கடிதத்தைக் காட்டி அவரவர் வகுப்பு மாணவன் கையெழுத்துக்கு ஏதாவது ஒத்திருக்குமா என்று பார்க்கவும் சொன்னார்.

கல்லூரியிலே அக் காதல் கடிதம் எங்கும் விளம்பரமானதுதான் மிச்சம். அதை எழுதினவர் யாரென்று கண்டு பிடிக்கவே முடியவில்லை. 'இப்பேர்ப்பட்ட மாணவன் கல்லூரியிலே வாசம் இல்லாதவன். உடனே அவன் கல்லூரியை விட்டு வெளியேறட்டும்'

புஷ்பாவின் மேல் அநுதாபமாக ஊரில் ஒருவர் பேச வேண்டுமே! ஊஹூம். அனைவரும் அவள்தான் குற்றவாளியாகக் கண்டும் எத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மறு நாளிலிருந்தே புஷ்பா கல்லூரிக்குப் போவதை நிறுத்திக் கொண்டு விட்டாள். பாவம், இன்னும் ஒரே வருஷம் வாசித்தால் பி. ஏ. முடித்திருப்பாள்!

ஊரில் அவரவர்கள் பேசிக் கொள்வதையும், ஆபீஸில் பேசிக் கொள்வதையும் புஷ்பாவின் அப்பாவால் காது கொடுத்துக் கேட்க முடியவில்லை. பைத்தியமே பிடித்து விடும் போலிருந்தது. ஒரு மாதம் லீவு போட்டு விட்டு அவரும் வீட்டிலேயே உட்கார்ந்து விட்டார். அவருக்கோ இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக 'பிரஷர்' நோய் கண்டிருந்தது. அதோடு இப்பொழுது முதுகில் ஒரு சிறு கட்டி வேறுபட்டு அவரைப் படுக்க வைத்து விட்டது. கடைசியில் அந்தக் கட்டியை ஆபரேஷன் செய்யப் போக அவர் இறந்து விட்டார். என்ன செய்வது!

என்றும் பசுமையாய் சீரு சீரென்று செழுமையுடனிருந்த குடும்பம், இப்படி அதி சீக்கிரத்தில் தரை மட்டமாகுமென்று யார் தான் எண்ணினார்கள்!

நாட்கள், வாரங்கள், மாதங்கள், வருஷங்கள் என்று ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வெகு வேகமாய் ஓடிக் கொண்டிருந்தன. புஷ்பா வீட்டோடு இருந்து கொண்டே ஒரு

மறு நாளிலிருந்தே புஷ்பா கல்லூரிக்குப் போவதை நிறுத்திக் கொண்டு விட்டாள். பாவம், இன்னும் ஒரே வருஷம் வாசித்தால் பி. ஏ. முடித்திருப்பாள்!

ஊரில் அவரவர்கள் பேசிக் கொள்வதையும், ஆபீஸில் பேசிக் கொள்வதையும் புஷ்பாவின் அப்பாவால் காது கொடுத்துக் கேட்க முடியவில்லை. பைத்தியமே பிடித்து விடும் போலிருந்தது. ஒரு மாதம் லீவு போட்டு விட்டு அவரும் வீட்டிலேயே உட்கார்ந்து விட்டார். அவருக்கோ இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக 'பிரஷர்' நோய் கண்டிருந்தது. அதோடு இப்பொழுது முதுகில் ஒரு சிறு கட்டி வேறுபட்டு அவரைப் படுக்க வைத்து விட்டது. கடைசியில் அந்தக் கட்டியை ஆபரேஷன் செய்யப் போக அவர் இறந்து விட்டார். என்ன செய்வது!

என்றும் பசுமையாய் சீரு சீரென்று செழுமையுடனிருந்த குடும்பம், இப்படி அதி சீக்கிரத்தில் தரை மட்டமாகுமென்று யார் தான் எண்ணினார்கள்!

நாலு குழந்தைகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக்கொண்டு காலங்கழித்து வந்தாள். கல்யாணத்துக்காக அவளைப் பார்க்க யாரும் முன் வரவில்லை. அப்படி ஒருவர் இருவர் வந்தவர்கள் கூட, அன்னை அவளின் ஏதோ கேள்விப்பட்டு விட்டு ஓடியே போய் விட்டார்கள். பாவம்! அந்த புஷ்பா இந்த கல்யாணமேதான் இருந்து கொண்டிருந்தாள். அவளோடு கூட வாசித்த பெண்களெல்லாருக்கும், ஒவ்வொருவராகக் கல்யாணம் நடந்து கொண்டே இருந்தது. அவர்கள் திருமணப் பத்திரிகைதான் புஷ்பாவுக்குத் தவறாமல் வந்துக் கொண்டிருந்ததே! அவைகளைப் படிக்கும் பொழுதெல்லாம், ஆழ்ந்த எண்ணங்களுக்கிடையே நீண்ட பெருமூச்சு விட்டுக் கொள்வாள் புஷ்பா.

அந்த மாதக் கடைசியில், எப்பொழுதோ புஷ்பா சிறுமியாயிருந்த பொழுது சிங்கப்பூர் சென்று குடியேறின அவள் மாமா அப்பொழுதுதான் தன் குடும்ப சகிதமாகச் சுற்றத்தார்களைப் பார்த்துவிட்டுப் போக வந்திருந்தார். புஷ்பாவின் அம்மாதான் திருமணத்தைப் பற்றி ரொம்பவும் முறையிட்டுக் கொண்டாள். 'அதற்கென்ன நான் முடித்து வைக்கிறேன். சிங்கப்பூரில் பொன்னுசாமி எனக்குத் தெரிந்த பையன். பெரிய உத்தியோகத்திலிருக்கிறான். கல்யாண வயதை எப்பொழுதோ தாண்டினவன். இருந்தாலும் புஷ்பாவின் வயதுக்கு ஒத்துப்போகும்' என்று சொல்லி அன்றைய தினமே புஷ்பாவின் போட்டோவை விமானத் தபால் மூலம் அவனுக்கு அனுப்பியும் வைத்தார். அடுத்த தபாலிலேயே அவனிடமிருந்து பெண் பிடித்து விட்டதென்று பதில் வந்துவிட்டது. யாவருக்கும் தாங்கொணாச் சந்தோஷம். மாமா சீக்கிரத்திலேயே புஷ்பாவை அழைத்துக் கொண்டு சிங்கப்பூருக்குத் திரும்பிவிட்டார்.

புஷ்பாவின் இருண்ட வாழ்க்கை சற்றுப் பளபளவென்று விடிய ஆரம்பித்தது.

அவளை நேரில் கண்டதும், புஷ்பாவின் அழகில் அப்படியே சொக்கிப் போனான் பொன்னுசாமி. 'கண்டதும் காதல்' என்பது உண்மையாயிற்று.

மறு நாளுக்கு மறுநாளே பொன்னுசாமிக்கும் புஷ்பாவுக்கும் வெகு விமரிசையாய்த் திருமணம் நடந்தது. ஆகா! அந்தக் கல்யாணத்திற்கு வந்து குவிந்த வெகுமதிகளையும் வாழ்த்துச் செய்திகளையும் சொல்ல வேண்டுமே!

[illegible]

பொழுது அவர்கள் புஷ்பாவைப் போன்ற பெண் கிடைத்தது பற்றி அவன் அதிர்ஷ்டக்காரன் என்று பொன்னுசாமியிடமே வாய் விட்டுச் சொல்லிச் சென்றார்கள். அப் புகழ் மொழிகளைக் கேட்கக் கேட்க, இவ்வுலகமே ஒரு இன்பக் காட்சியாகத் தோன்றியது அவனுக்கு.

தன் ஆபீஸ் லீவு முடியுமுன்னரே புஷ்பாவை அழைத்துக் கொண்டு எங்கெங்கேயோ அதி தூரம் இடத்திற்கெல்லாம் உல்லாசப் பிரயாணம் சென்று வந்தான் பொன்னுசாமி. புஷ்பா மிகவும் சந்தோஷமாயிருந்தாள்.

அன்றுதான் லீவு முடிந்தது. பொன்னுசாமி ஆபீசுக்குப் புறப்பட அறையினுள் உடுத்திக் கொண்டிருந்தான். புஷ்பா, மணம் மிகுந்த காப்பியை ஆற்றிக் கொண்டே அறையினுள் நுழைந்தாள். அங்கு மாட்டியிருந்த அப் பெரிய போட்டோவைப் பார்த்ததும் அப்படியே காப்பியும் கையுமாகத் திகைத்து நின்றுவிட்டாள். "அந்தப் படத்தில் உங்களோடிருக்கும் மற்றொருவர் யார்?" என்று பரபரப்புடன் அவள் வாய் கேட்டது.

"அவனா! என் ஆருயிர் நண்பன் சுந்தரம். நாங்களிருவரும் ஈருடல் ஓருயிர் மாதிரி. இப்பொழுது அவன் புதுடில்லி மத்திய அரசாங்கத்தில் பெரிய உத்தியோகத்திலிருக்கிறான். அவன் உதவியால் தான் எனக்கும் இந்த உத்தியோகம் கிடைத்தது. ஒரு தடவை பார்த்துக்கோ, அவன் எங்கேயோ பெண் பார்க்கப் போய், அவளையே பிடிக்கவில்லை என்று சொல்லி விட்டானாம் அந்தப் பேதைப் பெண். சற்று வருத்தமாய் என்னிடம் சொன்னான் அதை. 'அடடா, இதற்காகவா வருத்தப்படுகிறாய்? அப்பேர்ப்பட்ட பெண்ணின் வாழ்க்கையை அடியோடு குட்டிச்சுவராக்கி விடுகிறேன் பாருடா!' என்று சொன்னேன். இரவோடு இரவாக அவள் வசித்த கல்லூரியில் நுழைந்து அவள் பெயர் கூட என்னவோ மறந்து போச்சே! அவளைப் பற்றி அவதூறான வார்த்தைகளை யெல்லாம் சுவரில் எழுதிவிட்டு வந்தேன். அவள் விலாசத்துக்கு ஒரு காதல் கடிதமும் எழுதிப் போட்டேன். சுந்தரம்கூட "சீச்சீ, பாவம்! அப்படி செய்யலாமா என்டா செய்தே?" என்று அந்தப் பெண்ணின் மேல் பச்சாத்தாபப் பட்டுக் கொண்டான். அதற்கு மறு நாள் கப்பலேறி வந்தவன்தான், இங்கேயே தங்கி விட்டேன்.

[illegible]

சென்று குடியேறின அவள் மாமா அப்பொழுதுதான் தன் குடும்ப சகிதமாகச் சுற்றத்தார்களைப் பார்த்துவிட்டுப் போக வந்திருந்தார். புஷ்பாவின் அம்மாதான் திருமணத்தைப் பற்றி ரொம்பவும் முறையிட்டுக் கொண்டாள். 'அதற்கென்ன நான் முடித்து வைக்கிறேன். சிங்கப்பூரில் பொன்னுசாமி எனக்குத் தெரிந்த பையன். பெரிய உத்தியோகத்திலிருக்கிறான். கல்யாண வயதை எப்பொழுதோ தாண்டினவன். இருந்தாலும் புஷ்பாவின் வயதுக்கு ஒத்துப்போகும்' என்று சொல்லி அன்றைய தினமே புஷ்பாவின்

தும் அப்படியே காப்பியும் கையுமாகத் திகைத்து நின்றுவிட்டாள். "அந்தப் படத்தில் உங்களோடிருக்கும் மற்றொருவர் யார்?" என்று பரபரப்புடன் அவள் வாய் கேட்டது.

"அவனா! என் ஆருயிர் நண்பன் சுந்தரம். நாங்களிருவரும் ஈருடல் ஓருயிர் மாதிரி. இப்பொழுது அவன் புதுடில்லி மத்திய அரசாங்கத்தில் பெரிய உத்தியோகத்திலிருக்கிறான். அவன் உதவியால் தான் எனக்கும் இந்த உத்தியோகம் கிடைத்தது. ஒரு தடவை பார்த்துக்கோ, அவன் எங்கேயோ பெண் பார்க்கப் போய், அவளையே பிடிக்கவில்லை என்று சொல்லி விட்டானாம் அந்தப்

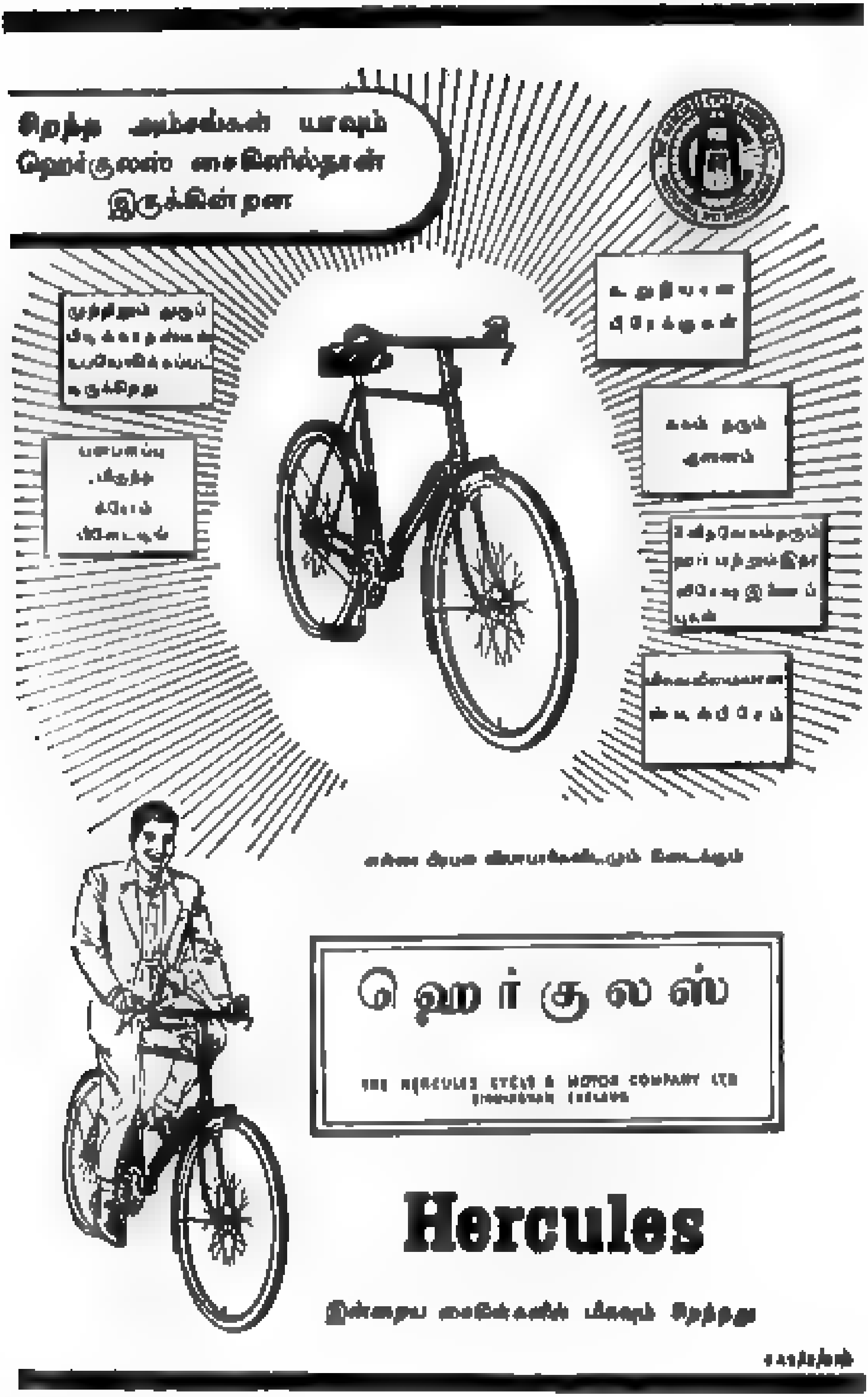
சிறந்த அம்சங்கள் யாவும்
ஹெர்குலஸ் சைக்கிள்களில்
இருக்கின்றன
ஹெர்குலஸ்
THE HERCULES CYCLE & MOTOR COMPANY LTD
Hercules

கோழி மிதித்த குஞ்சு

“அம்மா, அம்மா! எனக்குச் சோறு [illegible] திரும்பிப் பார்ப்பதற்குள் அவன் [illegible]

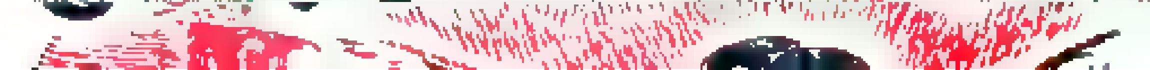

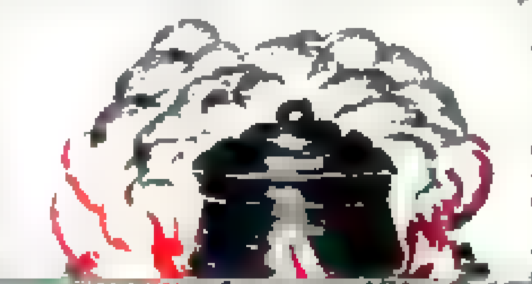

பாவம்! தன் பிள்ளை கைப்புத்திரனைத் திருடினான் என்று அவன் கண்டு வந்த இப்பக் கனவுகளையும், இப்பொழுது அவன் செய்திவ தீத் தொல்லை தீர்த்தும் துக்கத்தையும் அந்த [illegible] கண்டானா, என்ன!

இன்று மணிக்கத்தின் பிறந்த நாள். [illegible] எந்தத் தாயும் தன் பிள்ளையைப் பற்றிப் பெருமைப் பட்டுப் பூரிப்படையவே செய்வாள் தாய். ஆனால் கண்ணம்மாளுக்கோ தன் பிள்ளையின் பிறந்த நாள் மிகுந்த வேதனையையும் [illegible] இருந்தது. [illegible] அது அவள் துயரங்களுக்கெல்லாம் பிறந்த நாளாக இருந்ததால்!

[illegible]

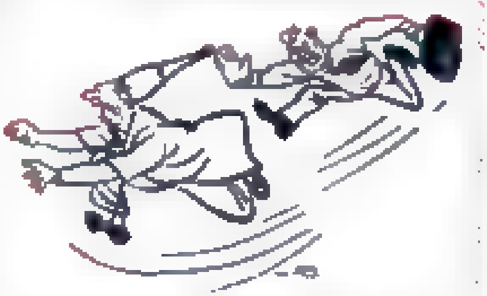

[illegible]

"இது சுலபம்...

லக்ஸ் டாய்லட் சோப் உபயோகித்து அதிக அழகுடன் விளங்குங்கள்" என்று கூறுகிறார்

ராகினி

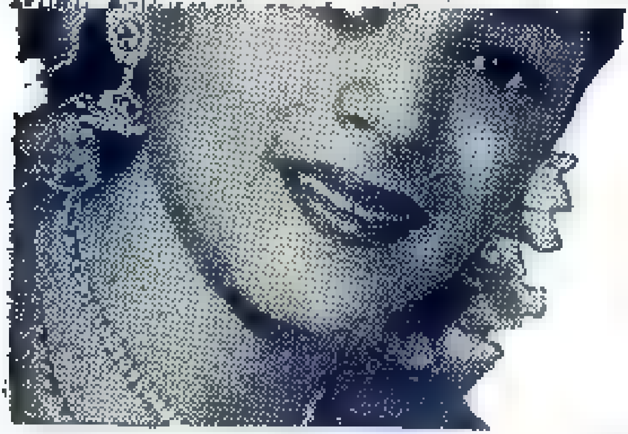

பயங்கொள்ளி சம்பந்தம்

"எங்கள்தான் கார் ஓட்டக் கற்றுக் கொண்டு விட்டீர்களே! வேலையாகப் போக முடியாவிட்டாலும் கொஞ்சம் வெளியாகத்தான் நீங்களே காரை எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டு வாருங்களேன்" என்று ஆசையோடு சொன்னாள் மனைவி.

கார் வாங்கியதிலிருந்து சம்பந்தத்துக்கும் கார் ஓட்டக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஆசை. கார் வாங்கி வைத்துக்கொள்ளவதை விட பெற்றிருப்பவர்களுக்கே கார் ஓட்டக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசை ஏற்படும்போது சைக்கிள் கூட வைத்துக் கொண்டிருப்பவனுக்கு அந்த ஆசை எழுவதில் வியப்பில்லை அல்லவா! எனவே சம்பந்தம் அதற்கான பூர்வாங்க ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டு, கார் ஓட்டக் கற்றுக் கொள்ளத் தொடங்கினான். அவனுடைய மனைவியும் அவன் முயற்சிக்குப் பக்கத் துணையாக இருந்து உதவி புரிந்து வந்தாள்.

கஷ்டம் குறையவில்லை ஒரே சம்பந்தம் சில தினங்களுக்குள்ளேயே ஒரு வழியாகக் கார் ஓட்டக் கற்றுக் கொண்டு விட்டான்.

அன்று ஒருநாள் காலை மனைவி தம் மகனுக்கு ஆண்டு விழா என்று சொல்லி

கார் வாங்கியதிலிருந்து சம்பந்தத்துக்கும் கார் ஓட்டக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஆசை. கார் வாங்கி வைத்துக்கொள்ளவதை விட பெற்றிருப்பவர்களுக்கே கார் ஓட்டக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசை ஏற்படும்போது சைக்கிள் கூட வைத்துக் கொண்டிருப்பவனுக்கு அந்த ஆசை எழுவதில் வியப்பில்லை அல்லவா! எனவே சம்பந்தம் அதற்கான பூர்வாங்க ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டு, கார் ஓட்டக் கற்றுக் கொள்ளத் தொடங்கினான். அவனுடைய மனைவியும் அவன் முயற்சிக்குப் பக்கத் துணையாக இருந்து உதவி புரிந்து வந்தாள்.

கஷ்டம் குறையவில்லை ஒரே சம்பந்தம் சில தினங்களுக்குள்ளேயே ஒரு வழியாகக் கார் ஓட்டக் கற்றுக் கொண்டு விட்டான்.

அன்று ஒருநாள் காலை மனைவி தம் மகனுக்கு ஆண்டு விழா என்று சொல்லி விடைபெற்றுக் கொண்டு வீட்டிற்கும் போய் விட்டாள். சம்பந்தமும் அன்று தனக்கு வெளியில் ஏதும் வேலை இல்லை என்ற எண்ணத்தில், ஏதேனும் [illegible]

கார் வாங்கியதிலிருந்து சம்பந்தத்துக்கும் கார் ஓட்டக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஆசை. கார் வாங்கி வைத்துக்கொள்ளவதை விட பெற்றிருப்பவர்களுக்கே கார் ஓட்டக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசை ஏற்படும்போது சைக்கிள் கூட வைத்துக் கொண்டிருப்பவனுக்கு அந்த ஆசை எழுவதில் வியப்பில்லை அல்லவா! எனவே சம்பந்தம் அதற்கான பூர்வாங்க ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டு, கார் ஓட்டக் கற்றுக் கொள்ளத் தொடங்கினான். அவனுடைய

அவனுடைய பயங்கொள்ளித் தனம் அவன் மனைவியான அவளுக்குத் தெரியாதா, என்ன? ஆகவேதான் அப்படிச் சொன்னாள்.

சம்பந்தத்துக்கு ஒருபுறம் பயமாகத்தான் இருந்தது. இருந்தாலும், 'தனியாக நாம்தான் காரை எடுத்துப் போய்ப் பார்ப்போமே!' என்றும் தோன்றியது. 'சரி' என்று சொல்லிக் காரை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான்.

சம்பந்தம் கொஞ்ச தூரம் சென்றதும், ஒரு வாலிபன் கை தட்டிக் காரை நிறுத்தச் சொன்னான். அவன் 'டிப் டாப்'பாக அணிந்திருந்த உடையைக் கண்ட சம்பந்தம் மனம் இரங்கிக் காரை நிறுத்தி, "என்ன விசேஷம்?" என்று கேட்டான்.

"நான் அவசர வேலையாக ஓரிடத்துக்குப் [illegible]

போய் விட்டு வாருங்களேன்" என்று ஆசையோடு சொன்னாள் மனைவி.

அவனுடைய பயங்கொள்ளித் தனம் அவன் மனைவியான அவளுக்குத் தெரியாதா, என்ன? ஆகவேதான் அப்படிச் சொன்னாள்.

சம்பந்தத்துக்கு ஒருபுறம் பயமாகத்தான் இருந்தது. இருந்தாலும், 'தனியாக நாம்தான் காரை எடுத்துப் போய்ப் பார்ப்போமே!' என்றும் தோன்றியது. 'சரி' என்று சொல்லிக் காரை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான்.

சம்பந்தம் கொஞ்ச தூரம் சென்றதும், ஒரு வாலிபன் கை தட்டிக் காரை நிறுத்தச் சொன்னான். அவன் 'டிப் டாப்'பாக அணிந்திருந்த உடையைக் கண்ட சம்பந்தம் மனம் இரங்கிக் காரை நிறுத்தி, "என்ன விசேஷம்?" என்று கேட்டான்.

"நான் அவசர வேலையாக ஓரிடத்துக்குப் போக வேண்டும். பஸ்ஸுக்கு ரொம்ப நேரமாகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். வரவே இல்லை. நீங்கள் போகும் தூரம் வரை [illegible]

போய் விட்டு வாருங்களேன்" என்று ஆசையோடு சொன்னாள் மனைவி.

அவனுடைய பயங்கொள்ளித் தனம் அவன் மனைவியான அவளுக்குத் தெரியாதா, என்ன? ஆகவேதான் அப்படிச் சொன்னாள்.

சம்பந்தத்துக்கு ஒருபுறம் பயமாகத்தான் இருந்தது. இருந்தாலும், 'தனியாக நாம்தான் காரை எடுத்துப் போய்ப் பார்ப்போமே!' என்றும் தோன்றியது. 'சரி' என்று சொல்லிக் காரை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான்.

அதற்குள் வைதாப்பேட்டை சாந்தத்தின் போலீஸ் நிற்கும் இடம் வந்து விட்டது.

தன் பின்னை விளக்கிய வாலிபனுக்கும் சம்பந்தம் தன்னைப் போலீஸில் ஒப்படைத்து விட்டால் என்ன செய்வது என்று பயம் உண்டாயிற்றோ என்னவோ, தெரியவில்லை. சட்டென்று உரத்த குரலில், "ஸார்! போலீஸில்..." என்று ஆரம்பித்தான்.

கண்களில் பூச்சி பறப்பது போன்ற அது பணத்தில் சம்பந்தம் வலது புறம் போவீரோ, இடது புறம் போவீரோ என்று கூட யோசியாமல், காரை வெகு வேகமாக விடத் தொடங்கினான்.

அடுத்த கணம் போலீஸ்காரன் 'பிளேட்' எடுத்து வந்து விட்டான். சம்பந்தத்துக்கு உயிரே போய் விட்டது. வண்டியை ஒரு ஓரமாகக் கொண்டு நிறுத்தினான். பிறகு, போலீஸ்காரன் கேட்கும் கேள்விகளுக் கெல்லாம் "தவறுதான், தவறுதான்" என்று சொல்லி ஒப்புக் கொண்டான். போலீஸ்காரன் அவன் விலாசத்தை வாங்கிக்கொண்டு மறு நாள் கோர்ட்டில் ஆஜராகுமாறு சொல்லிக் காரை எடுக்கச் சொன்னான்.

சம்பந்தம் 'தப்பினோம், பிழைத்தோம்' என்று எண்ணிக் காரை எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டான். கொஞ்ச தூரம் வந்து விடவே, வாலிபன், "ஸார்! நான் இங்கேதான் இறங்க வேண்டும். சற்று நிறுத்திக் கொள்கிறீர்களா?" என்றான்.

சம்பந்தம் தூக்கத்திலிருந்து விழித்தவன் போலக் காரை நிறுத்தினான். தன்னையும் தன் காரையும் இந்தத் திருடன் விட்டுவிட்டுப் போனால் போதும் என்று தோன்றிற்று அந்த சமயம் சம்பந்தத்துக்கு.

காரிலிருந்து இறங்கிய வாலிபன், "ஸார்! இந்த உபகாரம் செய்த உங்களுக்கு என் நன்றி. இதோ இருங்கள். இதை வைத்துக் கொள்ளுங்கள்!" என்று சொல்லி ஒரு காகிதத்தைக் கொடுத்தான்.

அதை வாங்கிப் பார்த்த சம்பந்தத்துக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. "இது போலீஸ்காரன் குறித்துக் கொண்ட காகிதமாயிற்றே! இது எப்படி ஸார், உங்களுக்குக் கிடைத்தது?" என்று கேட்டான்.

"நீங்கள் செய்த உதவிக்கு நானும் ஏதாவது பிரதி செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணினேன். எனவே, எனக்குத் தெரிந்த தொழிலைப் போலீஸ்காரனிடமும் உபயோகித்தேன்" என்றான் வாலிபன்.

"போலீஸ்காரனுக்குத் தெரியாமல் அவன் கையிலிருந்து எடுத்து விட்டீர்களா!" என்று கேட்ட சம்பந்தம் ஒருமுறை தன் பையையும் தடவிப் பார்த்துக் கொண்டான்.

"ஸார்! நான் அவ்வளவு நன்றி கெட்டவன் இல்லை. அதோடு நான் திருடனும் இல்லை. உங்களையும் உங்கள் சுபாவத்தையும் பற்றிப் பலர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். அதைப் பரீட்சை செய்து பார்த்து விட எண்ணித்தான் நான் அப்படிச் சொன்னேன். அதுவும் நீங்கள் இத்தனை பயந்தவராக இருக்கக் கூடாது ஸார்!" என்று உபதேசம் செய்தான் வாலிபன்.

"நீங்கள் திருடன் இல்லையென்றால் போலீஸ்காரனின் குறிப்புத்தாள் உங்களிடம் எப்படி வந்தது? என் மீது குற்றம் சாட்டி அவன் என் விலாசத்தை வாங்கிச் சென்றானே!" என்று கேட்டான் சம்பந்தம்.

"நீங்கள் கார் ஓட்டியதில் ஒரு விதத் தவறும் இல்லை. பின்னால் வந்த இன்னொரு வண்டிக்கு அவன் எச்சரிக்கை கொடுத்ததைப் பார்த்து நீங்கள் நிறுத்தி விட்டீர்கள். அவனைக் கேட்ட கேள்விக்கெல்லாம் நீங்களும் பதில் சொல்லவே, உங்கள் சுபாவத்தை அறிந்து கொண்ட அந்தப் போலீஸ்காரன் உங்களைப் பயமுறுத்தி வேடிக்கை பார்த்தான். அவன் எனக்குத் தெரிந்தவன். புறப்படும்பொழுது, 'இந்தமாதிரிப் பயந்தாங் கொள்ளி ஆசாமியை நான் பார்த்ததில்லை!' என்று கேலியாகக் கூறி இந்தக் குறிப்புத் தாளைக் கிழித்து என்னிடம் கொடுத்தான். பயத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளப் பிரயத்தனம் செய்யுங்கள், ஸார்!" என்று சொல்லி விட்டு வாலிபன் தன் வழியே நடந்தான்.

சம்பந்தம் அவனையே பார்த்துக் கொண்டு நின்ற பின், "என்ன இருந்தாலும் நமக்கு இவ்வளவு பயம் கூடாதுதான்!" என்று தனக்குத்தானே சொல்லிக் கொண்டு காரில் ஏறி உட்கார்ந்து தன்னுடைய காரியத்தைக் கவனிக்கப் புறப்பட்டான்.

"இந்தப் புடவையைக் கட்டிக் கொண்டால் நான் பத்து வயது சின்னவளாகத் தோன்றுகிறேனாம்! கடைக்காரன் சொல்லுகிறான்!"

"அப்படியா?...... உன்னுடைய என்ன வயது?"

"இருபத்தெட்டு!"

"......இல்லை. நான் உன்னுடைய உண்மை வயதைக் கேட்கிறேன்! இந்தப் புடவையைக் கட்டிக் கொண்டால் தோன்றும் வயதைக் கேட்கவில்லை!"

மிகவும் குறைந்த விலை!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

எச். பெனிட் அண்டு கம்பெனி

[illegible]

“குரங்கு மார்க்கு”

கறுப்பு பற்பொடி

சகல பல் நோய்களுக்கும் சிறந்தது

MONKEY BRAND

BLACK TOOTH POWDER

NOGI & COMPANY

67, CHINA BAZAAR ROAD, MADRAS-1

எல்லா பிரபல கடைகளிலும் கிடைக்கும்

பருக்களும் விகாரமான சருமமும் 24 மணி நேரத்தில் குணமடைகிறது

[illegible] (Nixoderm) [illegible] (Nixoderm) [illegible]

[illegible] (Nixoderm) [illegible] (Nixoderm) [illegible] (1) [illegible] (2) [illegible] (3) [illegible]

[illegible] (Nixoderm) [illegible] (Nixoderm) [illegible]

BEFORE AFTER

[illegible] R. K. [illegible] “12 [illegible] (Nixoderm) [illegible] 10 [illegible]”

[illegible] (Nixoderm) [illegible] (Nixoderm) [illegible] (Nixoderm) [illegible]

பரிசுக் கதை [illegible]
(தென்னாப்பிரிக்கா)
மொழிபெயர்ப்பு : சாந்[illegible]

தெக்வானின் குடிசை ஒ[illegible]மத்தை அடுத்துள்ள பள்ளத் தா[illegible]கில் இருந்தது. குடிசையைச் சுற்றி அவனுடைய குழந்தைகள் குதூகலமாக ஓடியாடி விளையாடிக் கொண்டிருந்தன. மற்றொரு புறத்தில் கோழிகள் கொக்கரித்துக் கொண்டிருந்தன. வேறொரு புறத்தில் அவனது ஆடுகள் மும்முரமாக மேய்ந்து கொண்டிருந்தன.

ஆனால், இதெல்லாம் தெக்வானின் கவனத்தை இழுக்கவில்லை. அவன் தன் அருகில் சாதுவாக நின்று கொண்டிருந்த காளை மாட்டின் கழுத்தைத் தடவிக் கொடுத்த வண்ணம் இருந்தான். அந்த மாடும் அவனிடம் கொஞ்சுவது போல் அவன் தோளில் கழுத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தது.

மேற்படி மாட்டை 'தெக்வானின் செல்லக் குழந்தை' என்று சிலர் ஏளனம் செய்வது உண்டு. அவன் வயல்களைப் பார்க்கப் போகும் போது வெள்ளைக்காரனின் நாயைப் போல் அவனைப் பின்தொடர்ந்து செல்லும்.

தெக்வானின் குழந்தைகள் அந்த மாட்டின் மேல் ஏறி விளையாடுவது உண்டு. அவர்கள் அடிக்கும் கூத்தை யெல்லாம் சகித்துக் கொண்டு அது பேசாமல் இருக்கும். எனினும், அவர்கள் அதன் கண்ணையோ, மூக்கையோ தொட்டு விஷமம் செய்தால் மாத்திரம் அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் அது தன் உடலை உதறிக் கொள்ளும். உடனே அதன்மேல் ஏறியிருந்த குழந்தைகள் தொப் பென்று கீழே விழுவார்கள். அப்போதெல்லாம் அவர்கள் மேற்கொண்டு அதனிடம் விஷமம் செய்யாமல் சிரித்துக் கொண்டே அங்கிருந்து ஓடி விடுவார்கள்.

சிற்சில சமயங்களில் தெக்வான், குடிசைக்கு அப்பால் உள்ள சமவெளியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பான். அப்போது [illegible]றுக்கும் பக்கத்தில் [illegible] படுத்துக் கொள்ளும்; [illegible] வண்ணம் சுகமாக அசை போட்டுக் கொண்டிருக்கும்.

அச்சமயம் அந்த மாட்டுடன் அவன் பேசுவான். உண்மையில் தெக்வான் அதனுடன் பேசினாலும் பேசா விட்டாலும், ஊர் ஜனங்கள் அவன் மாட்டுடன் அந்தரங்கமாய்ப் பேசுவதாகக் கூறுவார்கள்.

அவன் பயிர்களின் நிலைபற்றித் தன் அருமைக் காளையிடம் கூறுவான். மழை வருமா, வராதா என்று அதைக் கேட்பான். அவன் தானாக இரைந்து பேசுவதை, அவன் மாட்டுடன் பேசுவதாகப் பேதைகளான சில ஜனங்கள் எண்ணிக் கொண்டனர்.

சிற்சில சமயங்களில் தெக்வான் பாடவும் தொடங்கி விடுவான். அவனது பாட்டு அவனுடைய இருதயத்தில் எழும் வேதனையையோ அல்லது குதூகலத்தையோ பிரதிபலிப்பதாக இருக்கும்.

அக்கிராம வாசிகளில் பலருக்கும் மேற்படி காட்சிகள் எல்லாம் வேடிக்கையாகத் தோன்றின. அவற்றைக் குறித்துப் பலர் பரிகாசமாகப் பேசிக் கொண்டார்கள். அந்த மாடு எப்போதும் தெக்வானைத் தொடர்ந்து செல்வதில் ஏதோ மர்மம் இருக்க வேண்டும் என்று சிலர் கூறினர். தெக்வான் ஒரு மந்திரவாதி என்றும், மாடு அவனது மந்திரத்தினால் சிருஷ்

மாயக்காளை

...றாகி வேறும் பல வேறுகே
...கனிடமாவது சொல்லித்
...க வேண்டும் என்று கூற
...ர்கள் அல்லவா? தேக்வான்
...யிருந்த கனிடம் சொல்லுவ
தைக் காட்டிலும், உயிருள்ள மாட்டினிடம் சொல்லுவது மேல் என்று கருதினான் போலும்!

ஒருநாள் தேக்வான் வெள்ளைக் காளையைக் குளிப்பாட்டும்போது, அவன் அதன் காதுக்கு அருகில் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தான். அப்போது அவன் தானாக ஏதோ பேசிக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்த

டிக்கப்பட்ட பேய் என்று கூடச் சொல்வதற்கு சிலர் தயங்கவில்லை!

• • •

எனினும் மேற்படி கச் வதந்திகளை யெல்லாம் தேக்வான் இலட்சியம் செய்யவில்லை. ஜனங்கள் ஏனோம் செய்திருக்கள் என்பதற்காக அவன் காளையைக் கொஞ்சுவதையோ, அதனுடன் உரக்கப் பேசுவதையோ நிறுத்தவில்லை.

எல்லோரும் தன் தனிகுப ரகசியங்களை வெளிக்குக் காட்டாமல் மறைக்க முயற்சிப்பார்கள். ஆனால், தேக்வான் அவற்றை மறைக்க முயற்சிப்பதில்லை.

சில பாமரர்கள். அதைக் குறித்து விபரீத வியாக்கியானம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள். காளியிடம் அவன் ஏதோ இரகசியமாகக் கூடுவதாக எண்ணி விட்டார்கள்.

மேற்படி வதந்தி காட்டுத் தீபோல் ஊர் முழுவதும் பரவத் தொடங்கியது. சில விஷமிகள் அதை ஒன்றுக்குப் பத்தாகக் கயிறு திரிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

ஊரில் பிசாசுகளின் நடமாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது; வேளைப் பிசாசுகள் ஆட்கொண்டிருக்கின்றன; அதெல்லாவற்றுக்கும் காரணம் தெக்லானும் அவனது மாய்க்காளியும் தான் என்றெல்லாம் கூறி, பாமர ஜனங்கள் நம்பும்படி செய்து விட்டார்கள்.

மேற்படி வதந்தி ஏற்பட்டதிலிருந்து கிராம ஜனங்கள் தெக்லானையும் அவனது குடும்பத்தினரையும் பகிஷ்காரம் செய்யலானார்கள். இதெல்லாம் தெக்லானுக்கு ஒருபுறம் வேடிக்கையாகவும் மற்றொரு புறம் வேதனையாகவும் இருந்தது. சாதுவான வாலிபனான அவனுடன் மற்ற பிராந்தியங்களில் ஆடு மேய்த்துக் கொண்டு விளையாடுபவர்கள்.

ஒருநாள் அவர்கள் பரஸ்பரம் ஒன்று சேர்ந்து பேசிக்கொண்டு தெக்லானின் குடிசைக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

தெக்லான் விவசாயத்தில் மிகுந்த கெட்டிக்காரன். மற்றவர்களுடைய வயல்களைக் காட்டிலும் தெக்லானின் வயல்கள் அதிகமாக விளையும். அப்படியிருந்தும் அவனுக்குச் சிறிதும் கர்வம் கிடையாது. எல்லோருடனும் அன்புடன் பேசுவான். யாருக்கும் தொந்தரவு கொடுக்க மாட்டான். யாராவது சண்டைக்கு இழுத்தாலும் சமாதானமாகத் திரும்பி விடுவான். எனவே, அவனைக் கிராம ஜனங்கள் பகிஷ்கரித்தது அவனது மனதுக்கு வருத்தத்தைக் கொடுத்தது. ஆனால், தெக்லானின் மனத்தை மாற்றி, அவனை ஜனங்களின் அபிப்பிராயத்துக்கு இணங்கும்படி செய்வதற்காக மேற்படி நண்பர்கள் தெக்லானின் குடிசைக்கு வ

தமிழ் நாடு

(மதுரையிலிருந்து வெளிவரும் நாளிதழ்)

நல்ல சிறப்புக்கள்

★ இலங்கை, டில்லி, பம்பாய் நிருபர் கடிதங்கள்

★ கட்டுரை, கதை, கவிதைகள்

★ விசேஷச் செய்தி விமர்சனம்

★ செய்தி விளக்கப் படங்கள்

தனிப் பிரதி ரூ. 0-1-0

வருட சந்தா (உள் நாடு) ரூ. 24-0-0

(கப்பல் மூலம்) வெளி நாடு ரூ. 30-0-0

ஏஜென்சிகள் இல்லாத ஊர்களுக்கு விற்பனை ஏஜெண்டுகள் தேவை.

"தமிழ் நாடு" - தபால் பெட்டி நெ. 48 - 185, ... - மதுரை

குழந்தைகளுக்கு அவசியமான ஒரு நல்ல டானிக்

ஆஞ்சியர் எமல்ஷன் (Angier's Emulsion) ...

உடனே மற்றவர்களும் அதுதான் சரியம் என்று தங்கள் தங்கள் மனத்தில் இருப்ப தைக் கூறத் தொடங்கினார்கள்.

"காளை கன்றுத்தான் இருக்கிறது. என் னுடைய இப்போது சுத்த வெள்ளையான ஏதோவை அதுக்கு கொண்டதாம் குடும்பத் துக்கு நல்லதேதும். இக்குலத்தின் ஆதி வெள்ளைக் காளை உருவத்தில் வருமாம்" என்றார் மற்றொருவர்.

"இவ்வளவு நல்ல காளையை நீ ஏன் மாடோடு வெட்டிவிடுகிறாய்? நீ போட்டு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? கொழுத்துள்ள இந்த மாட்டுக்கு வெண்மையான அந்தத் தோலை கொடுப்பார்களே. அந்தத் தோலை யைக் கொண்டு நீ கன்றுக் குட்டிகளுடன் இரண்டு மூன்று பசுமாடுகளை வாங்கலாமே. பசுமாடுகள் பால் கொடுக்கின்றன. இந்தக் காளையினால் என்ன பயன்?"

இதைக் கேட்டதும் தேக்கனுக்குக் கோபம் உண்டாயிற்று.

[illegible]

வெள்ளைக் காளை உருவத்தில் வருமாம்" என்றார் மற்றொருவர்.

"இவ்வளவு நல்ல காளையை நீ ஏன் மாடோடு வெட்டிவிடுகிறாய்? நீ போட்டு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? கொழுத்துள்ள இந்த மாட்டுக்கு வெண்மையான அந்தத் தோலை கொடுப்பார்களே. அந்தத் தோலை யைக் கொண்டு நீ கன்றுக் குட்டிகளுடன் இரண்டு மூன்று பசுமாடுகளை வாங்கலாமே. பசுமாடுகள் பால் கொடுக்கின்றன. இந்தக் காளையினால் என்ன பயன்?"

இதைக் கேட்டதும் தேக்கனுக்குக் கோபம் உண்டாயிற்று.

"இந்த மாட்டை என் பிள்ளையைப்போல் கருதுகிறேன் என்று சொல்லி விட்டேனே. என் பிள்ளையை நான் எப்படி விற்க முடியும்?" என்று படபடப்பாகக் கேட்டான்.

"தேக்கா! நாங்கள் உன் நண்பர்கள். ஆனாலே, உன் கேடுத்துக்காக நாங்கள் எங்களுக்குத் தெரிந்த யோசனையைக் கூறு கிறோம். அதற்காக நீ இப்படிக் கோபித் துக் கொண்டு வெறுப்பு அடைவது இல்லையே!" என்று கூறி ஒருவர் தேக் கனைச் சமாதானப் படுத்தினார்.

"ஒன்று தெரியுமா உன் பேசுவதுக்! நீ இந்த மாட்டுடன் பேசுவதாகவும், இதன் விருப்பத்தில் உன் உடம்பு விசித்திரமாக இருப்பதாகவும் ஊரும் பேசிக் கொள்கிறார்கள்" என்று மற்றொருவர் [illegible]

மாடோடு வெட்டிவிடுகிறாய்? நீ போட்டு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? கொழுத்துள்ள இந்த மாட்டுக்கு வெண்மையான அந்தத் தோலை கொடுப்பார்களே. அந்தத் தோலை யைக் கொண்டு நீ கன்றுக் குட்டிகளுடன் இரண்டு மூன்று பசுமாடுகளை வாங்கலாமே. பசுமாடுகள் பால் கொடுக்கின்றன. இந்தக் காளையினால் என்ன பயன்?"

இதைக் கேட்டதும் தேக்கனுக்குக் கோபம் உண்டாயிற்று.

"என் மனத்தில் எழும் சிந்தனைகளை நான் உரக்கக் கூறுகிறேன். நான் சந்திரனுடன் பேசுவது உண்டு. நட்சத்திரங்களுடன் பேசு வது உண்டு. இயற்கை அழகு நிறைந்த இந்தப் பள்ளத்தாக்குடன் பேசுவது உண்டு. இதையெல்லாம் குறித்து 'என்ன இவன் பாட்டு? என்ன ஒரு பைத்தியக்காரன்' என்று எண்ணுவார்கள். ஆனால், என் எதிரில் ஒன்றும் சொல்லமாட்டார்கள். அப்பால் சென்று எனக் குத் தெரியாமல் என்னைப் பரிகாசம் பண்ணு வார்கள்; புறம் கூறுவார்கள். ஆனால் இந்த மாடோ நான் கூறுவதை யெல்லாம் கேட்டுக் கொள்கிறது. ஆனால் உங்களைப் போல் இந்த மாடு என்னைப் பரிகாசம் செய்யாது; புறம் கூறாது. என்னைப் பற்றிப் பொய் வதந்திகளை யும் கற்பனைக் கதைகளையும் பரப்பாது."

இவ்வாறு சாமர்த்தியமாகக் கூறிய தேக் கனைப் பார்த்து அவனது நண்பர்கள் மறு படியும் பரிகாசம் செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

[illegible]

எண்ணுவார்கள். ஆனால், என் எதிரில் ஒன்றும் சொல்லமாட்டார்கள். அப்பால் சென்று எனக் குத் தெரியாமல் என்னைப் பரிகாசம் பண்ணு வார்கள்; புறம் கூறுவார்கள். ஆனால் இந்த மாடோ நான் கூறுவதை யெல்லாம் கேட்டுக் கொள்கிறது. ஆனால் உங்களைப் போல் இந்த மாடு என்னைப் பரிகாசம் செய்யாது; புறம் கூறாது. என்னைப் பற்றிப் பொய் வதந்திகளை யும் கற்பனைக் கதைகளையும் பரப்பாது."

இவ்வாறு சாமர்த்தியமாகக் கூறிய தேக் கனைப் பார்த்து அவனது நண்பர்கள் மறு படியும் பரிகாசம் செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

"தேக்கா! பைத்தியக் காரத்தனமாக இந்தப் பேச்சை யெல்லாம் நிறுத்து. இந்த மாய்க் காளை உன்னைப் பித்தனாக்கி விட்டது. உடனே இந்த மாட்டை விற்றுவிடு. இல்லா விட்டால் உனக்கும் எங்களுக்கும் பெரும் ஆபத்து ஏற்படும்."

இவ்விதம் தேக்கனின் நண்பர்கள் அவனை எச்சரித்தார்கள்.

"இது என்னுடைய சொந்த மாடு. இதை விற்பதும் விற்காததும் என் இஷ்டம். ஆனாலே, இவ்விஷயமாக உங்களுடைய அபிப் பிராயத்தை நான் கேட்கப் போவதில்லை" என்று தேக்கன் மிகவும் கண்டிப்பாகக் கூறி விட்டான்.

பிறகு அவன் நண்பர்கள் வந்த காரியம் [illegible]

வார்கள்; புறம் கூறுவார்கள். ஆனால் இந்த மாடோ நான் கூறுவதை யெல்லாம் கேட்டுக் கொள்கிறது. ஆனால் உங்களைப் போல் இந்த மாடு என்னைப் பரிகாசம் செய்யாது; புறம் கூறாது. என்னைப் பற்றிப் பொய் வதந்திகளை யும் கற்பனைக் கதைகளையும் பரப்பாது."

இவ்வாறு சாமர்த்தியமாகக் கூறிய தேக் கனைப் பார்த்து அவனது நண்பர்கள் மறு படியும் பரிகாசம் செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

"தேக்கா! பைத்தியக் காரத்தனமாக

மாக வெளிச் செல்லுவதுடை இல்லை. வாழ வந்த தேக்வரின் பிள்ளைகள் அவமானம் தாங்க முடியாமல், காசிப் புறத்துக்குச் சென்று விட்டார்கள். தேக்வரின் குடும்பத்தைக் கூட ஊர் ஜனங்கள் அடியோடு வெறுத்து விட்டனர்.

• • •

அந்த சந்தர்ப்பத்தில், சொல்லி வைத்தாற் போல் பெய்யும் [illegible] பிரதேசங்களில் மழை பெய்யவில்லை. அதன் விளைவாய் பயிர்கள் காய்ந்து பஞ்சம் உண்டாகியது. அதனால் கிராம ஜனங்கள் சொல்லொணாக் கஷ்டத்துக்கு உள்ளானார்கள். காய்கள் கூட்டம் கூட்டமாகச் செத்தன. ஆடுகளும் மாடுகளும் குட்டிகளும் சாகத் தொடங்கின. பிணியிலும் பஞ்சத்திலும் ஜனங்களிடையே உயிர்ச்சேதமும் ஏற்படலாயிற்று. காய் கறிகளும், செடிகளும் புழுக்களால் தாக்கப் பட்டு அழிந்தன.

அக்கிராமத்தில் [illegible] வெறுத்து விட்டனர்.

செய்தபோ, அந்த ஜனங்களும் அவ்வேளை கொண்டு அமர்ந்து பார்த்திருப்பார்கள். ஆனால் அந்த மாடு, தேக்வரின் சாந்தமான பேச்சு ஜனக் கூட்டத்தைச் சிதற பின் வாங்கும்படி செய்தது.

“நீங்கள் கோபித்துக் கொள்ளாதீர்கள். சாந்தமாக யோசித்துப் பாருங்கள். இதில் எவருக்கும் [illegible] நம்மைத்தான் பலமுள்ள பிசாசுகள் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறன. என் கெட்டிக் காரியமைப்போல் ஏதுவான வாய்ப்பு [illegible] பிசாசுகள் எங்களுக்கிடையும் பிடிப்பு இல்லை. அந்த நிலைகள் இந்த வெறி கொள்ளுதில்லை” என்றார் தேக்வர்.

அச்சமயம் ஓர் இளைஞன் ஒரு கல்லை எடுத்து, தேக்வர் மீது வீசி எறிந்தான். அந்தக் கல் தேக்வரின் நெற்றியில் பட்டு விட்டதால், உதிரம் பெருகத் தொடங்கியது.

தேக்வர் ‘நா’ என்று அலறி விட்டார்.

[illegible]

“நீங்கள் கோபித்துக் கொள்ளாதீர்கள். சாந்தமாக யோசித்துப் பாருங்கள். இதில் எவருக்கும் [illegible] நம்மைத்தான் பலமுள்ள பிசாசுகள் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறன. என் கெட்டிக் காரியமைப்போல் ஏதுவான வாய்ப்பு [illegible] பிசாசுகள் எங்களுக்கிடையும் பிடிப்பு இல்லை. அந்த நிலைகள் இந்த வெறி கொள்ளுதில்லை” என்றார் தேக்வர்.

அச்சமயம் ஓர் இளைஞன் ஒரு கல்லை எடுத்து, தேக்வர் மீது வீசி எறிந்தான். அந்தக் கல் தேக்வரின் நெற்றியில் பட்டு விட்டதால், உதிரம் பெருகத் தொடங்கியது.

• • •

அந்த சந்தர்ப்பத்தில், சொல்லி வைத்தாற் போல் பெய்யும் [illegible] பிரதேசங்களில் மழை பெய்யவில்லை. அதன் விளைவாய் பயிர்கள் காய்ந்து பஞ்சம் உண்டாகியது. அதனால் கிராம ஜனங்கள் சொல்லொணாக் கஷ்டத்துக்கு உள்ளானார்கள். காய்கள் கூட்டம் கூட்டமாகச் செத்தன. ஆடுகளும் மாடுகளும் குட்டிகளும் சாகத் தொடங்கின. பிணியிலும் பஞ்சத்திலும் ஜனங்களிடையே உயிர்ச்சேதமும் ஏற்படலாயிற்று. காய் கறிகளும், செடிகளும் புழுக்களால் தாக்கப் பட்டு அழிந்தன.

அக்கிராமத்தில் உள்ள ஒரு கோவில் இறக்கும் தருவாயில் பேய், பிசாசு வருவதாகப் பிதற்றிக் கொண்டே இறந்தான்.

தேக்வர் குடிசைக்கு அருகில் உள்ள ஒரு குட்டையில் செத்தைத் தவிர தண்ணீரே இல்லை. அந்தச் செத்தை ஒருவன் குழந்தை ஒன்று விழுந்து மூச்சுத் திணறி இறந்து விட்டது.

உடனே கிராம ஜனங்கள் தங்களுடைய கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் தேக்வரும் அவ ரது மாயக் கலையும் தான் காரணம் என்று முடிவு செய்தனர். இறந்த பிறகும் கொண்டே இருந்ததும். தேக்வரின் குடு [illegible]

தேக்வர் ‘நா’ என்று அலறி விட்டார். அந்த உதிரத்தைக் கண்டதும் கூட்டத்தில் இருந்தவர்கள் வெறி பிடித்தவர்கள் போல் ஆனார்கள். உடனே அவர்கள், கட்டிகள் [illegible] வண்ணம் தேக்வருக்கு அருகில் செல்ல முற்பட்டார்கள்.

இதையெல்லாம் கோட்டையில் இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த கோவில் [illegible] தேக்வர் ‘நா’ என்று அலறியதைக் கேட்டதும் ஓடோடியும் வந்து அவரை [illegible] கொண்டு சென்றது.

உடனே ஜனங்களின் வெறி [illegible] அடங்கி விட்டது. அதே சமயம் ஒரு காலத்தில் பல கட்டிகள் [illegible] [illegible]

தைக் கூட ஊர் ஜனங்கள் அடியோடு வெறுத்து விட்டனர்.

பின் வாங்கும்படி செய்தது.

• • •

அந்த சந்தர்ப்பத்தில், சொல்லி வைத்தாற் போல் பெய்யும் [illegible] பிரதேசங்களில் மழை பெய்யவில்லை. அதன் விளைவாய் பயிர்கள் காய்ந்து பஞ்சம் உண்டாகியது. அதனால் கிராம ஜனங்கள் சொல்லொணாக் கஷ்டத்துக்கு உள்ளானார்கள். காய்கள் கூட்டம் கூட்டமாகச் செத்தன. ஆடுகளும் மாடுகளும் குட்டிகளும் சாகத் தொடங்கின. பிணியிலும் பஞ்சத்திலும் ஜனங்க [illegible]

“நீங்கள் கோபித்துக் கொள்ளாதீர்கள். சாந்தமாக யோசித்துப் பாருங்கள். இதில் எவருக்கும் [illegible] நம்மைத்தான் பலமுள்ள பிசாசுகள் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறன. என் கெட்டிக் காரியமைப்போல் ஏதுவான வாய்ப்பு [illegible] பிசாசுகள் எங்களுக்கிடையும் பிடிப்பு இல்லை. அந்த நிலைகள் இந்த வெறி கொள்ளுதில்லை” என்றார் தேக்வர்.

அச்சமயம் ஓர் இளைஞன் ஒரு கல்லை எடுத்து, தேக்வர் மீது வீசி எறிந்தான். அந்தக் கல் தேக்வரின் நெற்றியில் பட்டு

உறுதியான
தேகதிடம்
நீங்களும்
பெறுக
வாட்டர்பரீஸ்
காம்பவுண்ட்
WATERBURY'S
COMPOUND
வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்

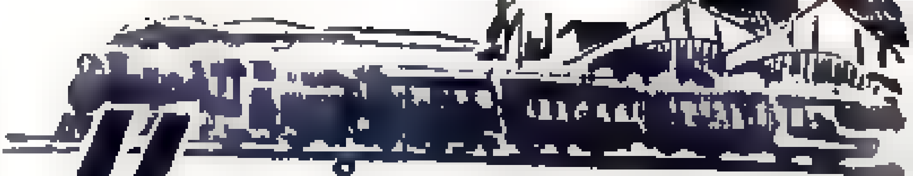

பாவம் குருசாமி!

ஆர்ரோனன்

பிளாட்பாரத்தின் கோடியிலிருந்த படியே 'கார்டு' விசிலடித்துக் கொண்டு பச்சைக் கொடியை விரித்தார். அடுத்த கணம்—விழுப்புரம் எக்ஸ்பிரஸ் பெருமூச்சுடன் நகர ஆரம்பித்தது. வெளிப்புறத்துக் கடையில் சோடா அருந்திக் கொண்டிருந்த குருசாமி பாதியிலேயே அதை வைத்து விட்டு ஓட்டமாக ஓடி வந்து ஒரு படியில் ஏறிக் கொண்டான். என்ஜினும் ஒரு தரம் நீண்ட பெருமூச்சை விடுத்துக் கொண்டே பிசாசுபோல் ஓடலாரம்பித்தது!

கதவைத் திறந்து கொண்டு உட்புறம் வந்து சேர்ந்த குருசாமி சாவதானமாகப் பெருமூச்சுடன் பலகையில் உட்கார்ந்தான்.

பாவம் குருசாமி!

ஆர்ரோனன்

'கார்டு' விசிலடித்துக் கொண்டு பச்சைக் கொடியை விரித்தார். அடுத்த கணம்—விழுப்புரம் எக்ஸ்பிரஸ் பெருமூச்சுடன் நகர ஆரம்பித்தது. வெளிப்புறத்துக் கடையில் சோடா அருந்திக் கொண்டிருந்த குருசாமி பாதியிலேயே அதை வைத்து விட்டு ஓட்டமாக ஓடி வந்து ஒரு படியில் ஏறிக் கொண்டான். என்ஜினும் ஒரு தரம் நீண்ட பெருமூச்சை விடுத்துக் கொண்டே பிசாசுபோல் ஓடலாரம்பித்தது!

கதவைத் திறந்து கொண்டு உட்புறம் வந்து சேர்ந்த குருசாமி சாவதானமாகப் பெருமூச்சுடன் பலகையில் உட்கார்ந்தான்.

அவனது திடீர் வருகையினால் உட்புறமிருந்த பிரயாணிகளுக்குள் ஒரு பரபரப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. எதிர்புறத்துக் கதவு ஓரம் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த நாடோடிக் கும்பல் எல்லாரும் விழிப்பாய் விழித்தார்கள்! வறட்டுத் தொண்டையுடன் பாட ஆரம்பித்த நொண்டிப் பிச்சைக்காரனோ, 'சிதம்பரம் போகாமல் இருப்பேனோ நான்.....' என்று துவங்கியவன், பாவம்! தான் போகாமலிருந்தால் சிதம்பரத்திற்கு என்ன நேர்ந்துவிடும் என்பதை முடிக்காமலே நிறுத்திக் கொண்டான்! [illegible]

சிந்தனையுடன் போர் தொடுத்தது. தனக்குத் தெரிந்த உற்றார், உறவினர், பெரிய மனிதர்கள்—முதலிய எல்லோரையும் தன் கண்முன் உருவகப் படுத்திப் பார்த்தான் குருசாமி. ஒன்றும் அவன் ஞாபக சக்திக்கே எட்டவில்லை. ஆனால், 'இவரை எங்கே பார்த்திருக்கிறோம்' என்ற கேள்வியைத் தொடங்கி அவனது மனம் குழம்பிக் கொண்டிருந்தது.

சுமார் நாற்பத்தைந்து வயது மதிக்கக் கூடிய அந்த ஆசாமி பார்வைக்குப் பெரும் பணக்காரராகத்தான் இருந்தார். தலையில் 'ஜெனல்கோ பல்'லினால் கட்டப் பெற்றிருந்த தலைப்பாகை, முகத்தில் தங்கப் பிரேமுடன் கூடிய மூக்குக் கண்ணாடி, காதுகளில் எக்ஸ்பிரஸ் வண்டியின் ஒளி போன்ற வைரக் கடுக்கன்கள், உயர்வான கோட்டு, ஜரிகை அங்கவஸ்திரம்—பின்னர், ஒவ்வொரு கையிலும் நான்கு மோதிரங்கள்—இப்படிக் காட்சியளித்துக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய பக்கத்தில் வெள்ளிப் பூண்போட்ட கைத்தடி, சூட்கேஸ்கள், புதுப் படுக்கை, இங்கட்டு,

பாவம் குருசாமி!

ஆர்ரோனன்

பச்சைக் கொடியை விரித்தார். அடுத்த கணம்—விழுப்புரம் எக்ஸ்பிரஸ் பெருமூச்சுடன் நகர ஆரம்பித்தது. வெளிப்புறத்துக் கடையில் சோடா அருந்திக் கொண்டிருந்த குருசாமி பாதியிலேயே அதை வைத்து விட்டு ஓட்டமாக ஓடி வந்து ஒரு படியில் ஏறிக் கொண்டான். என்ஜினும்

சிந்தனையுடன் போர் தொடுத்தது. தனக்குத் தெரிந்த உற்றார், உறவினர், பெரிய மனிதர்கள்—முதலிய எல்லோரையும் தன் கண்முன் உருவகப் படுத்திப் பார்த்தான் குருசாமி. ஒன்றும் அவன் ஞாபக சக்திக்கே எட்ட

இரு வழியாக, மாலை ஐந்து மணி சுமாருக்கு எழும்பூர் ஸ்டேஷனில் வண்டி நின்றது. குருசாமியும் இறங்கி வண்டியின் முன் புறத்தை நோக்கி நடந்தான். அப்பொழுது தான் எதிர்பாராத அந்தச் சம்பவமும் ஏற்பட்டது! மதுரையில் தான் சந்திக்க விருந்த அதே குப்பிரண்டு துரை அப்பொழுதே அவன் முன்னால் நின்று கொண்டிருந்தார். அவனைச் சந்தித்த போது அவருக்கும் கூடக் கொஞ்சம் வியப்பாகத் தானிருந்தது. ஆனால் அவர் சாதாரண புன்சிரிப்புடன், "என்னப்பா! நீ நாளைக்கல்லவா வருகிறேனென்று நினைத்தேன்: நானும் எதிர்பாராதபடி தான் இப்பொழுது வரும்படி நேரிட்டது. என் சம்சாரம் இந்த வண்டியில் வருவதாக நேற்று இன்று மத்தியானம் தந்தி கிடைத்தது. அதுதான் வந்தேன்—" என்றார்.

அவன் எதிர்பார்த்து மிரண்டிருந்த படியில்லாமல், அவரது குரலில் ஏதோ ஒரு 'குஷி' பிறந்ததாகக் குருசாமிக்குத் தோன்றிற்று! அவன் பரபரப்புடன், "என்ன, இந்த வண்டியிலா! எனக்காவது தெரிவித்திருக்கக் கூடாதா ஸார்!—" என்றான் உண்மையை வெளி காட்டிக் கொண்டே.

"அட, அது எப்படியும் தானும் எனக்குத் தெரியும்? இன்னும் இரண்டு தினங்கள் கழித்துத்தான் எதிர் பார்த்தேன்! இன்று மத்தியானம் தானே எனக்குத் தந்தி கிடைத்தது—!" என்று கூறிக் கொண்டே துரை சுற்று முற்றும் ஒரு தரம் நோக்கினார். பின்னர் அவனை நோக்கித் தணிவான குரலுடன், "ஏ.பீ. போகட்டும், உன்னைப் பற்றிய மேலதிகாரிகள் கூட விசாரித்து, பேப்பரைப் 'பாஸ்' செய்ய வேண்டும். ஆனால், சுருக்கமாக உண்மை அதற்காகக் கூட உத்தரவில்லை; என் சொந்தச் சமாசாரம் ஒன்று -" என்று முடிவு கூறாமல் நிறுத்திக் கொண்டே அவன் முகத்தை உற்றுநோக்கினார் துரை. அப்பொழுது அவரது விழிகளில் குறும்பு நிறைந்திருந்தது.

குருசாமிக்கு அவனது சிந்தனையில்— இத்தகைய வாய்ப்பு கிடைக்கக் கூடியதா! அடுத்த கணம், அவன் ஆவலுடன் அவர் முகம் நோக்கினான்.

"ஒன்றுமில்லை, இந்த ஸ்டேஷன் சமீபமாகப் பூட்டிக் கிடக்கும் வீடு உம்முடையது என்று கேள்விப் பட்டேன். அது என்ன சேதி?" என்றார். குருசாமி திகைத்தான்.

"அப்படியானால் அது எனக்குக் கிடைக்குமென்று சொல்லும்!" என்றார் துரை மகிழ்ச்சி மிகுதியான குரலுடன்.

"அதற்கென்ன, இப்பொழுதே ஏற்பாடு செய்து விடுகிறேன். சாவிகூடத் தற்செயலாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்" என்றான் குருசாமி உரத்த குரலுடன்.

"வெரிகுட்மேன்! என்ன வாடகையானாலும் உம் 'பெற்றோர்களு'க்கு அனுப்பிவிடுகிறேன். நீ எழுதும்......" குப்பிரண்டு துரை இப்படிக் கூறிக்கொண்டே விருக்கையில் மூன்று போர்ட்டர்கள் சுமக்க முடியாத சுமைகளுடன் அவரெதிரே வந்து நின்றனர். அவரைத் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருந்த கனவானை முகமலர்ச்சியுடன் கைகூப்பிய வண்ணம் வரவேற்றார் துரை.

"என்ன டார்லிங், இன்றைக்கு ஏன்தான் நாள் நன்றாக இருக்கிறது. அதனால் தான் குழந்தையை அழைத்துக் கொண்டு உடனே கிளம்பி விட்டேன். அதோ — முதல் வகுப்புப் பெட்டியிலிருந்து இறங்கி என் சம்சாரத்தோடு வருகிறான் — நம் நம் நம்!" என்றார் வந்தப் பெரிய மனிதர்.

குருசாமி திரும்பிட்டு அவரை நோக்கினான். அவன் இதயம் ஒரு சில கணத்துக்குள் எவ்வளவோ ஆயிரம் வேகத்துடன் துடிக்க ஆரம்பித்தது. பரபரப்புடன் அவன் திரும்பவும்— அவனது இதயம் சொதுங்கி உதிர்த்தது.

தன்னுடைய ஆசைக் காதல் தயவு இடைந்து சென்ற அதே 'கிளி'— தனக்கும் மேலான குப்பிரண்டு துரையின் மனைவி போராகி அவரை நோக்கி அன்ன நடையுடன் வந்து கொண்டிருந்தது!

அந்த நிமிஷமே, மதிப்போ விருந்த சங்கரய்யர் - குப்பிரண்டு துரை — தான் — எழும்பூர் ரயில்வே ஸ்டேஷன் பிளாட்பாரம் எல்லாம் ஒரேயடியாகச் சுழன்று கொண்டிருப்பது போல் குருசாமியின் கண்களுக்குத் தோன்றியது.

• • •

தன் உணர்ச்சி பெற்ற குருசாமி, தனக்கு எதிரில் வீட்டுச் சாவிக்காக நின்றுகொண்டிருந்த குப்பிரண்டைப் பார்த்தான். அவன் மனம் ஒரு கணம் துணுக்குற்றது. எந்த வேளை காமி இப்படி இருந்துவிட்டதோ தெரியவில்லையென்று பயந்து போனான்.

"...ம் மன்னிக்கணும்...ஏதோ நினைவாக" என்று குப்பிரண்டிடம் மன்னிப்புக் கேட்கும் பாவனையாகச் சாவியை நீட்டினான். "அதனால் பாதகமில்லை. நீ ஒன்றுக்கும் கவலைப்பட வேண்டாம்" என்று சொல்லிய வண்ணம் அவனிடமிருந்து சாவியை வாங்கிக் கொண்டார் குப்பிரண்டு. பாவம் குருசாமி!

பிரச்னை தீர்ந்தது!

[illegible] 28, 29- [illegible]

“[illegible]!” என்று [illegible]

[illegible]

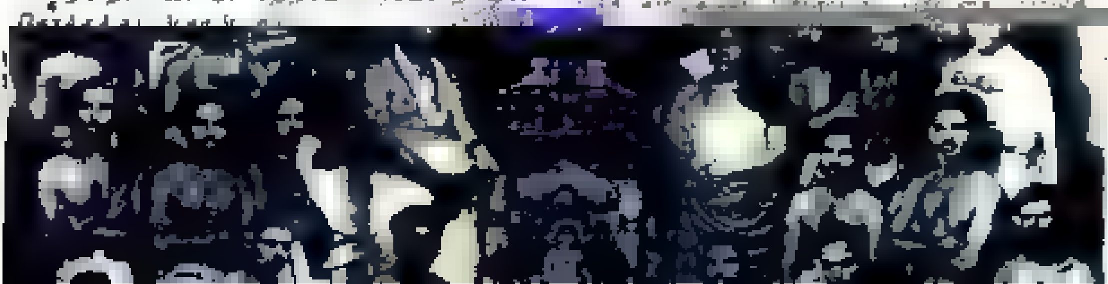

ஆஸ்த்மா, பிரோங்கைட்டிஸ் இருமல் மற்றும் மூச்சுத் திணறல் 3 நிமிஷங்களில் ஒழியும்

உங்களுக்கு ஆஸ்த்மா அல்லது பிரோங்கைட்டிஸ் மிகக் கடுமையாகி, மூச்சுத் திணறி, தூக்கமின்றி தவிக்கிறீர்களா? உங்கள் வியாதி எவ்வளவு நாள்பட்டதாயிருந்தாலும் சரி, மெண்டாகோ (Mendaco) புதிய நம்பிக்கையளிக்கும். மயக்க மருந்து, புகை, இஞ்செக்ஷன், ஆடம்பரம் ஒன்றும் தேவையில்லை. ருசியற்ற இரண்டு மெண்டாகோ வில்லைகளை போஜனத்துடன் உட்கொண்டாலே போதும். மெண்டாகோ (Mendaco) ரத்தத்துடன் கலந்து 3 நிமிஷத்தில் திணறலுக்குக் காரணமான கபத்தைக் கரைத்து அகற்றி, சுவாசத்தை சுலபமாக்கி, ஆழ்ந்த நித்திரை வரச் செய்யும். சீக்கிரத்தில் அதிக வயதான இளமையும், வலுவும் பெறுவீர்கள்!

இரண்டு வருடங்களாக ஆஸ்த்மா இல்லை

ஸ்ரீ ஜே. ஆர். என்பவர் 40 வருஷமாக அவதிப்பட்டு, இருமலும் திணறலும் பிரதி இரவிலும் தூக்கத்தைக் கெடுத்து, முடிவில் சாவையே எதிர்பார்த்திருந்தார். மெண்டாகோ (Mendaco) முதல் இரவிலேயே ஆஸ்த்மா இழுப்பை நிறுத்தி விட்டது — பின்னர் தொல்லை திரும்பவேயில்லை.

பணம் வாபஸ் உத்தரவாதம்

மெண்டாகோ முதல் டோஸ் ஆஸ்த்மாவின் விளைவுகளை ஒழிக்க இரத்தத்துடன் கலக்கிறது. பலன் இல்லையேல், காலிப் பெட்டியைத் திருப்பி முழு விலையையும் திரும்பப் பெறலாம். இந்த உத்தரவாதம் உங்களைப் பாதுகாக்கிறது.

Mendaco
மெண்டாகோ

★ ஆஸ்த்மா ★ பிரோங்கைட்டிஸ் ★ குளிர் ஜுரம் இவைகளை ஒழிக்கிறது

சஞ்சாரத்திலும் எவ்விடத்திலும் கச்சிதமான போட்டோக்கள்!

[illegible]

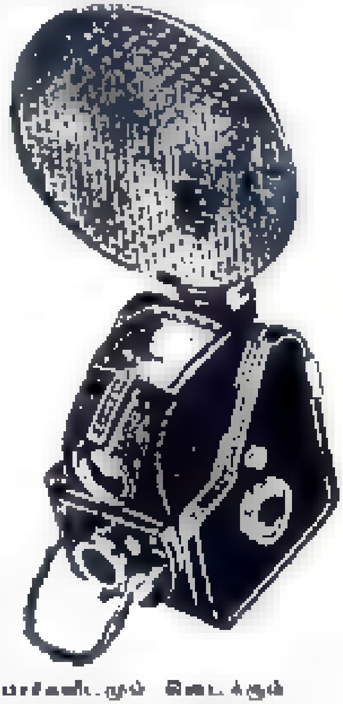

[illegible] II-D
[illegible]

கேஸ் [illegible] ரூ. 40
காமிரா மட்டும் ரூ. 30
[illegible] மட்டும் ரூ. 12

Ensign
FUL-VUE

போட்டோ சாமான்கள் விற்கும் எல்லா பிரபல வியாபாரிகளிடமும் கிடைக்கும்
[illegible]
[illegible] & கோ., லிமிடெட், கல்கத்தா - 12. பம்பாய் - 18. சென்னை - 2

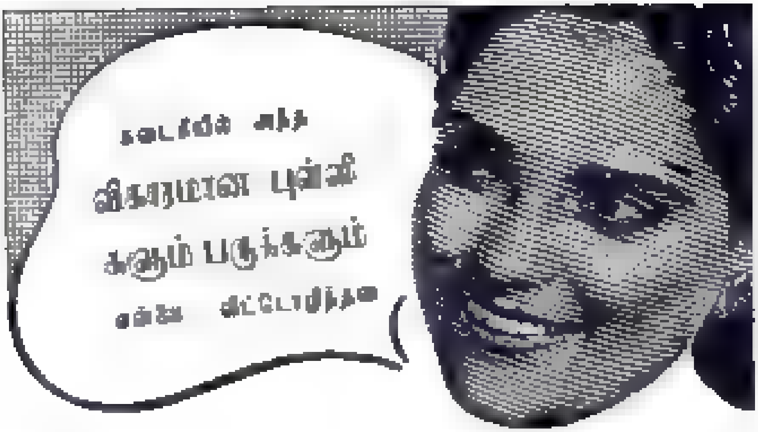

"இரண்டு வருடங்களாக எனது முகத்தில் பருக்களும், தழும்பு களும் நிறைந்து இருந்தன. எனக்குக் கிடைத்த எல்லாவித மான மருந்துகளையும், க்ரீம் களும், களிம்புகளும் உப யோகித்தும் பயனொன்றும் கிட்டவில்லை. கவலையுற்றேன். கடைசியில் அதிர்ஷ்டவசமாக "க்ளுஸன்" உபயோகிக்கத்தொடங்கினேன். ஆச்சரியம்! ஆறு வாரங்களில் எனது முகம் பார்ப்பதற்கு அழகு

முகத்திலுள்ள பருக்களையோ அவலட்சணமான புள்ளி களையோ மறைக்க முயலா தீர்கள். இந்த அகத்திலே இவற்றிற்குக் காரணமாக வுள்ள உட்புற சிகிச்சையே இவற்றின் மூல காரணத் தைத் தாக்கும். "க்ளுஸன்" இரத்தத்திலுள்ள அசுத்தங் களை வெளி யேற்றட்டும்; உடனே சருமத்தின்மேலுள்ள சகலவித களங்கங்களும்

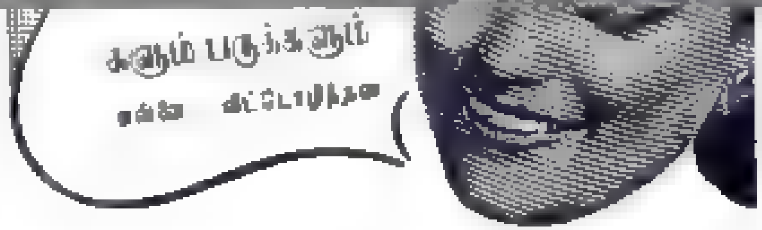
களும் பருக்களும்

"இரண்டு வருடங்களாக எனது முகத்தில் பருக்களும், தழும்பு களும் நிறைந்து இருந்தன. எனக்குக் கிடைத்த எல்லாவித மான மருந்துகளையும், க்ரீம் களும், களிம்புகளும் உப யோகித்தும் பயனொன்றும்

முகத்திலுள்ள பருக்களையோ அவலட்சணமான புள்ளி களையோ மறைக்க முயலா தீர்கள். இந்த அகத்திலே இவற்றிற்குக் காரணமாக வுள்ள உட்புற சிகிச்சையே

"தம்பி, சமையல்காரன் வந்து விட்டானா, என்று பார்த்து வருகிறாயா?" என்று கேட்டார்.

"எப்போ விருந்து அடைகிறோம்?" என்று காத்துக் கொண்டிருந்த மாதிரி, "சரி, சார்" என்றான் பையன். சமையல்காரனுக்கு எழுதிய கடிதத்தை மறுபடியும் அவனிடம் கொடுத்தார். "அவர் இல்லையென்றால், எப்போது வருவார் என்று கேட்டுக்கொள். அவர் இன்னும் சிறிது நேரத்தில் வந்து விடுவார் என்று சொன்னால், சிறிது நேரம் காத்திரு" என்று நீளமான உத்தரவுகள் கொடுத்துப் பையனை அனுப்பினார். இரண்டாவது பையன் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"சார், நானும் போகட்டுமா?"

"வேண்டாம், உட்கார்ந்து வாசித்துக்கொண்டிரு, நீ" என்று, நேரத்தை மறப்பதற்காகப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கத் தொடங்கினார். சமையல்காரன் பதில் வரும் வரை காத்திருக்க வேண்டுமே!

போன பையன் மறுபடியும் சிறிது நேரத்தில் திரும்பி விட்டான். "சார், என்னமோ பதில் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார், சார்!" என்று நீட்டிக்கொண்டு.

"என்னிக்க வேண்டும்" என்று ஒரே வரி, சமையல்காரனின் கையெழுத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தது. இந்த வரி காதரின் கோபத்தை கிளறியது.

'என்ன, ஒரு நாளைக்கு உடையார் இல்லை! கூடும்! விருந்தாளி கொடுத்திருக்கலாம்! சீ! என்ன பிழைப்பு! என் விதியோ! மனிதன் என்ன மனிதன் — என்ன போலே செய்து விட்டான்; ஆளை நம்ப முடியவில்லை.'

காதரின் கோபம் குமுறியது.

"சரி, நீங்கள் போகலாம்."

அன்றைய புதுமுகம் அவ்வளவுதான். ஒரு மணி நேரம் படிப்பு முடிந்ததும் வகுப்பின் முடிந்தது.

வருகை அனுப்பிப் புடைத்துக் கொண்டு, பள்ளி மைதானத்தை நோக்கி நடந்தார் காதர். பிறகு வீட்டுக்குத் திரும்பி மனத்தைச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

"இந்தா, சாமி, வாட்டமான வந்தவுடன் கொடுத்து விடு" என்று சாவியை எடுத்து வீட்டுக்காரனிடம் கொடுத்துச் சென்றார்.

"சாமி......"

"என்ன?"

"பக்கம் ஒரு அவசரம் கொடுத்திருக்கிறார்......" என்று இழுத்தான் அவன்.

தன்னிடம் இருந்த ஒரே அணாவை எடுத்து அவனிடம் கொடுத்தார் காதர்.

அவன் அவரைக் கும்பிட்டு வாங்கினான்.

அவர் போனபின் சொன்னான். 'அவன் என்னைக் கும்பிடுகிறான், ஒரு அணாவுக்காக! — நான் உடையவனைக் கும்பிடுகிறேன். இவர் சொன்ன காசுக்காக! — அவர்களும் உடனே போனது தப்பாக இருக்கிறதே, என்ன?'

"இன்றைக்குச் சாயங்காலம் சமையல்காரன் ஒரு ஆளைக் காண்பிக்கிறான். பி. ஏ. படித்தவன் வேலை பார்க்க வேண்டுமே!" என்று மனதில் காதர் இரக்கப்போன நடந்து கொண்டிருந்தார்.

"காதர்!"

காதர் திரும்பிப் பார்த்தார். எதிரே அப்போதுதான் கடையைச் சென்று திறந்துவிட்டு வந்த பாதிரியார் நின்று கொண்டிருந்தார். பாதிரியார் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர். காதரின் ஆசிரியத் தலைவர்.

"என்ன, காதர்! இவ்வளவு சீக்கிரம் இன்றைக்கு புதுமுகம் முடிந்து விட்டதா, என்ன?" என்று அவர் கனிவுடன் கேட்டார்.

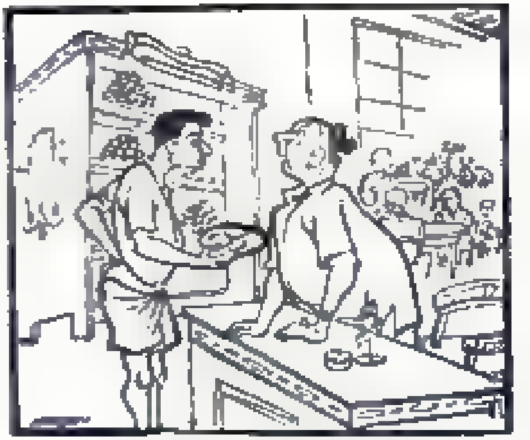

ஒட்டல் முதலாளி:—என்னடா, சர்வர், நம் கடையில் இருக்கும் பணமெல்லாம் கோவிலுக்குப் பிறகு தருவதற்குப் போய் பார்க்கிறாயா? என்ன அநியாயம்? பணம் முழுவதையும் நான் கொடுத்து விட்டேன். எவ்வளவு நாள் இருந்து பார்த்திருக்கிறாயா?

சர்வர் :—இல்லையே!

முதலாளி :—என் இல்லையே?

சர்வர் :—அதுதான் அதிசயம்!

"ஆம்" என்று தலை குனிந்தவாறு பதில் சொன்னார் காதர்.

"சற்று என் அறைக்கு வருகிறாயா? ஒரு விஷயம் கேட்கணும்" என்றார் பாதிரியார். "உனக்கென்னும் வேலையில்லையே!"

"தற்போதைக்கு ஒன்றுமில்லை."

"அப்படியானால் சரி; வா, போவோம்."

காதர் பாதிரியாருடன் தொடர்ந்தார். பாதிரியார் பள்ளி விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசினார். பிறகு "உனக்கு 'டைப்' அடிக்கத் தெரியுமா, காதர்? நான் ஒரு விசேஷப் பிரசங்கம் தயாரிக்கப் போகிறேன். அதைத் தெளிவாக 'டைப்' செய்ய வேண்டும். அவ்வளவு முடியும். இதற்காக உன்னைத் தயாராக வைத்துக் கொள்கிறேன்."

காதர் டைப் அடிக்கத் தொடங்கினார்.

"இது, இது, உ. சரியில்லையா?" என்று பாதிரியார் புன்னகையுடன் சொன்னார்.

சமையலறைக்குப் போய், பின்னே திரும்பி, எங்கேயோ சென்று வந்தார்.

"இந்தா, கும்பிடுக்குக் கொடு" என்று ஒரு பை நிறைய இனிப்புப் பண்டங்களை பொட்டலமாகக் கட்டி, பாதிரியார் கோவிலுக்குப் போய் விட்டார்.

காதரும் போகவே முடியவில்லை. சற்று தூரம் நடந்து, சிறிது நேரத்தில் திரும்பி வந்தார். நடக்க நடக்க அந்தப் பை கனமாக இருந்தது. பிறகு நெஞ்சைத் தட்டிக் கொண்டார்.

நேரத்தை முடித்துக்கொண்டு பாதிரியார் முதலாளியைத் தேடிய வண்ணம் வெளியே வந்தார். அவருடைய முகம் தெளிவடைந்ததுபோல காதருக்குத் தோன்றியது.

"டைப் செய்வதற்கு நிறைய விஷயங்கள் இருக்கின்றனவே, நீ வீட்டுக்குப் போகும் வழி கேட்டுவிட்டு வருகிறாயா? அங்கே என்னுடன் சாப்பிடுகிறாயா?"

"உங்களிடம்" என்று மனமாரப் பதிலளித்தார் காதர். வீட்டுக்குப் போனதும் அவர் வாசலைத் தாண்டி, நேரம் கழித்துப் படிக்கத் தொடங்கினார்.

கும் அவருடைய மனைவியின் தோற்றம் அவருடைய மனக் கண்முன் தோன்றி அவரை வதைத்தது. கையில் ஒரு காசில்லாமல், வெறுங் கையுடன் வீட்டில் எப்படி நுழைவது!

பாதிரியார் ஏதோ ஒரு மதப் புத்தகத்தை எடுத்துப் படிக்கத் தொடங்கினார்.

* * *

எதிர்பாராத சந்தர்ப்பங்கள் சில வாழ்க்கையின் திருப்பக் கோணங்களை அமைகின்றன.

டைப் அடித்து முடிக்கும் பொழுது, நாதன் அறையிலிருந்த பெரிய கடிகாரத்தைப் பார்த்தார்.

மணி ஒன்பதரை.

"இன்று வீட்டில் என்ன ரகளை நடக்கும். பணமும் கிடைக்கவில்லை. நேரமும் ஆகிவிட்டது!" என்று எண்ணிக் கொண்டே டைப்ரைட்டரை மூடினார் நாதன்.

ஜெபமாலை சப்தத்தபடி பாடித்துக் கொண்டிருந்த பாதிரியார் "சரி, நீ போகலாம்!" என்றார்.

தயங்கியபடி நின்றார் நாதன்.

பாதிரியார் நாதனை உற்றுக் கவனித்தார். நாதனின் கண்களில் ஏமாற்றம் நிறைந்து தருவிக்க முயன்று கொண்டிருந்தது.

"உன்னுடைய கஷ்டம் என்ன! சொல் என்னிடம்!" என்று பாதிரியார் அன்புடன் கேட்டார்.

அவ்வளவுதான்!

கடல் மடை திறந்தாற்போல, நாதன் தன் கஷ்டங்களை யெல்லாம் பாதிரியாரிடம் ஒப்புவித்து விட்டார்.

அவருடைய கதையைக் கேட்கக் கேட்க, பாதிரியார், "ஓ! இவ்வளவு தூரம் கஷ்டப்படுகிறாய் என்று எனக்குத் தெரியவே தெரியாது. முன்னமே என்னிடம் ஒரு வார்த்தையாவது சொல்லியிருக்கக் கூடாதா" என்று அவரை அன்புடன் கடிந்து கொண்டார்.

"சரி, வா!" பாதிரியாரின் பிரத்தியேக அறைக்குள் இருவரும் போனார்கள்.

"இந்தா."—பாதிரியார் கையில் நூறு ரூபாய் நோட்டு ஒன்று இருந்தது. "இதை மாதா மாதம், உனக்குச் சிரமமில்லாமல், எவ்வளவு திருப்பித் தர முடியுமோ, அவ்வளவு கொடு. நீ 'டைப்' அடிக்கும் தனி விஷயங்களுக்காக மாதம் இருபது ரூபாய் உனக்குக் கொடுக்கிறேன்!"

கருணையே! நீ இன்னும் மறைந்து விடவில்லை. எதிர்பாராத இடங்களில், நேரங்களில் தோன்றுகிறாய்! நீ இருப்பதால்தான் மழை பெய்கிறது!

நாதன் அப்படியே பாதிரியாருக்கு வணங்கினார்.

* * *

மளிகைச் சாமானுடன் திரும்பிய நாதனைக் கண்டதும் ஆச்சரிய மடைந்தாள் அவள்.

"ஏன் இவ்வளவு நேரம்! பணம் கிடைத்து விட்டதாக்கும்!" என்றாள்.

எதிர்பாராத விதமாக, டைம் விட்டுத் திரும்பிய பாதிரியாரைச் சந்தித்தது முதல் நடந்தவற்றை நாதன் விவரமாகச் சொன்னார். "எஸ். பி. ஏ. பரீட்சைக்குரிய எல்லா செலவுகளையும் அவர் ஏற்றுக் கொள்வதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்" என்று நாதன் பெருமையுடன் சொல்லிக்கொண்டு அவள் முகத்தைப் பார்த்தார். அது ஆதரவுடன் கனிந்து அவரை நோக்கிப் பிரகாசித்தது.

நாதனுடைய குடும்பப் பிரச்னை தீர்ந்தது!

பிப்ரவரி 4-ம் தேதி குடந்தையில் அவ்வூர் சேவா சங்கம், கஸ்தூரிபா மாதர் சங்கம் சார்பில் "தமிழ்த் தாத்தா" டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதய்யர் நினைவும் மாதர் சங்கம் ஆண்டு விழாவும் நடைபெற்றது. குடந்தை நகராட்சித் தலைவர் திரு வி. எஸ். குஞ்சிதபாதம் செட்டியார் "சாமிநாதய்யர் புத்தகசாலை"யைத் திறந்து வைத்தார். சகோதரி ஆர். என். சுப்புலெக்ஷ்மி எம். ஏ. பி., திரு டி. எஸ். பாஸ்கரத் தொண்டைமான், திரு டி. எம். வெள்ளைவாரணம் முதலியோர் டாக்டர் சாமிநாதய்யர் அவர்களின் தமிழ்ப் பணியைச் சிறப்பித்துக் கூறினர்.

ASPRO
'ஆஸ்ப்ரோ' 'ஸீல்டட்'
பாக்கிங் செய்யப்பட்டு
இருக்கிறதா என்று
பார்த்து வாங்குங்கள்!

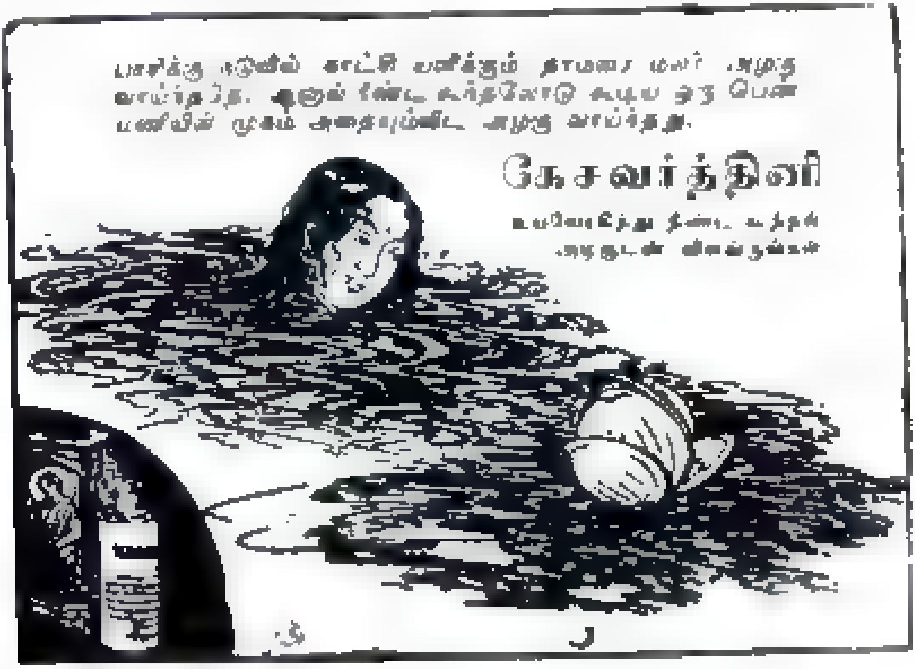
கேசவர்த்தினி

பருத்தி நூல்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம்

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிட்.

போன்: 250 (4 லைன்) மதுரை தந்தி: "ஹார்வி"

மதுரை - தூத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்

5,00,000 நூற்கும் கதிர்கள் - நெம்பர் 80 வரை நூல்கள்

எங்களுடைய விசேஷமான நூல்கள்

கைத்தறி, மில் தறி, பின்னல் தறிகளுக்கேற்ற சகலவிதமான ஒற்றை, இரட்டை, மடக்கு காரிக்கன் நூல்கள்

நாங்கள் நூற்பதைத் தவிர நெய்வதில்லை

○●○

மானேஜர்கள்

ஏ. & எப். ஹார்வி லிமிடெட்

போன்: 420 (4 Lines) மதுரை தந்தி: "ஹார்வி"

தசை நோய்கள், வலிகள் விரைவில் குணமாகும்

[illegible]

மான ஒற்றை, இரட்டை, மடக்கு காரிக்கன் நூல்கள்

நாங்கள் நூற்பதைத் தவிர நெய்வதில்லை

○●○

மானேஜர்கள்

ஏ. & எப். ஹார்வி லிமிடெட்

போன்: 420 (4 Lines) மதுரை தந்தி: "ஹார்வி"

ஆரோக்கிய ரகசியம்

சி. என். குமாரசாமி

52. நௌளி செய்யும் விதம்

சாதாரணமாய் நிற்கவும். முதல் சித்திரத்திலுள்ளபடி சிறிது முன் பக்கம் குனிந்து, கைகளைச் சேர்த்துத் தொடையின் சந்தில் வைத்துக் கொள்ளவும். வயிற்றைத் தளர்த்தவும். மூச்சைப் பூரணமாய் வெளியில் விட்டு வயிற்றை உள்ளுக்கிழுத்து எக்கவும். இப்பொழுது உட்டியாணம் சிறிது வரும். இப்படி எக்கியவுடன் வயிற்றின் மத்தியில் நெருக்கி இருக்கவும். இப்படிச் செய்தால் முதல் சித்திரத்திலுள்ளபடி மத்தியில் சதைக் கட்டம் இரண்டு தடிபோல் வந்து அதன் இரண்டு பக்கங்களிலும் பள்ளமாய் இருக்கும். இந்த நிலைமையில் சுமார் முதல் பத்து எண்ணும் வரை இருந்து, பின் வயிற்றைத் தளர்த்தி நிதானமாய் மூச்சை இழுத்துக் கொண்டே சாதாரண நிலைக்கு வரவும். இம்மாதிரி அவரவர்களுக்கு வேண்டிய அளவு மூன்றிலிருந்து ஆறு தடவைகள் வரை செய்யலாம். ஒவ்வொரு தடவைக்கும் இடையில் கொஞ்சம் நிமிர்ந்து நின்று இரண்டு மூன்று தடவை மூச்சைச் சாதாரணமாய் விடவும் இழுக்கவும் செய்யலாம். இதற்கு மத்திய நௌளி என்று பெயர்.

இந்த நௌளியைக் கால்களைச் சிறிது அகலமாக வைத்தும், கைகளைத் தொடையின் மேல் வைத்தும் செய்வதுண்டு. ஆரம்ப சாதகர்கள் தொடையின் சந்தில் கையை வைத்துச் செய்தால் இன்னும் சுலபமாக வரும். இப்படிச் செய்யும்போது முழங்கைகளால் வயிற்றில் இரண்டு பக்கங்களிலும் சிறிது அழுத்துவது போல் செய்து, நடுவில் சதை திரளச் செய்யலாம். இவை யெல்லாம் ஆரம்ப சாதகர்களுக்குத்தான். சரியாய்ச் செய்ய வந்த பின் முழங்கைகளால் வயிற்றை அழுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. நௌளி செய்யும் முறையை எத்தனை தரம் படித்தாலும், செய்யும் போதும், படித்தமாதிரி உடனே செய்ய வந்து விடாது. சிறிது சிறிதாக நமது ஆட்சியை வயிற்று உறுப்புக்களின் மேல் செலுத்தி, நமது ஆணைக்கு, ஆட்சிக்குக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அதற்குச் சில நாட்கள், சில மாதங்களாவது ஆகும். நௌளியில் பல விதம் உண்டு. அவைகளுக்கு நௌளியா கிரியா என்று பெயர். அவைகளில் வாம நௌளி, தக்ஷிண நௌளி என்பவை முக்கியமானவை. உட்டியாணமும், மத்திய நௌளியும் செய்ய வந்தபின் இதைச் செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நமது இஷ்டப்படி வயிற்றுத் தசைகளை எல்லாத் திசைகளிலும் ஆட்டிச் செல்ல முடியும்.

வாம நௌளி, தக்ஷிண நௌளி: கால்கள் சற்று அகலமாக வைத்து நிற்கவும். முன் பக்கம் சிறிது குனிந்து இடது தொடையின் மேல் கையை நன்கு அழுத்தினால் இடது பக்கச் சதைக் கட்டம் ஒதுங்கி இரண்டாவது சித்திர நிலைக்கு வரும். இதற்கு வாம நௌளி என்று பெயர். இதைப் போலவே, வலது தொடையின்மேல் பளுவைப் போட்டு வலது கையினால் அழுத்தினால் வலது பக்கம் இருக்கும் தசைக் கட்டம் இடது பக்கம் ஒதுங்கும். இதை மூன்றாவது சித்திரத்தில் கவனிக்கவும். இதற்குத் தக்ஷிண நௌளி என்று பெயர். இதையே மாற்றி மாற்றி வலது பக்கத்திலிருந்து இடது பக்கத்திற்கும் இடது பக்கத்திலிருந்து வலது பக்கத்திற்கும் செய்ய வேண்டும். இவைகளெல்லாம் செய்யும் வரை மூச்சு வெளிவிட்டவாறே இருக்க வேண்டும். எத்தனை தடவைகள் அப்பக்கம் இப்பக்கம் ஒதுக்கிச் செய்ய முடியுமோ அத்தனை தடவைகள் செய்யலாம். குறைந்தது மூன்று தடவையும் அதிகம் பன்னிரண்டு தடவைகள் வரை ஒரே மூச்சில் செய்யலாம். இப்படிச் செய்யும்போது அதற்கு இசைச்சாற்போல் கைகளை மாற்றி மாற்றித் தொடையில் அழுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதையே வேகமாகவும் செய்யலாம்.

ஆரம்ப சாதகர்கள் முதலில் இடுப்பையும் சிறிது அதற்குத் தகுந்தாற்போல் வளைத்துக் கொடுத்தால் சுலபமாய்ச் செய்ய வரும். வாம நௌளி செய்யும்போது இடது கை அழுத்தும் சமயம் சிறிது இடது பக்கம் இடுப்பை வளைத்துக் கொண்டால் இடது பக்க வயிறு தளர்ச்சி அடைந்து காற்று அழுக்கத்தால் உட்சென்று வலது பக்கம் சதை திரளும். அதைப் போலவே தக்ஷிண நௌளி செய்யும்போது வலது பக்கம் சிறிது இடுப்பை வளைத்துச் செய்தால் வலது பக்கம் தளர்ச்சி பெற்றுக் காற்று அழுக்கம் ஏற்பட்டு இடது பக்கம் சதை திரளும். வாம, தக்ஷிண நௌளிகள் சரியாய்ச் செய்ய வந்தபின் இடுப்பை வளைத்துச் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை.

மற்றொரு விதமாகவும் ஆரம்ப சாதகர்கள் இதைப் பயிலலாம். கால் அகலமாக வைக்காமல் கிட்ட வைத்து முதலில் சொன்னபடி நௌளியை உண்டாக்கி முழங்கையால் வயிற்றில் அழுத்தி இறுக்குவது போல் செய்தால் நௌளி உண்டாகும். வாம நௌளிக்கு இடது முழங்கையைச் சற்று வயிற்றில் அழுத்தினால் இடது பக்கம் சதை ஒதுங்கும். அதைப் போலவே வயிற்றின் வலது பக்கம் முழங்கையை அழுத்தினால் வலது பக்கம் சதை ஒதுங்கும். பெருக்கு இவைகளெல்லாம் முதலில் செய்து

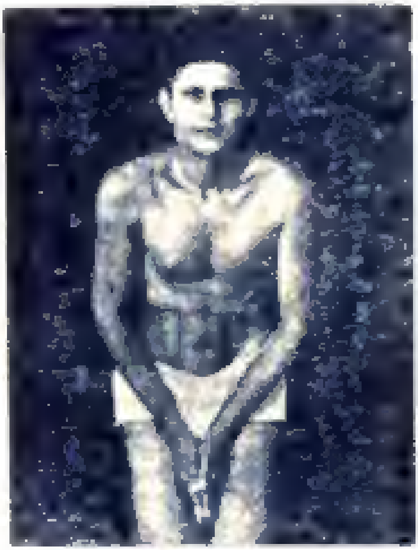

நௌளி (சித்திரம்–1)

பார்த்ததும் உடனே வந்து விடாது. விடா முயற்சியுடன் தினமும் விடாமல் சில காலம் செய்து வந்தால் வரும்.

அத்துடன் மேற்கூறும் நௌலிக் கிரியையும் செய்யலாம். நௌலிக் கிரியா : அங்கங்களைப் போல வயிற்றுச் சதைகளை அடி வயிற்றிலிருந்து மேல் வயிற்றுக்கும், மேல் வயிற்றிலிருந்து அடி வயிற்றுக்கும் படிப்படியாய் மடித்துத் தள்ளுவது போல் செய்யவேண்டும். இதை முன்னால், சௌகரியப்படி விட்டும் இழுக்கவும் செய்யலாம். இதையே வேகமாகவும் செய்யலாம். இப்படி ஆரம்பத்தில் செய்தால் பின் மத்திய நௌலியும், வாம, தக்ஷிண நௌலிகளும் சுலபமாகவும் சுத்தமாகவும் செய்ய வரும்.

இவைகளெல்லாம் சுலபம் செய்ய வந்த பின்பு மத்திய நௌலி செய்து, அதையே மத்து போல் வலமாகவும் இடமாகவும் திருப்ப வேண்டும். இதுவும் ஒருவித நௌலி கிரியாவைச் சேர்ந்ததே. இவை எல்லாம் என்னதான் படித்துச் செய்தாலும் ஒரு பெரியோர் தவிர மற்றவர்களுக்கு வருவது கஷ்டம். இவைகளைச் செய்யும்போது பேசிப் பார்த்தால் ஒருவித மயக்கம் மனதில் படியும். ஆகும் செய்யும்போதும் உடனே சுவாசம் வராது.

வாம நௌலி (சித்திரம்—2)

சிறுவர்கள் இதைச் செய்யக்கூடாது. இம் மாதிரி வயிற்றை ஆட்டுவதை அவர்கள் கண்டால் அவர்களுக்கும் அம்மாதிரி செய்ய வேண்டும் என்று தோன்றும். செய்தும் பார்ப்பார்கள். ஆகையால் அவர்களை இம்மாதிரி உடற்பயிற்சி, நௌலி, நௌலிக்கிரியைகளைச் செய்யக் கூடாது என்று எச்சரித்து வைக்கவேண்டும். பதினாறு வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆண் பெண்களும் செய்யலாம். கர்ப்ப ஸ்திரீகள் இதைச் செய்யக் கூடாது.

பலன்கள் :— இதன் பலன் மிக உன்னதமானது. வயிற்றைச் சேர்ந்ததும் நெருப்பின் பாகம், அதைச் சார்ந்த நரம்புகள், தசைக் கட்டுகள் முதலியனவெல்லாம் புத்துயிர் அடைகின்றன. இந்திரியப் பை, தாது வலு அடைகின்றன. இவைகள் யாவும் இச்சா சக்திக்கு அடங்கி நடக்கும்; ஆண்மை பெருகும்; வலு அடையும்; வாலிபம் ஸ்திரப்படும். விபரீதங்கள் என்றும் பிடியிலிருக்கும்; விழிப்பு ஏற்படும். சோம்பல் என்பதே ஒழிகிறது. அஜீரணம், மலபேதம், நரம்பு பலவீனம், ரத்த சோகை, மூலம், வாயுத் தொந்தரவு, வாய்வு, குடல் வாய்வு, காலீரல் தொந்தரவு முதலியன விலகும். ஆஸ்துமா, க்ஷயம் முதலியவைகளுக்கு மிகச் சிறந்தது. என்னதான் பெரிய மருந்து சாப்பிட வேண்டியது அவசியமேயில்லை. மனச் சோர்வே ஏற்படாது. முகத்தில் ஆரோக்கியரேகை கூடி விட்டு ஒளி வீசப் படரும்.

இதை எப்படிச் செய்வது என்று கேட்டாலும் மேலே எழுதியபடி நான் சொல்லுவதுடனேயே தனித்திட்டமாய்ச் சொல்வதும் சிரமமே. செய்யச் செய்யத்தான் வயிற்று உறுப்புகள் வசப்படும். இவைகள் வசப்பட்ட பின் தாம் நினைத்தபடி திருப்பவோ நன்றாக இருக்கவோ வரும்.

இந்தப் பயிற்சிகளைச் செய்பவர்கள் அதிகக் கொழுப்பை உண்டாக்கக் கூடிய ஆகாரங்களை அதிகம் சாப்பிடக் கூடாது. வயிற்றில் கொழுப்பு குறைந்தால் தான் சுலபமாக ஆசனம் செய்ய முடியும்.

வயிற்றில் ஆப்ரேஷன் செய்து கொண்டவர்கள், ஹெர்னியா உடையவர்கள், வயிற்றுப் புண் உள்ளவர்கள், இருதய பலவீனமானவர்கள், இரத்த அழுத்த முள்ளவர்கள் இந்த ஆசனத்தைச் செய்யக் கூடாது. இருதய பலவீனமுள்ளவர்களும் மற்ற ஆசன பிராணாயாம, உணவுப் பயிற்சிகளால் குணமாக்கிக் கொண்டு, பிறகு இவைகளைப் பயிலலாம்.

தக்ஷிண நௌலி (சித்திரம்—3)

ஆரோக்கிய ஜீவியம் என்ற தலைப்பின் கீழ் இதுவரையில் வெளி வந்த யோகாசனக் கட்டுரைகளை வாசக நேயர்கள் கருத்தோடு படித்து அடிக்கடி கடிதங்கள் எழுதித் தங்கள் சந்தேகங்களைக் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

இன்னமும் சிலர் ஏற்கெனவே நான் எழுதிய விஷயங்களைப் பற்றியே திரும்பத் திரும்ப எழுதிக் கேட்ட அதே சந்தேகங்களைக் கேட்டு வருகின்றனர். அவர்களுக்கெல்லாம் தனித்தனியே பதில் எழுத முடியாமைக்கு மிகவும் வருந்துகிறேன். எனவே, நேயர்கள் தயவுசெய்து பழைய 'கல்கி' இதழ்களைத் தேடிப் பிடித்துப் படித்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுகிறேன். (தொடரும்)

Edited, Printed and Published by R. Krishnamurthy at the "Kalki" Press 116-119, Sladens Garden, Poonamallee High Road, Kilpauk, Madras

வெண்மையாக
சலவை செய்யப் பட்டுள்ளன
பிரகாசமாக
சலவை செய்யப் பட்டுள்ளன
ஸன்லைட் சோப்பினால் தான்
வெண்மையாகவும்
பிரகாசமாகவும்
சலவை செய்கிறது!
SUNLIGHT SOAP

S. 300-60 TM

Regd. No. M. 4392

Registered as a newspaper in Ceylon